

KONTRA

Μητσοτάκης στη ΔΕΘ
**Σάρωμα εργατικών
 κατακτήσεων, παροχές
 και ασυδοσία στο
 κεφάλαιο**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Ασφαλιστικό τύπου
 Πινοσέτ**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Νεοαποικία σε όλα τα
 επίπεδα**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Αμετανόητοι όλοι
 οι χρυσαυγίτες που
 έκαναν τη δολοφονική
 επίθεση στους
 αιγύπτιους ψαράδες**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Αδειασμα του ΠΑΣΟΚ
 και στρατηγική πρόωρων
 εκλογών**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Κυπριακό: Μια στο καρφί
 και μια στο πέταλο**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Με έμπνευση από το
 νεοφιλελευθερισμό**

ΣΕΛΙΔΑ 7

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1019 - 14 Σεπτέμβρη 2019

www.eksegersi.gr

...Τα Μνημόνια
 παραμένουν,
 λοιπόν, όπως λέει ο
 Τζαβάρας (που τα
 έχει ψηφίσει όλα).
 Και ο Μητσοτάκης
 έχει αρχίσει να
 προσθέτει (με
 την ψήφο και του
 Τζαβάρα) νέες
 αντιλαϊκές και
 αντεργατικές
 μεταρρυθμίσεις,
 εκμεταλλευόμενος
 την ορμή που του
 έδωσε η εκλογική
 νίκη της ΝΔ...

**Ας σταματήσουμε κάθε άλλη συζήτηση και
 ας επικεντρωθούμε στο πώς θα μπορέσουμε
 ν' αλλάξουμε την πορεία των πραγμάτων**

Scripta... Verba...

Επιδιώκουμε πέρα από το να κρατήσουμε τη ΔΕΗ όρθια να την καταστήσουμε ελκυστική σε υποψήφιους επενδυτές.

Κωστής Χατζηδάκης

Γι' αυτό την απαξιώνουμε, ώστε να τους δελεάσουμε.

Καλή αρχή σε όλους μας και η Παναγία να μας προστατεύει και να μας καθοδηγεί στο φως και στα σωστά βήματα.

Γιώργος Τσαλίκης

Παρακαλούμε να λείπουν τα χάχανα για τον αντιδήμαρχο Πολιτισμού του δήμου Περιστερίου.

Το μεγαλύτερο πλεονέκτημά μου είναι να διαλέγω συνεργάτες, που έχω το θάρρος να κάθομαι και να τους ακούω, δεν θέλω απλά να δίνω εντολές.

Ρένα Δούρου

Το «κάντε όλοι ένα βήμα πίσω» ήταν fake news.

Η παρουσία μιας πολιτικού αρχηγού στο Κιλενέρ αποτελεί επίσης μια απάντηση στην υποβάθμιση που τα τελευταία χρόνια ζούμε στον εορτασμό της επετείου της εξέγερσης των αγροτών.

Ευαγγελία Λιακούλη

Η κα Λιακούλη είναι βουλευτίνα του ΠΑΣΟΚ. Και η πολιτική αρχηγός που αναβάθμισε το... θεσμό είναι η Φώφη Μεγαλεια!

Η Θεσσαλονίκη, που η ΝΔ για δεκαετίες την είχε καταδικάσει σε παρακμή, χάρις στο ενδιαφέρον του Αλέξη Τσίπρα και τη σκληρή δουλειά απέκτησε χαρακτηριστικά ευρωπαϊκής μητρόπολης.

Κατερίνα Νοτοπούλου

Επαιγόντως, κάποιος μορφωμένος συριζαίος (υπάρχουν και τέτοιοι, ανάμεσα στους παλιούς του «εσωτερικού») να εξηγήσει στο γλειφτρόνι του Τσίπρα τι σημαίνει μητρόπολη.

Τα κόμματα σε αυτή την κυβέρνηση θα κάνουν το καλύτερο δυνατό ώστε να μη φιλονικούν με τις Βρυξέλλες, να μην έχουν μάταιες διαμάχες ή καυγάδες, αλλά αντ' αυτών να προτείνουν νέες ιδέες.

Βιντσέντσο Αμέντολα

Οι παλιοί ευρω-ρεβιζιονιστές δεν ξεχνάνε την τέχνη τους, όταν αναλαμβάνουν κυβερνητικά πόστα (ο Αμέντολα ορκίστηκε υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων).

Το ΠΑΣΟΚ υπήρξε για πολλά χρόνια το δεύτερο σπίτι μου και κανείς δεν δικαιούται να μου κουνά το δάκτυλο.

Φώφη Γεννηματά

Πλακώνονται οι κληρονόμοι του πάλαι ποτέ κόμματος εξουσίας.

Δεν υπάρχει η παραμικρή σκέψη για εκλογικά παιχνίδια, αλλά αποφασιστικά κοιτάμε την τετραετία που έχουμε μπροστά μας.

Μάκης Βορίδης

Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες...

ΡΙΠΕΣ

♦ Την πάτησε ο «κλόουν» Μπόρις ♦ Εκλείσε μόνος του το Κοινοβούλιο και τώρα δεν μπορεί να βγάλει απόφαση για διεξαγωγή εκλογών άμεσα ♦ Επese στο λάκκο που έσκαβε για τους άλλους ♦ Κάπως έτσι την πάτησε και ο Σαλβίνι ♦ Ερίξε την κυβέρνηση για να κάνει εκλογές που ήταν σίγουρος ότι θα τις κερδίσει ♦ Και βρέθηκε στην αντιπολίτευση με πρωθυπουργό αυτόν που μόλις είχε ρίξει ♦ Τελικά ποιος είναι ο... εμπρηστής της Νέας Μάκρης; ♦ Αυτός με το αυτοκίνητο ή αυτός με τη μοτοσικλέτα; ♦ Τι σημασία έχει; ♦ Σημασία έχει να γίνεται κουβέντα για ανύπαρκτους εμπρηστές ♦ Για να κρύβονται οι πραγματικοί ♦ Αυτοί που έχουν εγκαταλείψει τα δάση ♦ Ο Κούλης είναι ο νέος Βενιζέλος! ♦ Τι άλλο θ' ακούσουν τ' αυτιά μας; ♦ Και το είπε ο ίδιος ♦ Εμμέσως πλην σαφώς ♦ Και για να φανεί πιο πειστικός

στη Θεσσαλονίκη, του έφτιαξαν και μια δημοσκόπηση ♦ Που τον δείχνει ν' ανοίγει τη διαφορά από τον Τσίπρα ♦ Νοικοκυρεμένα πράγματα ♦ Καλύτερη διαφήμιση για την ταινία του Γαβρά δε θα μπορούσε να γίνει από τη δημόσια πολιτική συζήτηση γι' αυτήν ♦ Και από τη σιωπή των συριζαίων ♦ Την οποία είναι σίγουρο ότι απολαμβάνει ο Μπαρουφάκης ♦ Όπως απολαμβάνει και τις αντιδράσεις ♦ Μια επιστολή της τέως προέδρου Ζωής, μερικές χιλιάδες εισιτήρια ακόμα ♦ Στο τέλος, ακόμα κι εμείς θα πάμε να δούμε την ταινία ♦ «Από περιέργεια» θα πούμε ♦ Γι' αυτό, καλό είναι να κάνουμε από τώρα ασκήσεις εγκράτειας ♦ Να κατανικήσουμε την «περιέργεια» ♦ Να μην γίνουμε προσθετέοι στο άθροισμα των εισιτηρίων ♦ Μαυρισμένος και σούπερ αδυνατισμένος επέστρεψε στα χαράκωματα ο πρόεδρος Πάνος ♦ Στον

αγαπημένο του χώρο, το δικαστικό μέγαρο ♦ Για νέες αποκαλύψεις ♦ Η Φώφη, από την άλλη, βαδίζει σε «μια διαδρομή με παγίδες και ενέδρες από εχθρούς αλλά και φίλους» ♦ Και πώς τα καταφέρνει και ξεφεύγει; ♦ Με την αγάπη του κόσμου ♦ Αφού, να φανταστείτε, την «αποκαλούν» (προσφωνούν το λένε, αλλά τέλος πάντων...) με το μικρό της όνομα! ♦ Ωχ, Παναγία μου... ♦ Το είπε ο ίδιος ο Βορίδης ♦ «Δώδεκα χρόνια βουλευτής, δεν είχα αφιερώσει ούτε μισή ώρα από τη ζωή μου για να ασχοληθώ με αυτό που λέγεται αγροτική ανάπτυξη» ♦ Τώρα, όμως, που ο Κούλης τον έβαλε στο συγκεκριμένο χαρτοφυλάκιο, είναι... γοητευμένος! ♦ Στου κασίδη το κεφάλι... ♦ Και τώρα κρατηθείτε ♦ «Παραμένω αντισυστημικός» δήλωσε ο Τσίπρας στο CNBC ♦ Γιατί όχι; ♦ Εδώ ο Γιωργάκης δήλωνε «αντιεξουσιαστής στην εξουσία» ♦ Και

ο Καραμανλής, ο δάμαλος, «κατά βάθος αντιεξουσιαστής» ♦ Η μεγαλύτερη παπάρα του Τσίπρα ήταν άλλη ♦ Όλοι συνειδητοποιούν, είπε, ότι ο κίνδυνος δεν προέρχεται από την Αριστερά τύπου ΣΥΡΙΖΑ ♦ Ως εδώ καλά ♦ Ο κίνδυνος προέρχεται «από τη Δεξιά, ειδικά από την άκρα Δεξιά» ♦ Δηλαδή το κεφάλαιο αισθάνεται να απειλείται από τον Μητσοτάκη; ♦ Ή από τον Σαλβίνι και τη Λεπέν; ♦ Τι άλλο θ' ακούσουμε οι δυστυχείς; ♦ Ευτυχής Παλλήκαρης ♦ Από το «Ριζοσπάστη» και τον «902», στο τιμόνι του ΑΠΕ επί Μητσοτάκη ♦ Διαδρομή παράλληλη μ' αυτήν του Θεοδωρικάκου ♦ Και του Τσίμα ♦ Ο Καρτερός και κάποιοι άλλοι κινήθηκαν λιγότερο δεξιά ♦ Εμειναν ΣΥΡΙΖΑ ♦ Είπαμε, η δουλειά δίπλα στην εξουσία είναι πάντοτε αποδοτική ♦ Κι ο Περισσός έχει υπάρξει μεγάλος τροφοδότης των αστικών ΜΜΕ ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο Τσίπρας καταφέρθηκε κατά του νεοφιλελευθερισμού και της Ακροδεξιάς. Πού; Στο φόρουμ που διοργανώνει κάθε χρόνο το «ίδρυμα» Ambrosetti-The European House, στην έπαυλη Villa d' Este, στην περιοχή της λίμνης του Κόμο. Μαζεύονται εκεί κάθε χρόνο τέτοια εποχή εκπρόσωποι του διεθνούς οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου και τα λένε μεταξύ τους. Είναι κάτι σαν το φόρουμ του Νταβός ή αυτό της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ, αλλά πιο παρακατιανό. Είχε ξανασυμμετάσχει στο φόρουμ αυτού του κλειστού κλαμπ ο Τσίπρας. Ήταν το 2014 και τότε κάποιοι συριζαίοι γκρίνιαξαν επειδή προτίμησε να πάει εκεί αντί να συμμετάσχει στην εθιμοτυπική διαδήλωση της Θεσσαλονίκης. Το ίδιο έκανε και τώρα, αλλά δε βρέθηκε κανείς να γκρινιάξει. Σε ποια διαδήλωση να συμμετάσχει, άλλωστε, αυτή της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ που μετά βίας μάζεψε μερικές εκατοντάδες νοματάρχους;

Κ Με ποιους ήταν συν-ομιλητής ο Τσίπρας στο φόρουμ Ambrosetti; Με τον Μόντι, τον Πρόντι (αυτοί είναι κάθε χρόνο καλεσμένοι εκεί), με τον υπουργό Οικονομικών της Γαλλίας Μπρουνο Λεμέρ και με τον διάβοιο Γκερντ Βίλντερς, αρχηγό του ακροδεξιού-νεοφασιστικού κόμματος της Ολλανδίας!

Κ Όταν ο Τσίπρας ολοκλήρωσε την παρέμβασή του ο πρώην πρωθυπουργός Ενρίκο Λέτα, που συντόνιζε τη συζήτηση, σχολίασε: «Θέλω να συγχαρώ τον Αλέξη Τσίπρα για την ιστορική Συμφωνία των Πρεσπών! Τα υπόλοιπα, περί Ακροδεξιάς και νεοφιλελευθερισμού, τον άφησαν ασυγκίνητο. Για τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές οι Πρέσπες είναι πολύ πιο σημαντικές. Αλλωστε, η Μογκερίνι, πολιτική φίλη του Λέτα, έριξε



πολλή δουλειά για να επιτευχθεί αυτή η συμφωνία.

Κ Υστερόγραφο: Τις φωτογραφίες του από το μπαλκόνι του υπερπολυτελούς ξενοδοχείου στη λίμνη του Κόμο ανέβασε στο facebook ο ίδιος ο Τσίπρας. Πάνε οι εποχές που κάτι τέτοια τα έκρυβαν για να μη χαλάσει το... αριστερό προφίλ του.

Κ «Δεν είναι τυχαίο βέβαια, ότι όλοι, φίλοι και εχθροί καθημερινά με μας ασχολούνται! Γιατί η αλήθεια είναι ότι το Κίνημα Αλλαγής έχει καθιερωθεί, στο κέντρο του πολιτικού συστήματος. Θα παίξει καθοριστικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις. Εχει

χαράξει αυτόνομη πορεία. Εχει ταυτότητα. Εχει πρόγραμμα για τη διακυβέρνηση του τόπου και μόνο στη βάση προγραμματικών συγκλίσεων μπορεί να κάνει συνεργασίες. Οχι ως συμπλήρωμα και δεκανίκι». Η μοναδική Φώφη σε ρόλο θηλυκού Δελαπατριδου.

Κ Εχει και συνέχεια: «Κάθε στιγμή που περιοδεύω στην Ελλάδα και έρχομαι σε επαφή με τους πολίτες, που δείχνουν την αγάπη τους, με αποκαλούν με το μικρό μου όνομα και αδιαμεσολάβητα, μου μιλούν με ειλικρίνεια ανοίγοντας την καρδιά τους, δεν σας κρύβω πως νοιώθω μεγάλη χαρά και ικανοποίηση. Γεμίζω τις μπαταρίες».

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Με τον ίδιο τρόπο που είμαι σύμμαχος της υγιούς και δημιουργικής επιχειρηματικότητας, μετατρέπομαι και στον πιο σκληρό αντίπαλο όποιου την προσβάλλει με αντεργατική και αντικοινωνική συμπεριφορά. Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους...

Κυριάκος Μητσοτάκης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

14/9: Ημέρα πρώτων βοηθειών, ημέρα μνήμης γενοκτονίας Ελλήνων Μικράς Ασίας **14/9/1944: Γερμανοί και ταγματασφαλίτες με επικεφαλής Σούμπερτ και Πούλο δολοφονούν 104 άοπλους πολίτες (Γιαννιτσά)** 14/9/1960: Ιδρυση ΟΠΕΚ από Ιράκ, Ιράν, Κουβέιτ, Σαουδική Αραβία και Βενεζουέλα 15/9: Ημέρα δημοκρατίας, ημέρα κατά καρκίνου προστάτη, ημέρα ευαισθητοποίησης για λέμφωμα, Μεξικό, Κόστα Ρίκα, Σαλβαδόρ, Γουατεμάλα, Ονδούρα, Νικαράγουα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1821) **15/9/1925: Καταστολή φιλοσοβιετικής εξέγερσης (Ρουμανία), πενήντα νεκροί** 15/9/1942: Βόμβα (ΠΕΑΝ) στα γραφεία φιλοφασιστικής ΟΕΔΕ **15/9/1947: Θανατική καταδίκη 52 μελών ΟΠΛΑ (Θεσσαλονίκη)** 15/9/1982: Σφαγή Παλαιστινίων σε Σάμπρα-Σατίλα 16/9: Ημέ-

ρα προστασίας όζοντος, Μαλαισία, Σιγκαπούρη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963), Μεξικό, Νέα Γουινέα (Παπούα): Εθνική γιορτή **16/9/1909: Πρώτο παλλαϊκό αγροτικό συλλαλητήριο (Καρδίτσα)** 16/9/1920: Βόμβα στο χρηματιστήριο Wall street, τριάντα νεκροί, τριακόσιοι τραυματίες 16/9/1969: Ανατίναξη δύο πυλώνων ΔΕΗ (Ελευσίνα) στην έναρξη πανευρωπαϊκών αγώνων (ΕΔΚ) 16/9/1994: Τηλεχειριζόμενη βόμβα (ΕΛΑ-1η Μάη) σε λεωφορείο ΕΛΑΣ, ένας νεκρός, δώδεκα τραυματίες 17/9: ΗΠΑ: Ημέρα πολιτικών δικαιωμάτων (1952) **17/9/1970: Δεκαήμερος εμφύλιος Ιορδανίας, βομβαρδισμός και εκδίωξη Παλαιστινίων** 17/9/1970: Ανατίναξη δύο μπιτονιών βενζίνης έξω από σπίτι γενικού διευθυντή «Siemens» Τζουζέπε Λεόνι (πρώτη ενέργεια Ερυ-

θρών Ταξιαρχιών) 17/9/2001: Σύλληψη Αγγελικής Σωτηροπούλου (υπόθεση 17Ν) 18/9: Ημέρα ειρήνης, Χιλή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1818) 18/9/1977: Βόμβα (ΕΛΑ) στον Οργανισμό Υδρευσης Θεσσαλονίκης 19/9: Ημέρα πειρατικής ομιλίας, Μπουτάν: Ημέρα βροχής, Χιλή: Ημέρα στρατού (1810) **19/9/1968: Εισβολή αστυνομίας στο πανεπιστήμιο Μεξικό σε φοιτητικές ταραχές, δεκαοκτώ φοιτητές νεκροί, εκατοντάδες συλλήψεις** 19/9/1970: Αυτοπυρπολείται (Γένοβα) ο φοιτητής Κώστας Γεωργάκης διαμαρτυρόμενος για δικτατορία στην Ελλάδα 19/9/1987: Δύο βόμβες στα ΡΧ Συγγρού (ΕΛΑ) 20/9: Ημέρα χωρίς αυτοκίνητο, ημέρα εθελοντικού καθαρισμού ακτών, Λάος: Ημέρα ευχαριστιών **20/9/1946: Εξορίζονται αρχηγός ΕΛΑΣ Στέφανος Σαράφης και 32 ΕΑΜικοί αξιωματικοί.**

Απέρριψε εξεταστική για το 2015

Μπορεί για το ζήτημα της Novartis ο Μητσοτάκης να άφησε ανοιχτό το ζήτημα της ενεργοποίησης κοινοβουλευτικών διαδικασιών (γράφουμε αναλυτικά σε διπλανή στήλη), όμως φρόντισε να κλείσει το ζήτημα της δημιουργίας εξεταστικής επιτροπής για τη διαπραγμάτευση ΣΥΡΙΖΑ με την ΕΕ το πρώτο εξάμηνο του 2015. Ζήτημα που -όπως όλοι θυμόμαστε- αποτέλεσε για καιρό βασικό συστατικό στοιχείο της προπαγάνδας της ΝΔ, με τους πιο επιθετικούς από τους βουλευτές της ΝΔ να προαναγγέλλουν ειδικά δικαστήρια «για τα 200 εκατομμύρια που μας φόρτωσαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ». Αλλά και ο ίδιος ο Μητσοτάκης δεν παρέλειπε να επαναλαμβάνει ότι θα κάνει σίγουρα μια εξεταστική, αυτή για το πρώτο εξάμηνο του 2015.

«Νομίζω το τι έγινε το 2015 είναι γνωστό, έχει κριθεί πολιτικά και πρέπει να σας πω ότι η δική μου έμφαση θα είναι στο να κοιτάξω προς το μέλλον και όχι να επιστρέψω σε ένα παρελθόν το οποίο ήταν εξαιρετικά επώδυνο για τη χώρα», λέει τώρα ο Μητσοτάκης. Και συμπληρώνει ότι «σιγά - σιγά κλείνουμε και τα κεφάλαια αυτής της περιόδου. Τελειώσαμε με τα capital controls οριστικά. Από τη στιγμή που θα πετύχουμε και το στόχο μας για μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων, θα έχουμε αφήσει πίσω μας και το τελευταίο απομεινάρι το οποίο κληρονομήσαμε οικονομικά από αυτή την τραυματική περίοδο».

Γιατί δε θέλει ο Μητσοτάκης ν' ανοίξει εξεταστική γι' αυτή την περίοδο; Όχι «για να ποινικοποιήσει την πολιτική ζωή». Ποινικά ζητήματα έτσι κι αλλιώς δεν μπορούν να βρεθούν. Πολιτικές αποφάσεις πήρε η κυβέρνηση Τσίπρα κι αυτές κρίθηκαν και τον Σεπτέμβριο του 2015 και τον Ιούλη του 2019. Όμως η εξεταστική επιτροπή δεν είναι ποινική αλλά πολιτική διαδικασία, επομένως -αν ήθελε- θα μπορούσε να την κάνει ο Μητσοτάκης, χωρίς κανείς να τον κατηγορήσει ότι ποινικοποιεί την πολιτική.

Ο Μητσοτάκης δε θέλει την εξεταστική για το πρώτο εξάμηνο του 2015 για δυο λόγους. Πρώτο, για να μη δώσει στους συριζαίους την ευκαιρία να επιχειρήσουν ξανά την ηρωποίησή τους. Δεν ξεχνά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές τον Σεπτέμβριο του 2015, ρίχνοντας τις ευθύνες για το τρίτο Μνημόνιο στην κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων και στους «μενουμευρώπηδες». Δεύτερο, γιατί αυτό θα δυσχεύει τις πολιτικές ηγεσίες στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, οι οποίες διαδραμάτισαν τον καθοριστικό ρόλο και εκείνη την περίοδο, ενώ στη συνέχεια συνεργάστηκαν αρμονικότερα με τον Τσίπρα, τον οποίο μάλιστα βοήθησαν να κερδίσει τις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015.

Μητσοτάκης στη ΔΕΘ

Αδειασμα του ΠΑΣΟΚ και στρατηγική πρόωρων εκλογών

Με μια θεαματική κίνηση από το βήμα της ΔΕΘ, ο Μητσοτάκης άδειασε το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ και προανήγγειλε, εμμέσως πλην σαφώς, πρόωρες εκλογές, οι οποίες φυσικά θα γίνουν σε πολιτικό χρόνο που θα ευνοούν τη ΝΔ, ώστε να βγει ενισχυμένη από τη διαδικασία των διπλών εκλογών (οι πρώτες με την απλή αναλογική που έχει θεσπίσει ο ΣΥΡΙΖΑ και οι δεύτερες με την ενισχυμένη αναλογική που θα επαναφέρει η ΝΔ). Διακηρύσσοντας ότι δε χρειάζεται το ΚΙΝΑΛ για ν' αλλάξει το Σύνταγμα και τον εκλογικό νόμο, ο Μητσοτάκης εγκαινιάζει (χωρίς να το λέει, φυσικά) και μια διαδικασία απομύζησης στελεχών από το χώρο του ΠΑΣΟΚ, την οποία άλλωστε άρχισε με την υπουργοποίηση του Χρυσοχοϊδη, της Μενδώνη, του Πιερρακάκη.

Διαψεύδοντας όλη τη φιλολογία που εδώ και δυο μήνες διαχεόταν από το Μαξίμου και έλεγε ότι θα επιδιωχτεί πρώτα συνταγματική αναθεώρηση, ώστε ο νέος εκλογικός νόμος να ισχύει αμέσως αν ψηφιστεί με 180 ψήφους, και μετά ψήφιση του νέου εκλογικού νόμου με σύμπραξη ΝΔ και ΚΙΝΑΛ, ο Μητσοτάκης δήλωσε: «Δεν έχω καμία πρόθεση να συνδέσω ζητήματα εκλογικού νόμου με την αλλαγή του Συντάγματος. Είναι δύο διακριτές ενότητες».

Αυτό σημαίνει ότι οι επόμενες εκλογές θα γίνουν με τον εκλογικό νόμο που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή με τη νοθευμένη απλή αναλογική (νοθευμένη αφού διατηρεί το όριο του 3% για την είσοδο ενός κόμματος στη Βουλή). Γιατί απλούστατα δε βγαίνουν τα νούμερα. Η ΝΔ έχει 158 βουλευτές, το ΚΙΝΑΛ 22, σύνολο 180. Ακόμα κι αν προστεθούν οι 10 του Βελόπουλου (ΣΥΡΙΖΑ, Περισσός και ΜέΡΑ25 αποκλείεται να ψηφίσουν), δεν πιάνεται ο μαγικός αριθμός των 200 ψήφων που χρειάζονται για να ισχύσει ο νέος εκλογικός νόμος από τις επόμενες εκλογές. Η μόνη περίπτωση θα ήταν να πάει σε μια συμφωνία πακέτο με το ΚΙΝΑΛ και να αναθεωρήσουν πρώτα το σύνταγμα (έχουν 180 ψήφους), ώστε ο νέος εκλογικός νόμος να ισχύει αμέσως αν ψηφιστεί με 180 αντί για 200 ψήφους, και μετά να ψηφίσουν τον νέο εκλογικό νόμο.

Παραπέρα, η νέα κυβερνητική γραμμή σημαίνει ότι ο Μητσοτάκης δε χρειάζεται το ΚΙΝΑΛ για να ψηφίσει νέο εκλογικό νόμο. Του αρκούν οι 158 δικοί του βουλευτές, αφού έτσι κι αλλιώς αυτός ο εκλογικός νόμος θα ισχύσει από τις μεθεπόμενες εκλογές. Κι αφού δε χρειάζεται το ΚΙΝΑΛ, δε χρειάζεται να κάνει υποχωρήσεις ως προς το μέγεθος του μπόνους βουλευτικών εδρών στο πρώτο κόμμα. Αυτό διαβάζεται κι ανάποδα: αφού ο Μητσοτάκης θέλει να διατηρηθεί το υψηλό μπόνους εδρών στο πρώτο κόμμα, γιατί να αναζητήσει παρασκηνιακή συμφωνία πακέτο με το ΚΙΝΑΛ, πέφτοντας σε κατάσταση ομηρίας από τη Γεννηματά και την παρέα της;

Ως γνωστόν, το ΚΙΝΑΛ ζητά να μειωθεί το μπόνους και να δίνεται κλιμακωτά, ανάλογα με το ποσοστό του πρώτου κόμματος, φτάνοντας σ' ένα μέγιστο 40 εδρών. Αυτή η πρόταση υπηρετεί την «τακτική Γκένσερ», με την οποία το ΚΙΝΑΛ προσπαθεί να εξασφαλίσει την πολιτική του επιβίωση. Δηλαδή, το πρώτο κόμμα να χρειάζεται πάνω από 40% για να πάρει αυτοδυναμία, κι επειδή τέτοια ποσοστά φαντάζουν σήμερα άπιαστα για τη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ, το

πρώτο κόμμα να συμμαχεί αναγκαστικά με το ΚΙΝΑΛ για να σχηματίσει κυβέρνηση, όπως γινόταν με τους γερμανούς χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες, που συμμαχούσαν αναγκαστικά με το FDP για να σχηματίσουν κυβέρνηση, επιτρέποντας στον Χανς-Ντίτριχ Γκένσερ να είναι επί 23 συνεχής χρόνια υπουργός, τότε σε χριστιανοδημοκρατικές και τότε σε σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις.

Επειδή η Ελλάδα δεν είναι Γερμανία και η Φώφη δεν είναι Γκένσερ, ο Μητσοτάκης και το επιτελείο του αποφάσισαν να τελειώσουν με κάθε ιδέα κυβερνητικής συνεργασίας με κάποιο μικρότερο κόμμα και να βοηθήσουν στην επαναφορά του δικομματισμού (με τον ΣΥΡΙΖΑ στη θέση του παλιού ΠΑΣΟΚ) και των αυτοδυναμιών κυβερνήσεων. «Ναι, με 40% ένα κόμμα δικαιούται άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία», διακήρυξε από τη Θεσσαλονίκη ο Μητσοτάκης. Και για να το εμπεδώσουν όλοι το επανέλαβε: «Πιστεύω λοιπόν ότι η ίδια η ζωή αποδεικνύει ότι η δυνατότητα σε ένα κόμμα το οποίο έχει το 40% να έχει την αυτοδυναμία στο κοινοβούλιο και να μπορεί να κυβερνήσει και να εφαρμόσει το πρόγραμμά του είναι κάτι καλό για τη δημοκρατία, είναι κάτι καλό για την πολιτική σταθερότητα, είναι κάτι καλό για την οικονομία».

Αυτό σημαίνει ότι θα κρατήσει το μπόνους στο ύψος των 50 εδρών. Αν το μπόνους ήταν 40 έδρες, η ΝΔ δε θα είχε σήμερα αυτοδυναμία. Και βέβαια, δε θα μπορούσε να τη διεκδικήσει την επόμενη φορά, όπως εύκολα καταλαβαίνουμε όλοι. Εκείνο που δεν έχει γίνει ακόμα γνωστό είναι αν ο Μητσοτάκης θ' αλλάξει και το ύψος του ποσοστού κατωφλίου, ανεβάζοντάς το από το 3% στο 5% (όπως λέει η σχετική φιλολογία) ή έστω στο 4%, με σκοπό να μένουν εκτός Βουλής τα μικρότερα αστικά κόμματα (τύπου Βαρουφάκη, Βελόπουλου ή Καμμένου, Λεβέντη παλαιότερα) και να είναι πιο εύκολη η αυτοδυναμία του πρώτου κόμματος ακόμα και με ποσοστό λίγο μικρότερο από το 40% (ως γνωστόν, όσο μεγαλύτερο είναι το ποσοστό που συγκεντρώνουν τα κόμματα που μένουν εκτός Βουλής τόσο χαμηλότερο ποσοστό χρειάζεται για την αυτοδυναμία του πρώτου κόμματος).

Ενισχύοντας την κατεύθυνση του δικομματισμού και όχι των κυβερνήσεων συνεργασίας με ένα ενδιαμεσο κόμμα, ο Μητσοτάκης στέλνει ταυτόχρονα και ένα μήνυμα στους πασόκους: τρέξτε να προλάβετε, αν δε θέλετε να γίνετε στελέχη... εξωκοινοβουλευτικής Κεντροαριστεράς. Βλέποντας τη βαθιά κρίση που έχει μπει ο συγκεκριμένος πολιτικός χώρος, τον πλαγιοκοπή από τα δεξιά, την ώρα που ο Τσίπρας έχει προχωρήσει την πλαγιοκόπηση από τα αριστερά. Όλο και κάποια στελέχη θα τραβήξει και η ΝΔ, δε θα πάνε όλοι στον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι τυχαίο ότι ο μόνος πολιτικός του παρελθόντος, στον οποίο αναφέρθηκε ο Μητσοτάκης στην ομιλία του στη Θεσσαλονίκη, ήταν ο Βενιζέλος. Το σύμβολο του Κέντρου. Δεν αναφέρθηκε ούτε καν στον «εθνάρχη» Καραμανλή, στην προσπάθειά του να «μετακινήσει» διακηρυκτικά τη ΝΔ προς το Κέντρο και να αλώσει -αν όχι τα στελέχη πρώτης γραμμής- την κομματική βάση του ΠΑΣΟΚ (ό,τι απομένει από την παρατεταμένη πολιορκία του Τσίπρα).

«Εάν δεν αλλάξει ο εκλογικός νόμος με 200 βουλευτές, οι επόμενες εκλογές -που σας λέω ότι θα γίνουν το 2023-, θα είναι εκλογές απλής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Μέχρι πού θα φτάσει η ρεβάνς για τη Novartis;

Η ώρα της ρεβάνς για την υπόθεση Novartis έφτασε, με τον Μητσοτάκη να επιλέγει το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου και ν' αφήνει -φαινομενικά- την υπόθεση να κινηθεί στον άξονα αστική Δικαιοσύνη - Βουλή. Θεωρούμε απίθανο να μη φτάσει αυτή η υπόθεση στη Βουλή κάποια στιγμή. Το ερώτημα είναι μέχρι πού θα το τραβήξει η νεοδημοκρατική πλειοψηφία, δηλαδή ο Μητσοτάκης.

Όπως εξήγησε στη συνέντευξη Τύπου στη ΔΕΘ ο Μητσοτάκης, δε σκοπεύει να μετατρέψει τη Βουλή σε βιομηχανία εξεταστικών, όμως θ' αφήσει την πρωτοβουλία στην ίδια τη Βουλή. Η υπόθεση Novartis, λοιπόν, με περιεχόμενο αυτή τη φορά τις κατηγορίες για στήσιμο σκευωρίας από πολιτικά στελέχη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, θα φτάσει στη Βουλή μέσω της δικαστικής οδού.

Οι μηνύσεις των Σαμαρά, Βενιζέλου, Αβραμόπουλου, οι οποίες αρχικά είχαν τεθεί στο αρχείο, ανασύρθηκαν μετά τις καταγγελίες του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ιωάννη Αγγελή. Κι αυτό έγινε επί κυβέρνησης Τσίπρα, οπότε ο Μητσοτάκης δεν μπορεί να κατηγορηθεί ότι είναι αυτός που άνοιξε την υπόθεση επιδιώκοντας τη ρεβάνς. Οι τρεις πρώην κορυφαίοι πολιτικοί κλήθηκαν να καταθέσουν στους δικαστικούς παράγοντες που χειρίζονται τις μηνύσεις τους. Ο Αβραμόπουλος, που περνάει μεταβατική φάση και θέλει να τα έχει καλά με όλους, είπε ότι δεν αναφέρθηκε σε ονόματα καταθέτοντας. Ο Σαμαράς, όμως, που έμεινε στο δικαστικό γραφείο μόλις μισή ώρα, κατέθεσε υπόμνημα 32 σελίδων και όπως είπε, κατονόμασε τον Τσίπρα και τον Παπαγγελόπουλο-«Ρασπούτιν». Αρα, οι δικαστικοί που χειρίζονται την υπόθεση δεν έχουν άλλη επιλογή από το να στείλουν τη διογραφία στη Βουλή, η οποία είναι αρμόδια για να κρίνει τις κατηγορίες κατά πολιτικών προσώπων.

Την Πέμπτη είχε κληθεί να καταθέσει και ο αντεισαγγελέας του ΑΠ Αγγελής, ο οποίος κατήγγειλε παρεμβάσεις στο έργο του ενορχηστρωμένες από τον περιβόητο «Ρασπούτιν». Είτε κατονόμασε τον «Ρασπούτιν» ο Αγγελής είτε όχι, τον έχει κατονόμασει ο Σαμαράς, οπότε θεωρούμε απίθανο ο Δ. Παπαγγελόπουλος να μην οδηγηθεί -υπό κάποια μορφή κατηγορίας- στη Βουλή.

Ο υπουργός Μπουμπούκος, πήρε το μήνυμα του Μητσοτάκη και έσπευσε να πει σε συνέντευξή του στον Πρεσβύτερο (Θέμα FM) τη Δευτέρα, ότι «όπως ορίζεται από το Σύνταγμα, οι Προκαταρκτικές ή Εξεταστικές Επιτροπές, δεν είναι πρωτοβουλία της κυβέρνησης, είναι κοινοβουλευτική διαδικασία». Αρα, άμα η υπόθεση φτάσει από την αστική Δικαιοσύνη στη Βουλή, η νεοδημοκρατική πλειοψηφία θα έχει όλη την άνεση χειρισμών. «Αυτή θα πρέπει να είναι κοινοβουλευτική διαδικασία ψυχρή, χωρίς ένταση πάθους και εικόνα αντεκδίκησης. Καμία σχέση και μακριά από εμάς όλα αυτά», λέει υποκριτικά ο Γεωργιάδης. Το βέβαιο γι' αυτόν είναι πως θα ακολουθήσει τον Μητσοτάκη και όχι τον Σαμαρά, που μέσω αυτής της υπόθεσης προσπαθεί να ξαναβγεί στο πολιτικό προσκήνιο. Γιατί ο Μητσοτάκης μοιράζει υπουργεία, όχι ο Σαμαράς. Κι αν ο Μητσοτάκης θέλει να ρίξει την υπόθεση «στα μαλακά» (δηλαδή, να μην ανοίξει δικαστικές διαδικασίες μέσω της Βουλής, αλλά να περιοριστεί στην πολιτική φθορά στον ΣΥΡΙΖΑ), θα τον ακολουθήσει. Δε θ' ακολουθήσει το «θα τους πάω μέχρι το τέλος» του Σαμαρά. Αν ο Μητσοτάκης αποφασίσει -για λόγους συγκυριακής πολιτικής σκοπιμότητας- να τραβήξει το δικαστικό δρόμο (προανακριτική επιτροπή κτλ.), ο Γεωργιάδης θα είναι ο πρώτος που θ' ανέβει στα κάγκελα.

Ο Μητσοτάκης δεν έχει κανένα λόγο να βιάζεται. Αυτή τη στιγμή είναι «μπροστά», οπότε ένα πρόωρο άνοιγμα της συγκεκριμένης υπόθεσης δε θα του προσέφερε κάτι. Αν όμως βρεθεί στριμωγμένος πολιτικά, εξαιτίας της πολιτικής της κυβέρνησής του, δε θα διστάσει να ενεργοποιήσει τη σκανδαλολογία σε βάρος του ΣΥΡΙΖΑ. Ετσι παίζεται το αστικό πολιτικό παιχνίδι.

Ο Τσίπρας, που με το επιτελείο του ΣΥΡΙΖΑ τα έχει «δει» όλ' αυτά, από τη μια εμφανίζεται να προκαλεί τη ΝΔ να κάνει εξεταστική επιτροπή και από την άλλη δηλώνει «αθώως», υποστηρίζοντας ότι η κυβέρνησή του δεν έκανε τίποτ' άλλο εκτός από το να πάρει μια υπόθεση από τη Δικαιοσύνη και να της τη στείλει πάλι πίσω για να τη διερευνήσει (και να βγάλει μέχρι στιγμής εφτά από τους δέκα πολιτικούς αθώους, έναν -τον Λοβέρδο- ύποπτο και δύο -τον Αβραμόπουλο και τον Γεωργιάδη- να τους «ψάχνει» ακόμα). Όλοι όμως θυμόμαστε και τις δηλώσεις έξω από το Μαξίμου για «το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους» και την άθλια κοινοβουλευτική διαδικασία (έφτιαξαν προανακριτική επιτροπή, αλλά δεν έκαναν καμιά ανακριτική πράξη, παρά μόνο ξαναέστειλαν την υπόθεση στους δικαστικούς, για να κάνουν αυτοί τις αθωώσεις).

Τον ΣΥΡΙΖΑ δεν τον ενδιέφερε να ριχτεί φως στην ουσία του σκανδάλου Novartis (που είναι κατά πολύ ευρύτερο, είναι σκάνδαλο των φαρμακευτικών εταιριών που απομυζούν τον κρατικό προϋπολογισμό, τον προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ και τις τσέπες των εργαζόμενων), αλλά να κάνει πολιτικό ντόρο σε βάρος της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο ετοιμάζεται να κάνει τώρα η ΝΔ, εμφανιζόμενη ως θύμα σκευωρίας του ΣΥΡΙΖΑ. Και βέβαια, η Novartis και οι άλλες φαρμακευτικές συνεχίζουν ανενόχλητες το έργο τους.

Εξουσιαστικές κοκκορομαχίες

Η στήλη αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει τα... συλλυπητήριά της στον πρώην (πλέον) σύμβουλο Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ, Τζον Μπόλτον! Την περασμένη Τρίτη, το «γεράκι» που διορίστηκε πριν από ενάμιση χρόνο



(Απρίλης 2018) πήρε πόδι μέσω του... τραμπικού twitter! Ο Τραμπ δικαιολόγησε την απόλυση Μπόλτον, υποστηρίζοντας ότι αυτός και πολλοί άλλοι μέσα στην κυβέρνηση διαφωνούν με πολλές από τις υποδείξεις του, χωρίς όμως και να τις κατονομάσει. Ενδεχομένως να υπονοεί τη σκληρή στάση κατά της Βόρειας Κορέας αλλά και κατά του Ιράν, που ακολουθούσε ο Μπόλτον.

Σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα «Χααρέτζ», η απόλυση Μπόλτον σχετίζεται με τη διαφωνία του σε ενδεχόμενη χαλάρωση των αμερικάνικων κυρώσεων κατά του Ιράν. Υπενθυμίζουμε ότι ο ακροδεξιός Μπόλτον διετέλεσε πρεσβευτής των ΗΠΑ στον ΟΗΕ επί κυβέρνησης Μπους του νεότερου. Φανατικός φιλοσιωνιστής και υπέρμαχος των «προληπτικών» επιθέσεων, ο Μπόλτον εξέφρασε μια χαρά την αμερικάνικη επιθετικότητα, φτάνοντας στο σημείο να δηλώσει ότι δεν υπάρχει ΟΗΕ αλλά διεθνής κοινότητα που πρέπει να καθοδηγηθεί από μία μεγάλη δύναμη (τις ΗΠΑ φυσικά).

Μήπως η αμερικάνικη πολιτική θα αλλάξει ριζικά με την αποπομπή Μπόλτον; Μόνο αφελείς θα πίστευαν κάτι τέτοιο. Είναι γνωστό ότι ο Τραμπ άγεται και φέρεται κι αυτό έχει αποδειχτεί πολλές φορές ως τώρα. Στα δύομισι χρόνια της θητείας του, ο Τραμπ έχει αλλάξει τρεις συμβούλους! Ο πρώτος (Μάικλ Φλιν) αποπέμφθηκε εξαιτίας των αμφιλεγόμενων σχέσεων που κατηγορήθηκε ότι διατηρούσε με ρώσους αξιωματούχους, ο δεύτερος (Μακ Μάστερ) φημολογούνταν ότι αναζητούσε τρόπο να αποχωρήσει από την κυβέρνηση Τραμπ και ο τρίτος (και... φαρμακερός) Τζον Μπόλτον πήρε πόδι εξαιτίας της «σκληρής» του στάσης. Οι ΗΠΑ όμως είναι μία ιμπεριαλιστική δύναμη που καταδυναστεύει τον πλανήτη και είναι τα συμφέροντα της κεφαλαιοκρατίας της που καθορίζουν την εκάστοτε πολιτική της και όχι τα πρόσωπα που τη διαχειρίζονται. Αν για παράδειγμα οι επικεφαλής της αμερικάνικης πολιτικής κρίνουν ότι η συγκυρία δεν ευνοεί τις «μαγκιές», τότε ακόμα και συντηρητικοί ηγέτες το παίζουν... περιστερία. Θυμηθείτε τον Μπους το νεότερο, όταν κατά την περιόδο του στη Λατινική Αμερική δήλωνε (κρατηθείτε!) συνεχιστής του... Σιμόν Μπολίβαρ (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/459/Διεθνή/7653.Μια-τρύπα-στο-νερό!>)!

Σε σκοτσέζικο ντους υποβάλλουν το Ιράν οι ΗΠΑ

Στη μείωση κατά 12% με 14% του ιρανικού ΑΕΠ αποσκοπούν οι αμερικάνικες κυρώσεις, όπως αποκάλυψε στο Fox News την περασμένη Κυριακή ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Μάικ Πομπέο. Όπως είπε ο Πομπέο, αυτή είναι η προσέγγιση του αμερικάνου προέδρου για την αντιμετώπιση του «νούμερο ένα στον κόσμο σπόνσορα της διεθνούς τρομοκρατίας για πάνω από 40 χρόνια». Ετσι χαρακτηρίζει το ίδιο το υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ το Ιράν! Την προηγούμενη βδομάδα, οι ΗΠΑ επέβαλαν κυρώσεις σε 16 οντότητες και 10 άτομα καθώς και σε 11 καράβια που αποτελούν τμήμα του στόλου των Φρουρών της Επανάστασης. Οι παραπάνω θα αποκλειστούν από το αμερικάνικο χρηματοπιστωτικό σύστημα και θα χαρακτηριστούν ως «παγκόσμιοι τρομοκράτες». Τις ίδιες συνέπειες θα έχουν και όσοι εξακολουθήσουν να έχουν πάρε-δώσε μαζί τους! Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, οι ΗΠΑ έβγαλαν... επικήρυξη, προσφέροντας 15 εκατομμύρια δολάρια σε όσους δώσουν έγκυρες πληροφορίες για την παρεμπόδιση των οικονομικών μηχανισμών του Ιράν! Αυτό είναι κάτι που γίνεται για πρώτη φορά, καμάρωνε σαν γύφτικο σκεπάρνι ο Πομπέο από το Twitter!

Παρολαυτά, ο Τραμπ επανέλαβε ότι δεν επιδιώκει την αλλαγή καθεστώτος στην Τεχεράνη και εξέφρασε την πεποίθηση ότι οι δυο χώρες μπορούν να κάνουν ένα καλό «deal». Ισως τώρα που πήρε πόδι ο Μπόλτον (γράφουμε σχετικά παραπάνω), αυτό να είναι μία ένδειξη ότι οι ΗΠΑ είναι έτοιμες για παζάρι, βλέποντας το Ιράν να ανακοινώνει τη σταδιακή (ανά 60 ημέρες) υπαναχώρηση από τις δεσμεύσεις της συμφωνίας για τα πυρηνικά (JCROA), για όσο διάστημα η Ευρώπη δε διασφαλίζει τα ιρανικά συμφέροντα. Ο καιρός θα δείξει.

Από την μεριά της η ΕΕ διατηρεί (μέχρι τον Απρίλη του 2020) κάποιες κυρώσεις κατά του Ιράν (αυτές που έχει επιβάλει από το 2011 και τις ανανεώνει κάθε χρόνο), παγώνοντας τα περιουσιακά στοιχεία 82 ατόμων και μίας εταιρίας και απαγορεύοντας την πώληση εξοπλισμού που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για εσωτερική καταστολή ή για έλεγχο των τηλεπικοινωνιών. Όμως οι μεγαλύτερες κυρώσεις ήρθαν από το 2016, με την εφαρμογή της συμφωνίας για τον έλεγχο των πυρηνικών του Ιράν, το οποίο εξακολουθεί να έχει τη ρωσική στήριξη, γι' αυτό και δεν είναι εύκολο για τους Αμερικάνους να το χτυπήσουν.

Οι Αμερικάνοι σταμάτησαν τις συνομιλίες με τους Ταλιμπάν

Ο Τραμπ ανακοίνωσε την περασμένη Δευτέρα ότι οι μακροχρόνιες διαπραγματεύσεις με τους Ταλιμπάν, με στόχο τη σταδιακή απόσυρση των αμερικάνικων στρατευμάτων κατοχής από το Αφγανιστάν, είναι «νεκρές». Επίσημα οι Αμερικάνοι υποστηρίζουν ότι οι διαπραγματεύσεις σταμάτησαν οριστικά λόγω της βομβιστικής επίθεσης στην Καμπούλ, που άφησε πίσω της 12 νεκρούς, ανάμεσά τους έναν αμερικάνο στρατιώτη, τον δέκατο έκτο για το 2019. Όμως οι πραγματικές αιτίες είναι άλλες, σύμφωνα με ανεπίσημες κυβερνητικές πηγές, που σημειώνουν ότι οι επιθέσεις των Ταλιμπάν εναντίον κυβερνητικών και ξένων στόχων συνεχίζονταν καθ' όλη τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων χωρίς να τις επηρεάζουν.

Με τις διαπραγματεύσεις να έχουν τελειώσει οριστικά (:), αμερικάνοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι ισχυρίζονται ότι η στρατιωτική επέμβαση των ΗΠΑ έχει θετική εξέλιξη. Ο σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας του Τραμπ δήλωσε δημόσια, λίγες μέρες πριν τον εκπαρθυρώσει το αφεντικό, ότι ο αμερικάνικος στρατός έχει σκοτώσει περισσότερους από 1.000 μαχητές των Ταλιμπάν τις δέκα τελευταίες



μέρες. Η πραγματικότητα βέβαια είναι διαφορετική όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Μια μέρα μετά την παύση των διαπραγματεύσεων, οι Ταλιμπάν δήλωσαν δημόσια ότι εξαπολύουν τζιχάντ ενάντια στους Αμερικάνους ως απάντηση στην απόφαση των τελευταίων να αποσυρθούν από τις διαπραγματεύσεις. Ο εκπρόσωπος τύπου των Ταλιμπάν, Ζαμπιουλάχ Μουτζαχίντ, δήλωσε ότι η Ουάσινγκτον θα μετανιώσει πικρά για αυτή της την απόφαση και πως οι Ταλιμπάν θα εντείνουν τον πόλεμο προκειμένου να θέσουν τέλος στην κατοχή του Αφγανιστάν από τις ΗΠΑ.

Οι τελευταίες εξελίξεις πιθανότατα δεν αποτελούν ταφόπλακα στις ειρηνευτικές

συνομιλίες, αν λάβει κανείς υπόψη τη συμπληρωματική δήλωση του ΥΠΕΞ Πομπέο στο αμερικάνικο τηλεοπτικό κανάλι Fox News, ότι η αμερικάνικη κυβέρνηση δε θα ξαναμπει σε διαπραγματεύσεις με τους Ταλιμπάν, αν οι τελευταίοι δεν κάνουν «σοβαρές υποχωρήσεις». Δήλωση που άφησε ορθάνοιχτο το παράθυρο για νέες συνομιλίες στο (ίσως όχι τόσο μακρινό) μέλλον.

Παράλληλα, η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στο πεδίο της μάχης δεν ευνοεί καθόλου τους Αμερικάνους. Οι Ταλιμπάν έθεσαν υπό τον έλεγχό τους άλλες δυο περιοχές στη βόρεια επαρχία Ταχάρ, κοντά στα σύνορα με το Τατζικιστάν, και στο δυτικό τμήμα της χώρας, αφού τα

στρατεύματα της κυβέρνησης της Καμπούλ αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν φοβούμενα μεγάλες απώλειες από τις επιθέσεις των Ταλιμπάν. Σαν κερασάκι στην τούρτα της όξυνσης της επιθετικότητας των Ταλιμπάν ενάντια στα κυβερνητικά και αμερικάνικα στρατεύματα ήρθε η επίθεση με ρουκέτα δίπλα στην αμερικάνικη πρεσβεία στην Καμπούλ, ανήμερα της επέτειου της επίθεσης της 11ης Σεπτεμβρίου, σε ένα από τα καλύτερα φυλασσόμενα σημεία της χώρας. Αυτή τη στιγμή οι Ταλιμπάν ελέγχουν τεράστιες εκτάσεις στη χώρα και έχουν επιβάλει την παρουσία τους σε ακόμα περισσότερες.

Το βάλτωμα του πολέμου στο Αφγανιστάν θα συνεχιστεί για τους Αμερικάνους, καθώς και οι γκρίνιες στο εσωτερικό. Η απόφασή τους να διακόψουν τις διαπραγματεύσεις δεν έχει ως στόχο το κέρδιμα ενός πολέμου που έτσι κι αλλιώς δεν κερδίζεται, αλλά την ενίσχυση της θέσης τους στο τραπέζι των μελλοντικών συνομιλιών με τους Ταλιμπάν. Κάτι τέτοιο βέβαια δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα συμβεί τελικά και δεν αποκλείεται η αυξημένου ρίσκου κίνηση του Τραμπ να γίνει μούμερανγκ για τα αμερικάνικα στρατεύματα κατοχής.

Σε ελεύθερη πτώση το SPD

Ούτε ένας ούτε δύο, οχτώ είναι οι υποψήφιοι που πήραν θέση στην αφετηρία της κούρσας για τη νέα ηγεσία του SPD, του αρχαιότερου κόμματος της Γερμανίας. Δεδομένου δε ότι οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες επέλεξαν για πρώτη φορά το μοντέλο του ηγετικού διδύμου, οι δεκαεφτά υποψήφιοι (οχτώ δίδυμα και ένας μεμονωμένος) δε χωρούσαν σε μια σειρά στο πλάνο της πρώτης κοινής εμφάνισής του και έκαναν μετακινήσεις για να περάσουν οι πίσω μπροστά και αντιστρόφως (σαν πασαρέλα ριάλιτι παιχνιδιού έμοιαζε το σόου). Στη διάρκεια του σόου, μάλιστα, αποσύρθηκε ένα από τα οχτώ δίδυμα και αραιώσε λίγο το πλατό.

Η διαδικασία θα πάρει καιρό. Οι υποψήφιοι θα εμφανιστούν σε 22 περιφερειακές συνδιασκέψεις σε όλη τη Γερμανία, μετά θα ψηφίσουν τα μέλη του κόμματος (περίπου 430.000, ζωή να 'χουν), αν δε βγει κανένας από τον πρώτο γύρο θα γίνει δεύτερος με υποψήφια τα δύο επικρατέστερα δίδυμα κι αφού βγουν οι νικητές, θα έρθει ένα πανηγυρικό συνέδριο του κόμματος τον Δεκέμβριο να επικυρώσει το αποτέλεσμα, μέσα σε θύελλα χειροκροτημάτων.

Πόσο θα κρατήσει ο νέος αρχηγός; Αν αναλογιστούμε ότι η προηγούμενη, η Αντρέα Νάλες δεν κατάφερε να κλείσει διετία (έμεινε στην αρχηγία 18 μήνες) και ο αμέσως προηγούμενος, ο Μάρτιν Σουλτς, έμεινε μόνο μερικούς μήνες (ισα-

ίσα μέχρι να χάσει τις εκλογές από τη Μέρκελ), θα καταλάβουμε ότι οι οιωνοί και για τον νέο αρχηγό κάθε άλλο παρά αίσιοι είναι.

Το SPD βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση εδώ και χρόνια. Κι όσο συμμετέχει στις αστικές κυβερνήσεις, δεν έχει ελπίδα να τραβήξει κάποιους από τους δυσαρεστημένους πρώην ψηφοφόρους του, ξεγελώντας τους με τη γνωστή φιλεργατική ρητορική του. Αυτός είναι ο λόγος που έχει αναγκάσει τους περισσότερους από τους υποψήφιους για την αρχηγία να τάσσονται υπέρ της αποχώρησης από τον «ΓκροΚο», όπως ονομάζεται ο μεγάλος συνασπισμός με τους χριστιανοδημοκράτες της Μέρκελ και τους ακροδεξιούς συμμάχους της, χριστιανοκοινωνιστές της Βαυαρίας.

Το μόνο δίδυμο που υποστηρίζει ανοιχτά και σθεναρά την ολοκλήρωση της κυβερνητικής θητείας του μεγάλου συνασπισμού είναι αυτό του υπουργού Οικονομικών και αντικαγκελάρου Ολαφ Σολτς και της Κλάρα Γκάιβιτς, που προέρχονται από τη δεξιά πτέρυγα του κόμματος. Από την αριστερή πτέρυγα προέρχονται δυο δίδυμα, ενώ ο «πολύς» Κέβιν Κίνερτ, ο πρόεδρος της Νεολαίας του κόμματος «Γιούζος», στηρίζει το δίδυμο Σάσκια Εσκεν - Νόρμπερτ Βάλτερ Μπόργιανς (ναι, αυτός είναι, ο τύπος που πουλούσε λίστες με φοροφυγάδες), που αυτοπροσδιορίζεται ως κεντρώο

και προέρχεται από τη Βόρεια Ρηνανία - Βεστφαλία, όπου η οργάνωση του SPD είναι η πιο ισχυρή διαθέτοντας περίπου το ένα τέταρτο των μελών του κόμματος. Ο πονηρός Κίνερτ άφησε στη μπάντα τη σοσιαλιστική λογοδιάρροια και συνασπίζεται με εκείνους που εμφανίζονται ως οι επικρατέστεροι στην κούρσα της αρχηγίας, προκειμένου να εξασφαλίσει το δικό του μέλλον.

Αν νικήσει ο Σολτς, η κυβέρνηση της Μέρκελ θα συνεχίσει και θα ολοκληρώσει τη θητεία της τον Σεπτέμβριο του 2021. Αν κερδίσει άλλο δίδυμο, όλα παίζονται. Είναι πολύ πιθανό το SPD να αποχωρήσει από τον κυβερνητικό συνασπισμό, οπότε η Μέρκελ είτε θα αναζητήσει άλλους κυβερνητικούς συμμάχους είτε θα πάει σε εκλογές, στις οποίες η ίδια δε θα είναι παρούσα, αφού έχει ανακοινώσει ότι δε θα διεκδικήσει ούτε την εκλογή της ως βουλευτή.

Δεν είναι όμως καθόλου σίγουρο ότι το SPD θα επανακάμψει ακόμα και αν αποχωρήσει από το μεγάλο συνασπισμό με τα χριστιανικά κόμματα. Ο κυβερνητισμός και κυρίως η υποστήριξη της νεοφιλελεύθερης ατζέντας (από την εποχή του τελευταίου σοσιαλδημοκράτη καγκελάρου, Γκέρχαρντ Σρέντερ) έχουν οδηγήσει αυτό το αστικό κόμμα με την εργατική λεοντή σε μια βαθιά κρίση που εκλογικά μεταφράζεται σε ελεύθερη πτώση.

στο ψαχνό

Επί μνημονιακού εδάφους

Βγήκε ο Μητσοτάκης στη Θεσσαλονίκη και εξήγγειλε μέτρα υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 9), πετώντας και κάποια ψίχουλα στο λαό.

Ποια ήταν η κριτική του ΣΥΡΙΖΑ; Το κύριο βάρος έπεσε στη δήλωση ότι ο Μητσοτάκης τρώει από τα έτοιμα, όπως είπε ο Τσίπρας, ή ότι κάνει αυτά που είχε δρομολογημένα ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως είπε ο Τσακαλώτος. Σε δεύτερο επίπεδο ήρθε η κριτική ότι ο Μητσοτάκης δε χρησιμοποίησε τη μείωση των «πρωτογενών πλεονασμάτων» στο 2,5%, μέσω της δημιουργίας καταπιστευτικού λογαριασμού από τον οποίο οι δανειστές θα αντλούν το υπόλοιπο 1%, που είχε αποφασίσει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Κι άρχισε πόλεμος μεγάλος ανάμεσα στα δυο κόμματα, για το αν όντως ο ΣΥΡΙΖΑ είχε συμφωνήσει με τους δανειστές αυτό το κόλπο του 2,5% + 1% ή αν ήταν απλά μια εξαγγελία του Τσίπρα στο Ζάππειο. Κι έπαθαν ένα ψιλοταράκουλο οι συριζαίοι, καθώς άλλα έλεγαν ο Τσίπρας και οι δικόι του (ότι ήταν τελειωμένο το ζήτημα) και άλλα ο Τσακαλώτος (ότι δεν το είχαν συζητήσει με κανέναν από τους «θεσμούς»).

Όλο αυτό το πινγκ-πονγκ των δηλώσεων και αντιδηλώσεων, των καταγγελιών του ΣΥΡΙΖΑ και των απαντήσεων των υπουργών του Κούλη, αποκαλύπτει -αν μη τι άλλο- ότι και τα δύο κόμματα κινούνται επί μνημονιακού εδάφους, με απόλυτο σεβασμό στις υποχρεώσεις που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις έχουν αναλάβει έναντι των ιμπεριαλιστών δανειστών, και ερίζουν για τις λεπτομέρειες, για τα μερεμέτια, για το μείγμα της οικονομικής πολιτικής όπως λένε.

Ενας βουλευτής της ΝΔ με πείρα και μόρφωση, ο Κ. Τζαβάρας, περιέγραψε με ειλικρίνεια (μπορείτε να το πείτε και κυνισμό) την πραγματικότητα: «Είναι μεγάλη η ικανότητα που έχει ΣΥΡΙΖΑ να θεωρεί ότι αλλάζει η πραγματικότητα όταν αλλάζει το όνομά της. Τα Μνημόνια δεν τελείωσαν, εξακολουθούν να ισχύουν με μια σειρά νόμους και με μια σειρά διατάξεις, που τις πιο σκληρές τις υπέγραψε αδιαμαρτύρητα ο κ. Τσίπρας και η κυβέρνησή του. Τελείωσαν τον Αύγουστο του προηγούμενου χρόνου τα προγράμματα χρηματοδότησης, τα προγράμματα χρηματοπιστωτικής διευκόλυνσης, όχι τα Μνημόνια».

Είναι ψεματάκι, βέβαια, ότι τις πιο σκληρές μνημονιακές διατάξεις τις ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ. Εξίσου ή και περισσότερο σκληρές διατάξεις είχαν ψηφίσει και οι προηγούμενες κυβερνήσεις (Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαροβενιζέλων). Δε θ' ασχοληθούμε όμως με τον καυγά που έχει ως επίδοκο το «το δικό μας Μνημόνιο ήταν λιγότερο κακό». Σημασία έχει ότι οι μνημονιακές κυβερνήσεις (στις τρεις που αναφέραμε παραπάνω προστίθεται κι αυτή των Τσιπροκαμμένων) επιδόθηκαν σε μια σκυταλοδρομία. Ο,τι παραλάμβανε η επόμενη από την προηγούμενη το διατηρούσε και προσέθετε τα δικά της μέτρα, όπως τα υπαγόρευαν οι στυγνοί τεχνοκράτες της τρόικας, οι οποίοι βρίσκονταν σε άμεση επαφή όχι μόνο με τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες αλλά και με την ελληνική κεφαλαιοκρατική πλουτοκρατία.

Τα Μνημόνια παραμένουν, λοιπόν, όπως λέει ο Τζαβάρας (που τα έχει ψηφίσει όλα). Και ο Μητσοτάκης έχει αρχίσει να προσθέτει (με την ψήφο και του Τζαβάρα) νέες αντιλαϊκές και αντεργατικές μεταρρυθμίσεις, εκμεταλλευόμενος την ορμή που του έδωσε η εκλογική νίκη της ΝΔ.

Ας σταματήσουμε, λοιπόν, κάθε άλλη συζήτηση και ας επικεντρωθούμε στο πώς θα μπορέσουμε ν' αλλάξουμε την πορεία των πραγμάτων.



ΨΙΛΟ ΓΑΖΙ (1). Αφηνίασαν οι κυβερνητικές ντουντούκες: ο υπουργός Εμπορίου των ΗΠΑ, που (ξανα)επισκέφτηκε την Ελλάδα, είπε πως η κυβέρνηση Μητσοτάκη «γνωρίζει τι χρειάζεται η Ελλάδα», εκφράζοντας τη συμφωνία του στο «μείγμα πολιτικής» της κυβέρνησης, διότι αυτό «μπορεί να τονώσει επενδύσεις και οικονομία». Όπως είπε, η εντύπωση που αποκόμισε είναι ότι «υπάρχει μία πραγματική αίσθηση του επείγοντος στην υλοποίηση αυτών των πολιτικών». Αφού το λέει ο αμερικάνος υπουργός, τότε ο Κούλης και η κυβέρνησή του βαδίζουν στο σωστό δρόμο! Μόνο που ο Ρος λέει τα ίδια κάθε φορά που επισκέπτεται την Ελλάδα. Ανεξαρτήτως κυβέρνησης, φτάνει αυτή η κυβέρνηση να είναι υποτακτική στις ΗΠΑ. Δεν απέχει και πολύ η προηγούμενη επίσκεψή του. Πριν από ένα χρόνο έγινε. Με τις ΗΠΑ τμώμενη χώρα στη ΔΕΘ, ο Ρος συναντήθηκε με τον Τσίπρα στο πρωθυπουργικό γραφείο στη Θεσσαλονίκη. Στη συνέχεια, οι δυο τους παρακάθισαν σε γεύμα εργασίας μαζί με αμερικανούς επιχειρηματίες που συμμετείχαν στη ΔΕΘ. Ο αμερικάνος υπουργός δεν σιγκουνεύτηκε τα λόγια του. Εξέφρασε τη χαρά του επειδή, όπως είπε, η οικονομία της Ελλάδας βελτιώνεται, ενώ χαρακτήρισε πολύ σημαντικό το μομέντομ για τη χώρα μας. Μετά από κάνα εικοσαήμερο Τσίπρας και Ρος ξανασυναντήθηκαν στη Νέα Υόρκη, όπου ο πρώτος είχε μεταβεί για τη γενική συνέλευση του ΟΗΕ. «Ανώτατη κυβερνητική πηγή» (δηλαδή ο ίδιος ο Τσίπρας, για να λέμε τα πράγματα με τ'ονοματεπώνυμό τους) «αποκάλυψε» τότε πως στο γεύμα που του παρέθεσε ο Ρος είπε στον Τσίπρα ότι «αυτές τις επιτυχίες θα μπορούσε να τις έχει μόνο μια αριστερή κυβέρνηση!» Ο Ρος δεν έρχεται τυχαία στην Ελλάδα, αλλά έρχεται για δουλειές. Όχι μόνο τις γενικές δουλειές του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού (για τις οποίες δεν είναι αρμόδιος, άλλωστε), αλλά για δουλειές που ανοίγουν διάφοροι σπεκουλάντες τύπου Πόλσον. Ο ίδιος ο Ρος είναι ένας δισεκατομμυριούχος σπεκουλάντης της Wall Street, ιδιοκτήτης της «επενδυτικής» εταιρίας WL Ross & Co και εξειδικευμένος στις αναδιάρθρωσεις προβληματικών επιχειρήσεων. Γι' αυτό και τον συνοδεύει το προσωπικό «βασιλιάς της χρεοκοπίας»! Αγόραζε μπιρ παρά χρεοκοπημένες επιχειρήσεις, τις «αναδιάρθρωσε» (κλείνοντας τμήματά τους και πετώντας κόσμο στο δρόμο), και μετά τις πωλούσε σε καλύτερη τιμή βγάζοντας κέρδος. Γι' αυτό και συνηθίζει να λέει ότι ερχόταν συχνά στην Ελλάδα και πριν γίνει υπουργός, ως μέλος της λεγόμενης «dream team» του Τραμπ. Και επί Τσίπρα έταζε επενδύσεις και επί Μητσοτάκη τάζει επενδύσεις (το τάξιμο δεν κοστίζει τίποτα, ιδιαίτερα όταν το ζητούν οι δουλκικές κυβερνήσεις, για να το τυλίξουν σε γυαλιστερό σελοφάν και να το μετατρέψουν σε προπαγάνδα εξαπάτησης), όμως οι μόνες επενδύσεις για τις οποίες ενδιαφέρεται είναι αυτές των σπεκουλάντων, οι οποίοι προφανώς διαχειρίζονται και δικά του κεφάλαια. Δεν πρόκειται καν για παραγωγικές επενδύσεις, αλλά για σπέκουλα με μετοχές.

KONTRES

Σταθερές

«Οι τοποθετήσεις του Υπουργού Οικονομικών κ. Χρ. Σταϊκούρα, καθώς και των Υφυπουργών κ.κ. Βεσυρόπουλου, Ζαββού και Σκυλακάκη, δημιουργούν τη βεβαιότητα στον επιχειρηματικό κόσμο με έδρα την ελληνική περιφέρεια ότι το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης έχει θέσει σε προτεραιότητα την έμπρακτη ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας και ειδικά της μεταποίησης, και, βεβαίως, την περιφερειακή ανάπτυξη και την περιφερειακή σύγκλιση με κοστολογημένο αναπτυξιακό σχέδιο». Αυτά ανακοίνωσε το συνδικάτο των βορειοελλαδικών καπιταλιστών (τέως ΣΒΒΕ και μετά την αναβάθμισή του από τον Τσίπρα σε «κοινωνικό εταίρο», ΣΒΕ), μετά τη συνάντησή της διοίκησής του με τον Σταϊκούρα και τους υφυπουργούς του. Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που η διοίκηση του ΣΒΕ έκανε πανομοιότυπες δηλώσεις για τον ΣΥΡΙΖΑ (σε βαθμό που να κατηγορείται ως... συριζαϊκό όργανο). Επιβεβαιώθηκε έτσι η παλιά αλήθεια ότι τα κόμματα, οι πρωθυπουργοί και οι υπουργοί έρχονται και παρέρχονται, αλλά οι καπιταλιστές (και το σύστημά τους) μένουν. Είναι η μόνη σταθερά.

Φεσατζήδες με καμάρι

Η πρώτη ατάκα ήταν γνήσια ατάκα Φώφης: «Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ και πρωταγωνιστεί στην άνοδο του καινούργιου. Υπάρχει μέσα από το Κίνημα Αλλαγής». Τα brand names ή τα κρατάς, γιατί είναι ισχυρά και φέρνουν κέρδος, ή τα πετάς, γιατί έχουν φθαρεί και κάνουν ζημιά. Για παράδειγμα,

όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου έφτιαξε το ΠΑΣΟΚ, ποτέ δεν είπε ότι «η Ενωση Κέντρου είναι εδώ και υπάρχει μέσα από το ΠΑΣΟΚ». Όμως Φώφη είν' αυτή, δεν μπορεί κανείς να έχει απαιτήσεις.

Η δεύτερη ατάκα, όμως, μας μπερδεψε: «Μόνο μέσα από το Κίνημα Αλλαγής το ΠΑΣΟΚ μπορεί να ανταποκρίνεται και στις οικονομικές του υποχρεώσεις. Μόνο του δεν μπορεί. Τέρμα στην κοροϊδία και στα μεγάλα κούφια λόγια». Τι εννοεί η ποιήτρια; Δεν μπορεί να αναφέρεται στις οικονομικές συνδρομές των μελών του ΚΙΝΑΛ. Πρώτον γιατί οι μη πασόκοι στο ΚΙΝΑΛ δε γεμίζουν ούτε γραφείο στη Χαριλάου Τρικούπη και δεύτερον γιατί δε νομίζουμε ότι υπάρχει μέλος του ΚΙΝΑΛ ή του ΠΑΣΟΚ που να πληρώνει συνδρομή (το πολύ στην επαρχία να βάζουν ρεφενέ για να πληρώσουν το ενοίκιο της νομαρχιακής, για να μην γκρινιάζει ο ιδιοκτήτης που έχει να πληρωθεί κανονικά από την αρχή της κρίσης). Εκείνο που εννοεί η Φώφη είναι πως μόνο μετονομαζόμενοι σε ΚΙΝΑΛ μπορούν να γλιτώσουν τα φέσια που έχει ρίξει το ΠΑΣΟΚ.

Κάνουν αυτό που έκαναν παλιότερα διάφορα λαμόγια του ποδοσφαίρου. Κοτσάριζαν ένα «Νέος-α» μπροστά από το όνομα της ομάδας, άλλαζαν ΑΦΜ και φέσωναν το σύμπαν (κυρίως την εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία).

Προειδοποιήσεις

Ούτε αριστερή ούτε κεντρώα την λες την «Καθημερινή». Καραδεξιά αστική εφημερίδα είναι. Γι' αυτό έχει

κάποια σημασία το σχόλιο που δημοσιεύτηκε στο πρωτοσέλιδό της την Παρασκευή

Ψιλό γαζί (2)

Αυτός ο αμερικάνος πρεσβευτής, ο Τζέφρι Πάιατ, αντιμετωπίζει τον ελληνικό λαό σαν κοπάδι ηλιθίων χωρίς μνήμη και χωρίς κρίση. Αυτός δεν ήταν που μέχρι πριν από μερικούς μήνες δεχόταν κατηγορίες ότι λειτουργεί σαν προπαγανδιστής του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ, ειδικά μετά τη Συμφωνία των Πρεσπών; Αυτός δεν ήταν που εκθείαζε την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και έταζε πακτωλό αμερικανικών επενδύσεων; Τώρα, λέει τα αντίθετα, σαν να μην τρέχει τίποτα.

«Από την κυβερνητική πλευρά τα πράγματα **δε θα μπορούσαν να είναι καλύτερα** σε ό,τι αφορά το υποστηρικτικό μήνυμα που θα περάσουμε» στους αμερικανούς επενδυτές, έλεγε σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε το Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο για τη συμμετοχή του στη ΔΕΘ. Και εξηγούσε: «Βλέπετε στις αγορές, τη θητική υποδοχή που είχαν οι πρωθυπουργοί και η κυβέρνηση τους». Και μετά την υπέρ Κούλη προπαγάνδα, άρχισε το γνωστό δούλεμα: «Οι ΗΠΑ συμμερίζονται το στόχο του πρωθυπουργού να προχωρήσουμε όχι μόνο σε επενδυτές αμοιβαίων κεφαλαίων, αλλά να έχουμε πραγματική επιχειρηματική κίνηση. Σίγουρα δεν υπήρχαν ποτέ καλύτερες ευκαιρίες απ' ό,τι σήμερα». Τα ίδια ακριβώς που έλεγε και επί ΣΥΡΙΖΑ.

6 Σεπτέμβρη και κατέληγε ως εξής:

«Η κυβέρνηση διάγει ακόμη την περίοδο του ακαταλόγιστου. Η νομιμοποίησή της είναι τόσο φρέσκια, που σιωπηρά εξατμίζονται από τον αφρό της επικαιρότητας μέχρι και οι γκάφες της.

Βεβαίως, αυτή η πραγματικότητα δεν εμπόδισε κάποιους να κοιλακευτούν από την εικόνα που τους έδειξε η μέτρηση. Ούτε τους εμπόδισε να βγάλουν πολιτικά συμπεράσματα για τη διείσδυση της κυβέρνησης σε ευρύτερα ακροατήρια – που παρουσιάζεται περίπου ως τετελεσμένη.

Όπως κι αν εξέλαβε η κυβέρνηση αυτό το άλμπουμ του μέλιτος, τα πολιτικά μεγέθη που καταγράφει είναι προϊόντα μιας εκλογικής παραφοράς. Ας το απολαύσουν, γιατί δεν κρατάει ποτέ πολύ».

Βούτυρο στο ψωμί του

«Ο Γιάννης Βαρουφάκης ως υπουργός Οικονομικών είχε υποχρέωση να ενημερώσει την υπηρεσία για τα στοιχεία που είχε στην διάθεσή του είτε από ηχογραφήσεις είτε από άλλες πηγές του εξωτερικού», δήλωσε ο πρώην αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών, Τρύφων Αλεξιάδης σε ραδιόφωνο της Θεσσαλονίκης. Κάτι τέτοιες στρεψόδικες δηλώσεις αποτελούν βούτυρο στο ψωμί του Βαρουφάκη. Διότι ο καθένας σκέφτεται το εξής απλό: σιγά μην ενημέρωνε τον κάθε Τρύφωνα ή μην κατέθετε τις ηχογραφήσεις στα αρχεία του υπουργείου. Πού ξέρετε, όμως, ότι δεν ενημέρωνε τον Τσίπρα;

Απάντηση με νόημα

Απάντηση με νόημα του τούρκου πρέσβη στην Αθήνα Μπουράκ Οζούγκερκιν (συνέντευξη στα «Νέα»), όταν ρωτήθηκε για την αγορά των ρωσικών S-400 από την Τουρκία: «Δεν είμαι ειδικός στα στρατιωτικά θέματα, αλλά αν δεν κάνω λάθος και η Ελλάδα έχει S-300, όπως και η Βουλγαρία και η Σλοβακία. Επομένως, το να έχεις κάτι που ξεκινά με S- δεν σε κάνει εχθρό του ΝΑΤΟ. Μπορείς να πεις ότι είναι θαμμένοι κάπου, αλλά γνωρίζουμε ότι αυτοί οι πύραυλοι ανά καιρούς συντηρούνται. Αν υπάρχει επομένως θέληση, υπάρχει και τρόπος». Ο έμπειρος τούρκος διπλωμάτης υποδεικνύει το παράδειγμα των S-300, που αγοράστηκαν από την Κύπρο, μεταφέρθηκαν στην Ελλάδα και καταχωσιάστηκαν σε κάποιες στρατιωτικές αποθήκες, ως υπόδειγμα για τους S-400 που έχει παραγγείλει στη Ρωσία η Τουρκία.

Πάκης τέλος

Ρωτήθηκε ο Μητσοτάκης στη Θεσσαλονίκη αν σκοπεύει να προτείνει τον Παυλόπουλο για μια δεύτερη θητεία στο αξίωμα του προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας και απάντησε ότι το ζήτημα «αυτή τη στιγμή είναι ανεπίκαιρο και πιστεύω ότι αδικούμε και τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον θεσμό του προέδρου της Δημοκρατίας αν ανοίγουμε αυτή τη συζήτηση πριν από την ώρα της». Αμέσως μετά αναφέρθηκε στη διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης και στην πρόταση της ΝΔ να εκλέγεται ο πρόεδρος με 151 ψήφους στην τελευταία ψηφοφορία. Πρόταση την οποία η ΝΔ μπορεί να περάσει ακόμα και μόνη της, αφού η σχετική διάταξη έγινε αναθεωρητέα με περισσότερες από 180 ψήφους. Επομένως, η κυβερνητική πλειοψηφία μπορεί να εκλέξει πρόεδρο όποιον θέλει. Συμπέρασμα: Πάκης τέλος (αλλιώς ο Μητσοτάκης θα απαντούσε -έστω και έμμεσα- ότι είναι υπέρ μιας δεύτερης θητείας του). Εκείνο που μένει να μάθουμε είναι αν ο ΣΥΡΙΖΑ θα προτείνει τον Πάκη και κυρίως αν ο Πάκης θα αποδεχτεί την τιμητική πρόταση και θα δεχτεί να είναι υποψήφιος -χωρίς καμιά πιθανότητα εκλογής- απέναντι σε έναν άλλο δεξιό. Αν αυτός ο άλλος είναι ο Καραμανλής, δεν το βλέπουμε με τίποτα να σταθεί ο Πάκης απέναντί του.

Ξεφτίλα Σαμαρά

Ο Μητσοτάκης υποτίθεται ότι δεν πρότεινε τον Σαμαρά για κομιοάριο, διότι δεν υπήρχε περίπτωση να πάρει αντιπροεδρία και θα ήταν υποτιμητικό για ένα πρώην πρωθυπουργό να είναι απλός επίτροπος. Την περασμένη Τρίτη πληροφορηθήκαμε ότι οι θέσεις αντιπροέδρων της Κομισιόν αυξήθηκαν σε οχτώ και ένας απ' αυτούς είναι ο Σχοινάς, τον οποίο πρότεινε τελικά ο Μητσοτάκης. Ανεξάρτητα από τους πραγματικούς λόγους για τους οποίους ο Μητσοτάκης δεν πρότεινε τον Σαμαρά, η δικαιολογία που βρήκαν να διαρρεύσουν ξεφτιλίζει τον Σαμαρά, τώρα που ο Σχοινάς χρίστηκε αντιπρόεδρος της Φων ντερ Λάιεν.

Μεσαίωνας

Μεζούρα για τη φούστα των μαθητριών, υποχρεωτικά παντελό-νι τους χειμερινούς μήνες, όχι μoustάκι και μούσι για τους μαθητές, όχι βραχιόλια, σκουλαρίκια, ψεύτικες βλεφαρίδες, βαμμένα νύχια, βαμμένα μαλλιά και... εξεζητημένες ανταύγειες (sic!). Αυτά και πολλά άλλα περιλαμβάνει ο κατάλογος με τις απαγορεύσεις για τις μαθήτριες και τους μαθητές των σχολείων της Κύπρου.

Δεν ξέρουμε τι απ' όλα αυτά πέρασε (οι μαθητές ξεσηκώθηκαν), όμως και μόνο το γεγονός ότι το υπουργείο Παιδείας της Κύπρου εξέτασε ένα πακέτο τέτοιων μέτρων «ηθικής και ευταξίας» δείχνει τις μεσαιωνικές αντιλήψεις που επικρατούν. Ας μην ξεχνάμε και τον σημαίνοντα ρόλο της Εκκλησίας της Κύπρου.

ZOOM

Με έμπνευση από το νεοφιλελευθερισμό

Η θεωρητική συζήτηση περί νεοφιλελευθερισμού δεν έχει κανένα νόημα, όταν αναφερόμαστε στην πρακτική πολιτική. Πρώτο, επειδή ο νεοφιλελευθερισμός στην καθαρή μορφή του είναι ένα ιδεολόγημα που δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη και δεν εφαρμόστηκε ούτε από τους Ρίγκαν και Θάτσερ, που εμφανίστηκαν ως φανατικοί οπαδοί του τη δεκαετία του '80. Αλλο η προσαρμοσμένη εφαρμογή κατευθύνσεων του νεοφιλελευθερισμού, που πράγματι έχει γίνει, και άλλο η πλήρης απουσία του αστικού κράτους από την άσκηση της οικονομικής πολιτικής, την οποία πρεσβεύει ως δόγμα ο νεοφιλελευθερισμός - και γι' αυτό είναι ανεφάρμοστος στην καθαρή μορφή του.

Δεύτερο, επειδή η περί νεοφιλελευθερισμού συζήτηση στην Ελλάδα των Μνημονίων παράγει ως αποτέλεσμα στρεβλώσεις και αποπροσανατολισμό. Για παράδειγμα, βγαίνουν εν χορώ οι συριζαίοι και καταγγέλλουν το νεοφιλελευθερισμό του Μητσοτάκη. Και τους απαντά ο Μητσοτάκης επικαλούμενος πλεονέκ της πολιτικής του που υποδηλώνουν «κοινωνική ευαισθησία (π.χ. επιδόματα), για να υποστηρίξει ότι δεν έχει σχέση με το νεοφιλελευθερισμό. Και βέβαια, όλοι γνωρίζουμε ότι η πολιτική που εφάρμοσε ο ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση δε διέφερε σε τίποτα απ' αυτήν που εφάρμοσαν οι υπόλοιπες μνημονιακές κυβερνήσεις. Ήταν μια πολιτική που υπηρετούσε τη συντηρητική ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού, πολιτική σχεδιασμένη από το επιτελείο του ΔΝΤ, αντλώντας έμπνευση από το δόγμα του νεοφιλελευθερισμού. Ο χαρακτήρας αυτής της πολιτικής δεν αλλάζει επειδή συνοδευόταν από κάποια μέτρα φιλανθρωπικού χαρακτήρα, τα οποία άλλωστε προβλέπονταν από τα ίδια τα Μνημόνια και δεν ήταν «πολιτική ΣΥΡΙΖΑ».

Από το 2010 έχουμε μια σκυταλοδρομία κυβερνήσεων και μια σκυταλοδρομία Μνημονίων. Η πολιτική δεν άλλαξε καθόλου, μολονότι τα ιδεολογήματα που χρησιμοποιήσαν οι διαφορετικές κυβερνήσεις εμφανίζονταν συχνά ως διαμετρικά αντίθετα. Αλλο ιδεολογήματα και άλλο πρακτική πολιτική όμως. Τι έχει απομείνει στην κυβέρνηση Μητσοτάκη; Τα «λιμά», όπως λένε οι χαρτοπαίχτες. Σε ό,τι αφορά τη δημοσιονομική πολιτική δεν έχει απομείνει τίποτα, εκτός από μικροαλλαγές στο εφάρμοζόμενο μέγγμα, έτσι που να απαλλαγεί από κάποιο φορολογικό βάρος η κεφαλαιοκρατία και να αυξήσει την κερδοφορία της. Έχει μείνει έδαφος στον τομέα των ιδιωτικοποιήσεων, τις οποίες δεν πρόλαβε (δεν πρόλαβε, όχι δεν ήθελε) να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι και τόσο εύκολο να προωθηθούν οι ιδιωτικοποιήσεις, κυρίως γιατί δεν υπάρχει το αναμενόμενο ενδιαφέρον από μεγάλους καπιταλιστικούς ομίλους του εξωτερικού.

Ερχεται, λοιπόν, ο Μητσοτάκης και διακηρύσσει ότι αυτός θα κάνει μεταρρυθμίσεις (που δεν προβλέπονταν στα Μνημόνια) και έτσι θα δημιουργήσει επενδυτικό ενδιαφέρον. Παράλληλα, δε, μ' αυτές τις μεταρρυθμίσεις, θα πείσει τους ιμπεριαλιστές δανειστές να

μειώσουν κάπως τα υπέρογκα «πρωτογενή πλεονάσματα», ώστε να υπάρξει η δυνατότητα να αυξηθεί το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων, το οποίο θα δώσει ώθηση στην ανάπτυξη, αφού δε θα αναπτύσσεται με όρους «κρατισμού», αλλά σε συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα.

Το μεταρρυθμιστικό πλαίσιο που περιγράφει ο Μητσοτάκης βρομάει νεοφιλελευθερισμό. Φυσικά το καλύπτει, όπως έκανε και ο Τσίπρας που είχε λανσάρει το ιδεολόγημα της «υγιούς επιχειρηματικότητας», την οποία αντιπαρέθετε στην «κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα».

◆ Ο Μητσοτάκης γουρλώνει τα μάτια, παίρνει ένα δήθεν αυστηρό ύφος και κουνάει το δάχτυλο: «Με τον ίδιο τρόπο που είμαι σύμμαχος της υγιούς και δημιουργικής επιχειρηματικότητας, μετατρέπομαι και στον πιο σκληρό αντίπαλο όποιου την προσβάλλει με αντεργατική και αντικοινωνική συμπεριφορά. Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους...».

Αυτό είναι ο πρόλογος, για να περάσει στην εισαγωγή: «Δυστυχώς η συζήτηση γύρω από τα εργασιακά γίνεται συχνά πεδίο ανακύκλωσης ξεπερασμένων **ιδεοληψιών**». Και μετά στο πρώτο κεφάλαιο: «Η υπερ-ρύθμιση και ο ασφυκτικός έλεγχος στο όνομα της δήθεν προστασίας των εργαζόμενων, φέρνει συχνά τα αντίθετα αποτελέσματα: Η αγορά αντιδρά με υπέρμετρη ελαστικοποίηση των όρων εργασίας, ιδίως στις μικρές και στις μεσαίες επιχειρήσεις. Μεταφέροντας πολλούς εργαζόμενους στη μαύρη και, κυρίως, στην υποδηλωμένη απασχόληση. Ενώ μεγάλες επιχειρήσεις χάνουν καταρτισμένους εργαζόμενους που φεύγουν στο εξωτερικό, γιατί, απλά, δεν αντέχουν την υψηλή φορολογία αλλά και τις υψηλές εργοδοτικές εισφορές!»

Τι μας λέει ο Μητσοτάκης; Ότι για την απόλυτη ασυδοσία των καπιταλιστών φταίει η εργατική νομοθεσία που προστατεύει υπέρμετρα τους εργαζόμενους! Διάλεξε και το χρόνο για να το πει. Μετά από δέκα χρόνια μνημονιακής πολιτικής που αποσάθρωσαν τις εργασιακές σχέσεις και αφαίρεσαν βιαίως κατακτήσεις δεκαετιών αγώνων. Επειδή καταλαβαίνει ότι η επιχειρηματολογία του δεν αντέχει, καταφεύγει ακόμα και στο χονδροειδές ψέμα το οποίο καταλήγει σε παραλήρημα. Οι καταρτισμένοι εργαζόμενοι φεύγουν στο εξωτερικό γιατί δεν αντέχουν την υψηλή φορολογία και τις... υψηλές εργοδοτικές εισφορές! Μόνο που οι εργαζόμενοι δεν πληρώνουν εργοδοτικές εισφορές! Ουδέποτε παρατηρήθηκε τέτοιο φαινόμενο. Αντίθετα, παρατηρήθηκε το φαινόμενο της νέας μετανάστευσης, είτε επειδή δεν υπήρχε δουλειά στην Ελλάδα είτε επειδή οι καπιταλιστές κατακρεούργησαν τους μισθούς.

Η νεοφιλελεύθερη λογική που καθετί ο Μητσοτάκης είναι ανατριχιαστική: πρέπει να σαρωθεί κάθε υπόλειμμα της εργατικής νομοθεσίας, να αφεθούν οι καπιταλιστές να καθορίζουν κατά το δοκούν τα μεροκάματα και τις εργασιακές σχέσεις, ώστε να είναι νόμιμοι έναντι των εργατών τους! Αυτό, βέβαια, είναι ένα δόγμα, το οποίο δεν μπορεί να

εφαρμοστεί όπως ακριβώς διατυπώνεται (δηλαδή, κατάργηση της εργατικής νομοθεσίας). Ως δόγμα, όμως, τροφοδοτεί την πρακτική πολιτική στα άμεσα βήματά της. Μία από τις πρώτες πράξεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη, μέσα από μια τρισάθλια κοινοβουλευτική διαδικασία, μάλιστα, ήταν να καταργήσει κάποιες ελάχιστες διατάξεις προστασίας των εργαζόμενων (γράψαμε σχετικά σε προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας»). Σίγουρα θα ακολουθήσουν και άλλα βήματα, με πρώτο την αλλαγή του συνδικαλιστικού νόμου και ιδιαίτερα των διατάξεων για την κήρυξη απεργίας.

◆ «Απλοποιούνται οι περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις -μεγάλος βραχνάς για οποιαδήποτε επενδυτική δραστηριότητα στη χώρα μας- κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα», διακηρύσσει ο Μητσοτάκης. Οποιος ξέρει τι πλιάτσικο γίνεται σε βάρος του περιβάλλοντος από τους καπιταλιστές, χάρη στο διάτρητο νομικό καθεστώς και στον ακόμα πιο διάτρητο πολιτικό και διοικητικό μηχανισμό, δεν μπορεί παρά να αγανακτήσει. Ζητούμενο είναι μια πιο αυστηρή περιβαλλοντική νομοθεσία, ζητούμενο είναι να σταματήσουν οι εκβιασμοί πάνω σε όποιους υπηρεσιακούς παράγοντες προσπαθούν να σώσουν ό,τι μπορεί να σωθεί, κι ο Μητσοτάκης μας λέει ότι οι περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις είναι... βραχνάς για τους κακόμοιρους τους καπιταλιστές. Και εξαγγέλλει την «απλοποίηση» τους. Ξέρετε τι σημαίνει «απλοποίηση»; Να καταθέτει ο καπιταλιστής μια «περιβαλλοντική» μελέτη που φτιάχνουν οι καλοπληρωμένοι μηχανικοί του και η αρμόδια υπηρεσία να είναι υποχρεωμένη να βάζει μια σφραγίδα και να τελειώνει εκεί το πράγμα.

Τα ίδια βέβαια έκανε και ο ΣΥΡΙΖΑ. Πόσα ρεπορτάζ δεν έχουμε δημοσιεύσει για τα περιβαλλοντικά εγκλήματα στο Ελληνικό, στη Νέα Φιλαδέλφεια, το επιχειρούμενο στο Παλιούρι της Χαλκιδικής, για τις περιβόητες οικιστικές πυκνώσεις κτλ κτλ. Κάθε που υπηρεσιακοί παράγοντες της δασικής υπηρεσίας προσπαθούσαν να υπερασπιστούν τη νομιμότητα, έπεφταν πάνω τους ο Φλαμπουράρης, ο Φάμελος, ο Σταθάκης και άλλοι ασκώντας τους ασφυκτικούς εκβιασμούς. Αυτό το πλαίσιο, που προστατεύει ελάχιστα το φυσικό περιβάλλον, ο Μητσοτάκης το θεωρεί βραχνά. Τα πρώτα δείγματα γραφής θα τα πάρουμε μάλλον με τις νέες ρυθμίσεις για τον αιγιαλό που θα πηγαίνουν παραπέρα την περιβαλλοντοκτόνα και πλιατσικολογική λογική των ρυθμίσεων που ψήφισαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις (και του ΣΥΡΙΖΑ).

◆ Δε διστάζουν να προγράψουν ακόμα και πολύτιμους αρχαιολογικούς θησαυρούς, όπως δείχνουν οι αλλαγές που προωθούν στην κατασκευή του Μετρό της Θεσσαλονίκης (θα διαβάσετε σχετικά σε άλλες στήλες).

Ολόκληρη η ομιλία του Μητσοτάκη στα εγκαίνια της ΔΕΘ ήταν εμπνευσμένη από τα νεοφιλελεύθερα δόγματα της «πλήρους απελευθέρωσης των αγορών». Από την εποχή του σημαντικού εκσυγχρονισμού είχαμε ν' ακούσουμε τέτοιο κήρυγμα. Στα χρόνια των Μνημονίων οι αντεργατικές και αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις γίνονταν και τις δικαιολογούσαν ως «ανάγκη», συχνά και ως «απαίτηση των δανειστών». Τώρα, δικαιολογούνται στο όνομα της «ανάπτυξης».

Πέτρος Γιώτης

Αμετανόητοι όλοι οι χρυσαυγίτες που έκαναν τη δολοφονική επίθεση στους αιγύπτιους ψαράδες

Την περασμένη Τετάρτη, ολοκληρώθηκαν οι απολογίες των πέντε νεοναζιστών που κατηγορούνται για την απροκάλυπτη δολοφονική επίθεση ενάντια στους αιγύπτιους ψαράδες, η οποία –για λόγους πέραν της θέλησης των νεοναζιστών της ΧΑ- δεν άφησε πίσω τους έναν ακόμα νεκρό, πριν από την άγρια δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα.

Μέχρι την στιγμή που απολογήθηκαν αυτοί οι πέντε χρυσαυγίτες γνωρίζαμε ότι ο φίρερ της ΧΑ είχε ρίξει «στα σκυλιά» στην αρχή τους 51 κατηγορούμενους που δεν ήταν βουλευτές και στη συνέχεια αρκετούς από τους κατηγορούμενους πρώην βουλευτές, προκειμένου να σώσει το σαρκίο του. Δεν ήταν η πρώτη φορά που το έκανε αυτό, ιστορικά το είχε επαναλάβει και άλλες φορές.

Τους 51 κατηγορούμενους για διάφορες εγκληματικές -φασιστικές και ρατσιστικές- πράξεις τους είχε ρίξει «στα σκυλιά» ισχυριζόμενος ότι αυτοί δεν είναι μέλη της οργάνωσής του, ότι ενήργησαν προσωπικά, με προφανή στόχο να εμφανιστεί ο ίδιος ως αθώος. Σ' αυτούς προστέθηκαν μετά τις απολογίες τους οι τέσσερις χρυσαυγίτες που κατηγορούνται για τη δολοφονική επίθεση σε βάρος των αιγύπτιων ψαράδων (Αγριογιάννης, Ευγενικός, Μαρίας και Παπαδόπουλος), οι οποίοι επέλεξαν να αλλάξουν χοντροκομμένα τις καταθέσεις τους στην ανακρίτρια Ι. Χριστοδουλέα-Κλάπα, προκειμένου να αθώωσουν τον συγκρατούμενό τους Πανταζή, από τα βασικά στελέχη του νεοναζιστικού μορφώματος στον Πλειραϊά, και παραπέρα τον φίρερ Μιχαηλιάκο, τον περιφερειάρχη Λαγού και τα υπόλοιπα στελέχη της ΧΑ.

Στις καταθέσεις τους στην ανακρίτρια Ι. Χριστοδουλέα-Κλάπα είχαν θέσει στην κυριολεξία τον Πανταζή. Με το υλικό δε που συνειφερέθηκε στην ακροασματική διαδικασία, η καταδική τόσο αυτών των πέντε όσο και των υπόλοιπων 64 είναι δεδομένη. Για να δικαιολογήσουν τη φανερή και σκοπίμη αλλαγή της κατάθεσής τους, οι τρεις απ' αυτούς ισχυρίστηκαν ότι τους πίεσε φορτικά η ίδια η ανακρίτρια προκειμένου να πουν αυτά που είπαν!

Ρώτησε η εισαγγελέας Αδ. Οικονόμου τον κατηγορούμενο Αγριογιάννη: «Είπατε δε φορούσαν μπλούζες. Γιατί στην κατάθεσή σας είχατε πει ότι οι Πανταζής και Ευγενικός φορούσαν». Κι αυτός απάντησε: «Μέναν η ανακρίτρια μου είχε πει ότι ο ένας είναι ο Πανταζής, **αν δεν αναγνωρίζεις άλλον έναν δε φεύγεις από εδώ!**»

Η πρόεδρος Μ. Λεπενιώτη υπενθύμισε στον κατηγορούμενο Παπαδόπουλο ότι είχε ερωτηθεί ανακριτικά για τις μπλούζες. Κι αυτός απάντησε: «Ναι, στη δεύτερη απολογία μου στην κ. Κλάπα είχα πει ότι ο Πανταζής φόραγε μπλούζα της ΧΑ. **Αυτό έγινε επειδή μου ασκούσαν πίεση οι ανακρίτριες.** Τους έλεγα ότι δεν ήξερα. Επόμεναν ότι δε γίνεται να μην ξέρω». Να ξέρει ο συνοδοιπόρος μου και όχι εγώ; **Αναγκάστηκαν να πω και εγώ για να αφησούν...** Είχα πάει χωρίς δικηγόρο στην κ. Κλάπα. Τα είπα μόνο για να μην έρθω.

Μπορούσαν, αν ήθελαν, να μείνουν στο υπόμνημα, να αρνηθούν να απανητίζουν σε οποιαδήποτε ερώτηση και να μην υπογράψουν. Αν, όπως εκ των υστέρων ισχυρίζονται οι πέντε χρυσαυγίτες, πείζονταν από την ανακρίτρια για να συμφωνήσουν σε πράγματα με τα οποία δε συμφωνούσαν ή δεν ήταν αληθή, είχαν ένα λόγο παραπάνω να μην υπογράψουν την κατάθεσή τους,

χωρίς να έχουν την παραμικρή νομική επίπτωση (δεν ισχύει η «απειθεία», που προάπτεται στον κατηγορούμενο που αρνείται να δώσει δακτυλικά αποτυπώματα).

Οι Αγριογιάννης, Ευγενικός και Μαρίας πήγαν στην ανακρίτρια με δικηγόρους, οι οποίοι υπέγραψαν τις καταθέσεις των πελατών τους. Αν είχε συμβεί το παραμικρό απ' αυτά που όψιμα ισχυρίζονται οι πελάτες τους, οι δικηγόροι όφειλαν να τους ενημερώσουν και να τους καλέσουν να μην υπογράψουν τις καταθέσεις τους και να αποχωρήσουν.

Ο Παπαδόπουλος παρουσιάστηκε στην ανακρίτρια χωρίς δικηγόρο (ενώ είχε δικηγόρο τον Γλύκα) και δήλωσε ότι δε θέλει να έχει δικηγόρο και ότι θα απολογηθεί μόνος του. Αυτός γνώριζε τα δικαιώματά του και επέλεξε αυτή την τακτική, προφανώς γιατί ήθελε να διαχωριστεί από τους άλλους χρυσαυγίτες. Είχε πάρει την απόφασή του να καταθέσει και να υπογράψει την κατάθεσή του. Δεν τον είχε απασχολήσει καθόλου το ζήτημα να μην καταθέσει, να μην υπογράψει την κατάθεσή και να περιοριστεί στην κατάθεση μόνο του υπομνήματος. Ηθελε στις αρχές του 2014 να διαχωρίσει τη θέση του από το μόρφωμα της ΧΑ, μήπως μπορούσε και πέσει στα μαλακά.

Για το τομάρι τους

Οι κομμουνιστές όσες φορές βρισκόμαστε στη θέση του κατηγορούμενου, αρνούμαστε να δώσουμε κατάθεση στην αστυνομική προανάκριση, ενώ στην τακτική ανάκριση περιοριζόμαστε στην κατάθεση υπομνήματος. Και βέβαια, σε όλα τα στάδια της δίωξης (προανάκριση, τακτική ανάκριση και ακροασματική διαδικασία) χρησιμοποιούμε τη διαδικασία για να καταγγέλλουμε το καπιταλιστικό σύστημα και τους δώκτες μας.

Οι χρυσαυγίτες Αγριογιάννης, Ευγενικός, Μαρίας και Παπαδόπουλος ξέρασαν πολλά προκειμένου να σώσουν το τομάρι τους.

♦ Παραθέτουμε αποσπάσματα από την κατάθεσή του Αγριογιάννη στην ανακρίτρια Ι. Χριστοδουλέα-Κλάπα:

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η μάρτυρας Ευαγγελία Πολυχρονίδου, αστυνομικός, η οποία ήταν μεταξύ των αστυνομικών που σας εντόπισαν και σας οδήγησαν στο αστυνομικό τμήμα, κατέθεσε στην από 27-1-2013 ένορκη εξέτασή της ενώπιόν μας το εξής: «Εντόπισαν περί τις 3.30 επί της λεωφόρου Σχιστού τρεις μοτοσυκλέτες... **δύο καθόνταν και ότι δύο από αυτούς φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής...** Τι έχετε να πείτε επ' αυτόν;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: ...Οι δύο όντως φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής, ο Αναστάσιος Πανταζής και ο Ευγενικός Μάρκος... ΕΡΩΤΗΣΗ: Εκ των υστέρων, μετά την σύλληψή σας και μέχρι να απολογηθείτε στον ανακριτή ή και αργότερα, ακούσατε από τους ίδιους ή τους άλλους αν κάποιος από τους συγκρατούμενούς σας ή και άλλοι εμπλέκονταν στην επίθεση για την οποία κατηγορούσαστε και εσείς; ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όχι, **το μόνο που μας**

Αγριογιάννης: Όχι, δεν αστειεύομαι.

Πρόεδρος: Εκτός αν έχετε κάποιο πρόβλημα υγείας; Νινήμης;

Αγριογιάννης: Τα ίδια, όχι.

Πρόεδρος: Είμαι σίγουρη ότι θυμάστε πολύ καλά τι είπατε, ξέρετε αυτά αποτυπώνονται γραπτά, υπογράφονται από σας, τώρα τι να κάνω, να διαβάσω μια κατάθεση ολόκληρη;

Αγριογιάννης: Διαβάστε.

Πρόεδρος: ...Οι δύο φορούσαν όντως μπλούζες της ΧΑ, ο Ευγενικός και ο Πανταζής...

Αγριογιάννης: Αυτά είναι δικά μου λόγια;

Προσπάθησε να πουλήσει «τρέλα» ο νεοναζιστής, όμως το μόνο που κατάφερε να πιστοποιήσει είναι ότι παραμένει αμετανόητος χρυσαυγίτης και βάλλθηκε να υπερασπιστεί τη Χρυσή Αυγή και τον φίρερ της, αδιαφορώντας για την ποινική του αντιμετώπιση, που δε θα είναι άλλη από την καταδίκη του.

♦ Ο Ευγενικός απολογήθηκε στην ανακρίτρια Ι. Χριστοδουλέα- Κλάπα στις 5 Μαρτίου του 2014 και την ίδια ημέρα κατέθεσε απολογητικό υπόμνημα, που αποτελέι ύμνο στην ΧΑ. Οτι είναι ένα νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα που «δεν έχει και δεν θα μπορούσε άλλωστε να έχει καμία απολύτως σχέση με εγκληματικές ή έκνομες συμπεριφορές, καμία απολύτως εμπλοκή σε οργανωμένες και προσχεδιασμένες επιθέσεις εναντίον αλλοδαπών, πολλώ δε μάλλον σε κακουργήματα, όπως αυτό που μου καταλογίζεται από το βαρύ κατηγορητήριο». Ακολουθούν αποσπάσματα από την απολογία του στην ανακρίτρια:

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στην απολογία σας στον Ανακριτή του Ε' Τμήματος στον Πειραιά είχατε πει, ότι δεν είχατε καμία σχέση με την Χρυσή Αυγή. Τι έχετε να πείτε γι 'αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ήταν μια γραμμή που μας είχε πει ο δικηγόρος μας να ακολουθήσουμε, γιατί ήταν προεκλογική περίοδος...

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πως δικαιολογείτε το γεγονός ότι αναγνωρίσατε εσείς και οι συγκρατούμενοί σας από έναν εκ των παθόντων, όταν αυτός εξετάστηκε στην Αστυνομία λίγες ώρες μετά την επίθεσή;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μπορεί να έχει δε, όπως και εσείς λέτε, τον Πανταζή τον Τάσο, και να τον αναγνωρίσαν που όπως χρονά προσαβεί να αθώωθεί τον εαυτό του, για να μην πάει φυλακή. Στην απολογία του στο δικαστήριο, όμως, τα πήρε όλα πίσω, θέλοντας να αθώώσει τον «Τασάρα» και τη νεοναζιστική συμμορία.

Αυτή η απροκάλυπτη μεταστροφή του Αγριογιάννη ήταν επόμενο να «ερεπιτορεί» τον πρόεδρο Μ. Λεπενιώτη, όπως μπορούσε να διαβάσετε στο διάλογο που ακολουθεί:

Πρόεδρος: Ναι, παρουσιαστήκατε μπροστά στην ανακρίτρια και σας υπέβαλε ερωτήσεις. Ουμνηθείτε τι είπατε.

Αγριογιάννης: Είπα τα ίδια πράγματα ακριβώς. **Πρόεδρος:** Τώρα κοροϊδεύετε κάποιον; Αστειεύεστε;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Σάρωμα εργατικών κατακτήσεων, παροχές και ασυδοσία στο κεφάλαιο

Είναι αγωνιώδης η προσπάθεια του Μητσοτάκη να εμφανιστεί ως ένας πρωθυπουργός διαφορετικός απ' όλους τους προηγούμενους. Ως τεχνοκράτη πρωθυπουργός, κάτι σαν CEO πολυεθνικού μονοπωλίου, που έχει βάλει τους υπουργούς σε θέσεις μάντζερ, αναθέτοντάς τους μετρήσιμα καθήκοντα και αποφασισμένους να τους κρίνει μόνο ως προς την αποτελεσματικότητα τους στο πιάσιμο των στόχων που τους ανέθεσε. Πρόκειται για ένα διαφημιστικό πρότζεκτ που φιλοτεχνήθηκε επιμελώς πριν ακόμα από τις εκλογές και έφτασε στην κορύφωσή του αμέσως μόλις ο Μητσοτάκης ορκίστηκε πρωθυπουργός και σχημάτισε κυβέρνηση.

Με την ίδια αγωνία εμφανίστηκε και στη Θεσσαλονίκη. Όμως, μολονότι ήταν πολύ καλά προετοιμασμένος και του έχει φύγει το κόμπλεξ που είχε τα πρώτα χρόνια, εξαιτίας των αξιοθρήνων των εμφανίσεων που έκανε στη Βουλή στις αντιπαραθέσεις του με τον Τσίπρα, η εικόνα του τεχνοκράτη πρωθυπουργού θρμηματίστηκε από το γεγονός ότι εξήγγειλε διάφορα μέτρα φορολογικού χαρακτήρα, χωρίς να τα συνοδεύει από κοστολόγηση, όπως συνηθίζεται. Ούτε καν τα ότρα που θα ισχύσουν το 2020! Όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφο οικονομικής εφημερίδας, σε σχέση με τις λαφύρες που εξήγγειλε, «τι χρήματα είναι αυτά που θα επιστρέψουν στις επιχειρήσεις, στην αγορά δηλαδή, στην πραγματική οικονομία και στους φορολογούμενους;», απάντησε ότι έχει «έναν πλήρη κατάλογο» και ότι «προφανώς δεν θα προχωρούσε σ' αυτές τις εξαγγελίες εάν δεν ήμουν απολύτως σίγουρος ότι τα μέτρα αυτά είναι απολύτως κοστολογημένα» και ανέφερε μόνο ότι «η μείωση του φόρου στις επιχειρήσεις θα κοστίζει δημοσιονομικά περί τα 200 εκατομμύρια». Όταν η δημοσιογράφος που ζήτησε «ένα πιο συνολικό κόστος», έκλεισε τη συζήτηση με το αμήντο: «Μπορώ να σας στείλω, άμα θέλετε, ως οικονομική εφημερίδα μία πλήρη αποτύπωση του κόστους όλων των μέτρων μας!»

Την επομένη, ακόμα ο δεξιός δημοσιογράφος στο πρωινό δόκιμο του ΣΚΑΙ δεν άντεξε την κοροϊδία και «χώθηκε» στον Χατζηδάκη που δεν απαντούσε στο ερώτημα «πόσα χρήματα είναι;». «Δεν έχω μπροστά μου ένα κατάλογο να σας λέω μέτρο, μέτρο, και να βγάλουμε την άβυσσο». Κάθε μέτρο έχει τη δική του επίδραση στον προϋπολογισμό. Και όλα αυτά αποτιμώνται σε ετήσια βάση και σε βάση τετραετίας», απάντησε ο Χατζηδάκης. Και απελπισμένος παρέπεμψε στον

Σταϊκούρα: «Ρωτήστε το μεσημέρι στο υπουργείο Οικονομικών να σας δώσουν ακριβώς τι κοστίζει το καθένα. Αλλά ξαναλέω, είτε κοστίζει 500 εκατ., είτε κοστίζει 5 δις, αυτό που σας νοιάζει εσάς και την κοινή γνώμη είναι να βγαίνει ο προϋπολογισμός!»

Φυσικά και έχουν κοστολόγηση των μέτρων (μέσες-άκρες έστω). Δεν τη δημοσιοποιούν, όμως, για να μη φανεί ότι κάνουν φοροελαφρύνσεις στο κεφάλαιο και πετάνε κάποια ψίχουλα σε εργαζόμενους και συνταξιούχους, ενώ διατηρούν όλα τα χαράτσια και τα μεγάυλιστα και τα χαράτσια, τους υπεργουκούς συντελεστές ΦΠΑ, που επιβαρύνουν το λαό, τη μεγάλη καταναλωτική μάζα.

Με την ίδια αγωνία εμφανίστηκε και στη Θεσσαλονίκη. Όμως, μολονότι ήταν πολύ καλά προετοιμασμένος και του έχει φύγει το κόμπλεξ που είχε τα πρώτα χρόνια, εξαιτίας των αξιοθρήνων των εμφανίσεων που έκανε στη Βουλή στις αντιπαραθέσεις του με τον Τσίπρα, η εικόνα του τεχνοκράτη πρωθυπουργού θρμηματίστηκε από το γεγονός ότι εξήγγειλε διάφορα μέτρα φορολογικού χαρακτήρα, χωρίς να τα συνοδεύει από κοστολόγηση, όπως συνηθίζεται. Ούτε καν τα ότρα που θα ισχύσουν το 2020! Όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφο οικονομικής εφημερίδας, σε σχέση με τις λαφύρες που εξήγγειλε, «τι χρήματα είναι αυτά που θα επιστρέψουν στις επιχειρήσεις, στην αγορά δηλαδή, στην πραγματική οικονομία και στους φορολογούμενους;», απάντησε ότι έχει «έναν πλήρη κατάλογο» και ότι «προφανώς δεν θα προχωρούσε σ' αυτές τις εξαγγελίες εάν δεν ήμουν απολύτως σίγουρος ότι τα μέτρα αυτά είναι απολύτως κοστολογημένα» και ανέφερε μόνο ότι «η μείωση του φόρου στις επιχειρήσεις θα κοστίζει δημοσιονομικά περί τα 200 εκατομμύρια». Όταν η δημοσιογράφος που ζήτησε «ένα πιο συνολικό κόστος», έκλεισε τη συζήτηση με το αμήντο: «Μπορώ να σας στείλω, άμα θέλετε, ως οικονομική εφημερίδα μία πλήρη αποτύπωση του κόστους όλων των μέτρων μας!»

Με την ίδια αγωνία εμφανίστηκε και στη Θεσσαλονίκη. Όμως, μολονότι ήταν πολύ καλά προετοιμασμένος και του έχει φύγει το κόμπλεξ που είχε τα πρώτα χρόνια, εξαιτίας των αξιοθρήνων των εμφανίσεων που έκανε στη Βουλή στις αντιπαραθέσεις του με τον Τσίπρα, η εικόνα του τεχνοκράτη πρωθυπουργού θρμηματίστηκε από το γεγονός ότι εξήγγειλε διάφορα μέτρα φορολογικού χαρακτήρα, χωρίς να τα συνοδεύει από κοστολόγηση, όπως συνηθίζεται. Ούτε καν τα ότρα που θα ισχύσουν το 2020! Όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφο οικονομικής εφημερίδας, σε σχέση με τις λαφύρες που εξήγγειλε, «τι χρήματα είναι αυτά που θα επιστρέψουν στις επιχειρήσεις, στην αγορά δηλαδή, στην πραγματική οικονομία και στους φορολογούμενους;», απάντησε ότι έχει «έναν πλήρη κατάλογο» και ότι «προφανώς δεν θα προχωρούσε σ' αυτές τις εξαγγελίες εάν δεν ήμουν απολύτως σίγουρος ότι τα μέτρα αυτά είναι απολύτως κοστολογημένα» και ανέφερε μόνο ότι «η μείωση του φόρου στις επιχειρήσεις θα κοστίζει δημοσιονομικά περί τα 200 εκατομμύρια». Όταν η δημοσιογράφος που ζήτησε «ένα πιο συνολικό κόστος», έκλεισε τη συζήτηση με το αμήντο: «Μπορώ να σας στείλω, άμα θέλετε, ως οικονομική εφημερίδα μία πλήρη αποτύπωση του κόστους όλων των μέτρων μας!»

Με την ίδια αγωνία εμφανίστηκε και στη Θεσσαλονίκη. Όμως, μολονότι ήταν πολύ καλά προετοιμασμένος και του έχει φύγει το κόμπλεξ που είχε τα πρώτα χρόνια, εξαιτίας των αξιοθρήνων των εμφανίσεων που έκανε στη Βουλή στις αντιπαραθέσεις του με τον Τσίπρα, η εικόνα του τεχνοκράτη πρωθυπουργού θρμηματίστηκε από το γεγονός ότι εξήγγειλε διάφορα μέτρα φορολογικού χαρακτήρα, χωρίς να τα συνοδεύει από κοστολόγηση, όπως συνηθίζεται. Ούτε καν τα ότρα που θα ισχύσουν το 2020! Όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφο οικονομικής εφημερίδας, σε σχέση με τις λαφύρες που εξήγγειλε, «τι χρήματα είναι αυτά που θα επιστρέψουν στις επιχειρήσεις, στην αγορά δηλαδή, στην πραγματική οικονομία και στους φορολογούμενους;», απάντησε ότι έχει «έναν πλήρη κατάλογο» και ότι «προφανώς δεν θα προχωρούσε σ' αυτές τις εξαγγελίες εάν δεν ήμουν απολύτως σίγουρος ότι τα μέτρα αυτά είναι απολύτως κοστολογημένα» και ανέφερε μόνο ότι «η μείωση του φόρου στις επιχειρήσεις θα κοστίζει δημοσιονομικά περί τα 200 εκατομμύρια». Όταν η δημοσιογράφος που ζήτησε «ένα πιο συνολικό κόστος», έκλεισε τη συζήτηση με το αμήντο: «Μπορώ να σας στείλω, άμα θέλετε, ως οικονομική εφημερίδα μία πλήρη αποτύπωση του κόστους όλων των μέτρων μας!»

Με την ίδια αγωνία εμφανίστηκε και στη Θεσσαλονίκη. Όμως, μολονότι ήταν πολύ καλά προετοιμασμένος και του έχει φύγει το κόμπλεξ που είχε τα πρώτα χρόνια, εξαιτίας των αξιοθρήνων των εμφανίσεων που έκανε στη Βουλή στις αντιπαραθέσεις του με τον Τσίπρα, η εικόνα του τεχνοκράτη πρωθυπουργού θρμηματίστηκε από το γεγονός ότι εξήγγειλε διάφορα μέτρα φορολογικού χαρακτήρα, χωρίς να τα συνοδεύει από κοστολόγηση, όπως συνηθίζεται. Ούτε καν τα ότρα που θα ισχύσουν το 2020! Όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφο οικονομικής εφημερίδας, σε σχέση με τις λαφύρες που εξήγγειλε, «τι χρήματα είναι αυτά που θα επιστρέψουν στις επιχειρήσεις, στην αγορά δηλαδή, στην πραγματική οικονομία και στους φορολογούμενους;», απάντησε ότι έχει «έναν πλήρη κατάλογο» και ότι «προφανώς δεν θα προχωρούσε σ' αυτές τις εξαγγελίες εάν δεν ήμουν απολύτως σίγουρος ότι τα μέτρα αυτά είναι απολύτως κοστολογημένα» και ανέφερε μόνο ότι «η μείωση του φόρου στις επιχειρήσεις θα κοστίζει δημοσιονομικά περί τα 200 εκατομμύρια». Όταν η δημοσιογράφος που ζήτησε «ένα πιο συνολικό κόστος», έκλεισε τη συζήτηση με το αμήντο: «Μπορώ να σας στείλω, άμα θέλετε, ως οικονομική εφημερίδα μία πλήρη αποτύπωση του κόστους όλων των μέτρων μας!»

Με την ίδια αγωνία εμφανίστηκε και στη Θεσσαλονίκη. Όμως, μολονότι ήταν πολύ καλά προετοιμασμένος και του έχει φύγει το κόμπλεξ που είχε τα πρώτα χρόνια, εξαιτίας των αξιοθρήνων των εμφανίσεων που έκανε στη Βουλή στις αντιπαραθέσεις του με τον Τσίπρα, η εικόνα του τεχνοκράτη πρωθυπουργού θρμηματίστηκε από το γεγονός ότι εξήγγειλε διάφορα μέτρα φορολογικού χαρακτήρα, χωρίς να τα συνοδεύει από κοστολόγηση, όπως συνηθίζεται. Ούτε καν τα ότρα που θα ισχύσουν το 2020! Όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφο οικονομικής εφημερίδας, σε σχέση με τις λαφύρες που εξήγγειλε, «τι χρήματα είναι αυτά που θα επιστρέψουν στις επιχειρήσεις, στην αγορά δηλαδή, στην πραγματική οικονομία και στους φορολογούμενους;», απάντησε ότι έχει «έναν πλήρη κατάλογο» και ότι «προφανώς δεν θα προχωρούσε σ' αυτές τις εξαγγελίες εάν δεν ήμουν απολύτως σίγουρος ότι τα μέτρα αυτά είναι απολύτως κοστολογημένα» και ανέφερε μόνο ότι «η μείωση του φόρου στις επιχειρήσεις θα κοστίζει δημοσιονομικά περί τα 200 εκατομμύρια». Όταν η δημοσιογράφος που ζήτησε «ένα πιο συνολικό κόστος», έκλεισε τη συζήτηση με το αμήντο: «Μπορώ να σας στείλω, άμα θέλετε, ως οικονομική εφημερίδα μία πλήρη αποτύπωση του κόστους όλων των μέτρων μας!»

Με την ίδια αγωνία εμφανίστηκε και στη Θεσσαλονίκη. Όμως, μολονότι ήταν πολύ καλά προετοιμασμένος και του έχει φύγει το κόμπλεξ που είχε τα πρώτα χρόνια, εξαιτίας των αξιοθρήνων των εμφανίσεων που έκανε στη Βουλή στις αντιπαραθέσεις του με τον Τσίπρα, η εικόνα του τεχνοκράτη πρωθυπουργού θρμηματίστηκε από το γεγονός ότι εξήγγειλε διάφορα μέτρα φορολογικού χαρακτήρα, χωρίς να τα συνοδεύει από κοστολόγηση, όπως συνηθίζεται. Ούτε καν τα ότρα που θα ισχύσουν το 2020! Όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφο οικονομικής εφημερίδας, σε σχέση με τις λαφύρες που εξήγγειλε, «τι χρήματα είναι αυτά που θα επιστρέψουν στις επιχειρήσεις, στην αγορά δηλαδή, στην πραγματική οικονομία και στους φορολογούμενους;», απάντησε ότι έχει «έναν πλήρη κατάλογο» και ότι «προφανώς δεν θα προχωρούσε σ' αυτές τις εξαγγελίες εάν δεν ήμουν απολύτως σίγουρος ότι τα μέτρα αυτά είναι απολύτως κοστολογημένα» και ανέφερε μόνο ότι «η μείωση του φόρου στις επιχειρήσεις θα κοστίζει δημοσιονομικά περί τα 200 εκατομμύρια». Όταν η δημοσιογράφος που ζήτησε «ένα πιο συνολικό κόστος», έκλεισε τη συζήτηση με το αμήντο: «Μπορώ να σας στείλω, άμα θέλετε, ως οικονομική εφημερίδα μία πλήρη αποτύπωση του κόστους όλων των μέτρων μας!»

Προγραφή της Ασφάλισης και προσπάθεια κοροϊδίας

Ο Μητσοτάκης εξέφρασε «ελικρινές ενδιαφέρον» για τους εργαζόμενους που εργάζονται πλήρες ωράριο, αλλά οι εργοδότες τους ασφαλίζουν για μερική απασχόληση, πληρώνοντάς τους μισάρα. «Μπορεί ενδεχομένως για κάποιο νέο παιδί αυτό να ακούγεται και καλό με την έννοια ότι θα πάρει κάποια λεφτά στο χέρι, αλλά στην ουσία προιονίζει το κλαδί πάνω στο οποίο καθέται και είναι μια έκφραση εργοδοτικής ασυδοσίας», είπε. Και ποια είναι η λύση;

Όχι το ασφυκτικό κυνηγητό των καπιταλιστών-εργοδοτών, με πρόκληση περισσότερο προσωπικού για τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, με αύξηση των προστίμων, με θέσπιση νομοθεσίας που θα «βάζει χέρι» και στην προσωρινή περνούσα ενός καπιταλιστή. Για σίμφωνα με τον Μητσοτάκη, είναι... η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών. «Για αυτό και επιμένω στη δέσμευσή μας ότι θα αρχίσουμε να μειώνουμε από 1ης Ιουλίου του '20 τις εργοδοτικές εισφορές με σκοπό να τις μειώσουμε κατά 5 μονάδες μέχρι το '23», είπε.

Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Θα μειώνονται οι ασφαλιστικές εισφορές για κάθε εργαζόμενο και επομένως θα μειώνεται η λεγόμενη ανταποδοτική σύνταξη που θα «δικαιούται» όταν συνταξιοδοτηθεί. Επειδή δε το ασφαλιστικό σύστημα παραμένει στη δομή του διανεμητικό (δηλαδή, από τις εισφορές των σημερινών εργαζόμενων πληρώνονται οι συντάξεις των ενεργών συνταξιούχων), η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών θα δημιουργήσει νέα ελλείμματα στον ΕΦΚΑ, με αποτέλεσμα σε σύντομο χρονικό διάστημα να απαιτηθεί μείωση των χορηγούμενων συντάξεων.

Και τότε τ' αρχίζει η γκεμπελιστική προπαγάνδα που αποσκοπεί στην ενεργοποίηση του «κοινωνικού αυτοματισμού»: «Εμ βέβαια, με τις συνταξάρες που παίρνουν οι παλιοί, πώς να σηκώσουν τα βάρη οι νέοι;»...

Στις ελληνικές καλένδες

Το ΣτΕ έχει φροντίσει να προστατεύσει το ελληνικό κράτος από την πληρωμή αναδομικών σε δημόσιους υπάλληλους και συνταξιούχους, μετά τη βιομηχανία προσφυγών που έστησαν από κοινού συνδικαλιστική γραφειοκρατία και μεγάλα δικηγорικά γραφεία. Παρά ταύτα, υπέρχει ακόμα μια φιλολογία ότι κάποια αναδομικά στους συνταξιούχους μπορεί να δοθούν. Όταν ρωτήθηκε ο Μητσοτάκης πώς θα αντιμετωπίσει πιθανές τέτοιες αποφάσεις του ΣτΕ, απάντησε ότι «θα τις σεβαστούμε» και έσπευσε να συμπληρώσει: «Και αν υπάρχει οικονομική επιβάρυνση θα λάβουμε υπόψη τις δημοσιονομικές συνθήκες». Και προφανώς όποια επιστροφή πρόκειται να γίνει, θα γίνει σε ευλόγο βάθος χρόνων. Είναι επώδυνη την Κυριακή. Από την Τρίτη κιόλας είχαν αρχίσει να κυκλοφορούν φήμες ότι αν δοθούν αναδομικά, αυτά θα δοθούν σε 72 δόσεις! Σε έξι χρόνια δηλαδή!

Το βασικότερο, όμως, είναι (και δεν το είπε ο Μητσοτάκης) ότι αν και όταν βγουν αποφάσεις του ΣτΕ που θα αφορούν συγκεκριμένες χρονικές περιόδους αναφορικά με τα δώρα, θα έχει παρελθεί διετία από τότε που θεμελιώθηκαν οι απαιτήσεις, οπότε αυτές θα έχουν παραγραφεί και οι αποφάσεις του ΣτΕ θα έχουν καθαρά φιλολογικό χαρακτήρα.

Ο φόβος φυλάει τα έρμα

«Πρόθεσή μας είναι να αλλάξουμε το συνδικαλιστικό νόμο», είπε ο Μητσοτάκης. Γιατί ο 1264 είναι ένας νόμος ο οποίος έρχεται από το παρελθόν και χρειάζεται αναθεώρηση. Από εκεί και πέρα αυτό το οποίο λέμε ξαφνοκαρδιά είναι ότι θέλουμε να αλλάξουμε τέλος στα σωματεία-σφραγίδα και να αποσφραξίει η πραγματική πλειοψηφία των εργαζόμενων για την ανεργία και όχι οι λίγοι για πολλούς. Αυτός είναι ο σκοπός της ρύθμισης την οποία θα προτείνουμε προς ψήφιση στο εθνικό κοινοβούλιο».

Ξέρετε εσείς κανένα σωματείο-σφραγίδα που να αποφάσισε απεργία κόντρα στη θέληση των εργαζόμενων; Αν οι εργαζόμενοι δε θέλουν μια απεργία, έχουν τον τρόπο να τη σπάσουν. Ο Μητσοτάκης δεν ξέρει καν πώς κινείται το συνδικαλιστικό κίνημα, γι' αυτό και λέει τόσο χοντροκομμένες μπουρδες. Αν είχε την παραμικρή πείρα, θα τα έλεγε πιο σουλουπωμένα. Αυτή η ιστορία είναι παλιά. Οι καπιταλιστές δε φοβούνται την ξεπουλημένη και πλήρως αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που αποτελεί θεσμό του αστικού κράτους. Φοβούνται το ξεπέραςμα αυτής της γραφειοκρατίας από τους εργάτες. Μπορεί άμεσα να μην αντιμετωπίζουν τέτοιο κίνδυνο, ξέρουν όμως πολύ καλά ότι η ταξική πάλη δεν καταργείται, ότι κάποια στιγμή θα γίνει και πάλι εκείνο το «μπαράφ» που θ' αναγκάσει τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να σβέσεται πίσω από τον εργατικό ριζοσπαστισμό, προσπαθώντας να τον αναχαιτίσει. Γι' αυτό και σπεύδουν να πάρουν τα μέτρα τους τώρα που οι συσχετισμοί τους ευνοούν.

Ποιος είναι ο στόχος; Να απαγορευτεί ουσιαστικά η απεργία, με αναγωγή στο σύνολο των απασχολούμενων αντί για εκείνους που συμμετέχουν στις συλλογικές διαδικασίες. Όμως, οι απεργίες και οι άλλες κινητοποιήσεις δεν απορραζίζονται από ιδεατά σύνολα, αλλά από εκείνους που τραβούν μπροστά, τραβώντας και τους ταλαντευόμενους που φοβούνται τη διάσπαση.

Επιστολή στις συγκλήτους των Πανεπιστημίων έστειλαν η υπουργός Παιδείας Νίκη Κεραμέως και ο υφυπουργός Διγαλάκης Ζητώντας τη συμμετοχή τους σ' έναν σικέ διάλογο, που θα καταλήξει σε ένα νέο νόμο πλαίσιο μέχρι τα τέλη του 2019, όπως προανήγγειλε και ο Μητσotάκης, που χαρακτήρισε την πρωτοβουλία της κυβέρνησης «εμβληματική».

Στην επιστολή αυτή περιγράφονται οι ανατροπές που επιζητά να εφαρμοστεί στο υφιστάμενο πλαίσιο η κυβέρνηση, ανατροπές, που είναι πολύ πιθανόν να πυροδοτήσουν ένα δυναμικό φοιτητικό κίνημα, όπως διεφάνη στη μαζική και μαχητική φοιτητική διαδήλωση στα τέλη του Ιούλη, με αφορμή την εξαγγελθείσα κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Το επόμενο διάστημα θα δείξει εάν θα έχουμε έναν θερμό χειμώνα, που είναι πολύ πιθανόν να ανατρέψει το γενικότερο πολιτικό σκηνικό της «ισχυρής ανάπτυξης» με τις δυνατές δόσεις της καταστολής που ευαγγελίζεται η κυβέρνηση.

Οι πέντε (5) προτεραιότητες του υπουργείου Παιδείας, που αναφέρονται στην επιστολή, είναι οι εξής:

1. Επιστροφή των κακόφημων Συμβουλίων διοίκησης

Η επιστροφή των κακόφημων Συμβουλίων διοίκησης είναι ο πυρήνας των επιμέρους προτεραιοτήτων που περιγράφονται σ' αυτήν την ενότητα με την απαραίτητη σάλτσα, ως εξής:

◆ Επανακαθορισμός αρμοδιοτήτων για τα όργανα διοίκησης του Πανεπιστημίου (εύρος και εσωτερική κατανομή αρμοδιοτήτων, με στόχο την αποφυγή αλληλοεπικαλύψεων και αύξηση της αποτελεσματικότητας στη λήψη και εφαρμογή αποφάσεων).

◆ Θεσμικά αντίβαρα εντός του Πανεπιστημίου, απαραίτητα για τη μεταφορά αρμοδιοτήτων από το Υπουργείο στα Πανεπιστήμια και την ενίσχυση του αυτοδιοίκητου: Συμβούλιο Ιδρύματος (ρόλος, αρμοδιότητες, τρόπος επιλογής).

◆ Γενικός Γραμματέας στα Ανώτατα Ιδρύματα (ρόλος, αρμοδιότητες, τρόπος επιλογής).

Αυτά που περιγράφονται ως ενίσχυση του αυτοδιοίκητου, είναι στην πραγματικότητα άρση και υπονόμευσή του. Γι' αυτό και τα Συμβούλια διοίκησης, που επέβαλε για πρώτη φορά ο νόμος Διαμαντοπούλου (νόμος 4009/2011) συνάντησαν τη σθεναρή αντίσταση των Συγκλήτων και του συνόλου των συλλόγων ΔΕΠ.

Τα Συμβούλια είναι ο νέος θεσμός διοίκησης που συνάδει με το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο, που λειτουργεί σύμφωνα με τους νόμους και τις ανάγκες της αγοράς. Ο Μητσotάκης, στη συνέντευξη Τύπου, στο πλαίσιο της ΔΕΟ, ήταν ξεκάθαρος στο πώς εννοεί τη στήριξη του δημόσιου Πανεπιστημίου, μιας και δε μπορεί σε αυτήν τη φάση να καταργήσει το άρθρο 16 του Συντάγματος: «Είχα επισκεφτεί στην Ολλανδία το Τεχνικό Πανεπιστήμιο του Eindhoven -απ' τα καλύτερα στον κόσμο- το οποίο βρίσκεται στο κέντρο ενός οικοσυστήματος όπου η εφαρμοσμένη γνώση των πανεπιστημίων συνδέεται άμεσα με τις ανάγκες της αγοράς σε τέτοιο βαθμό που παραδοσιακά μαθήματα

έχουν αντικατασταθεί από σεμινάρια όπου η ίδια η εταιρία έρχεται και θέτει ένα πρόβλημα προς επίλυση στους μαθητές, στους φοιτητές του πανεπιστημίου -και αυτό είναι μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Ετσι κινείται ο κόσμος σήμερα πια και σ' αυτή τη λογική πρέπει να κινηθούν και τα ελληνικά πανεπιστήμια».

Γεύση των αρμοδιοτήτων των Συμβουλίων διοίκησης έχουμε πάρει με όσα αναφέρει ο νόμος Διαμαντοπούλου. Πάντως, όσο κι αν διαφοροποιηθεί η κατανομή των αρμοδιοτήτων ανάμεσα στο Συμβούλιο και τη Σύγκλητο-Πρύτανη, η φιλοσοφία θα είναι ίδια με αυτήν του ν. 4009, διαφορετικά το Συμβούλιο δεν έχει ρόλο ύπαρξης.

Θυμίζουμε ότι σύμφωνα με το νόμο Διαμαντοπούλου, οι συνταγματικές υποχρεώσεις του αυτοδιοίκητου και της δημόσιας χρηματοδότησης του Πανεπιστημίου τσαλαπατήθηκαν άγρια με την επιβολή του παντοδύναμου Συμβουλίου, που απαρτιζόταν και από εξωπανεπιστημιακά μέλη (σχεδόν κατά το ήμισυ), που χάραζε τη στρατηγική του Ιδρύματος σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, κατήρτιζε τον Οργανισμό και τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Ιδρύματος, ενέκρινε τον προϋπολογισμό, εξέλεγε και έπαυε τον πρύτανη και τους κοσμήτορες, είχε τη γενική εποπτεία και έλεγχο της αξιολόγησης, της διαχείρισης των πόρων, της «αξιοποίησης» των αποτελεσμάτων της έρευνας, της διαχείρισης της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Ιδρύματος, αποφάσιζε για το άσυλο, κλπ.

Οι γενικευμένες αντιδράσεις που συνάντησε η επιβολή των Συμβουλίων διοίκησης, ακύρωσαν στην ουσία την εκλογή και τη λειτουργία τους και η

τότε κυβέρνηση με υπουργό Παιδείας τον Αρβανιτόπουλο επινόησε την ηλεκτρονική ψηφοφορία για να τα διατηρήσει.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ τα κατήργησε για να κερδίσει την αποδοχή των πανεπιστημιακών, στο χώρο των οποίων είχε αυξημένα ερείσματα.

2. Χρηματοδότηση υπό την αίρεση της αξιολόγησης

Οι προτεραιότητες έχουν ως ακολούθως:

◆ Θέσπιση νέων κανόνων (αντικειμενικών κριτηρίων και δεικτών) για τον προσδιορισμό του ύψους της κρατικής χρηματοδότησης ανά ίδρυμα. Σύνδεση της αξιολόγησης με τμήμα της κρατικής χρηματοδότησης.

◆ Πολυετείς προγραμματικές συμφωνίες του Υπουργείου Παιδείας με τα Ιδρύματα, προκειμένου να διευκολυνθεί ο στρατηγικός σχεδιασμός.

◆ Ιδρυση Ν.Π.Ι.Δ. για τη διαχείριση ιδίων πόρων από ερευνητικά προγράμματα, αξιοποίηση πνευματικής ιδιοκτησίας και περιουσίας Πανεπιστημίων.

◆ Επιχειρήσεις έντασης γνώσης (spin-off): Θέσπιση νέων κανόνων, διαδικασιών και κινήτρων για την αξιοποίηση της ερευνητικής δραστηριότητας των Ιδρυμάτων (ενδεικτικά, μέσω επιχειρηματικών επιταχυτών, θερμοκοιτίδων επιχειρήσεων, της υλοποίησης πατεντών και επιστημονικών ιδεών κ.α.).

◆ Αξιοποίηση σχημάτων ΣΔΙΤ για την κάλυψη αναγκών των Ιδρυμάτων.

◆ Αναμόρφωση κανονιστικού πλαισίου για τις δωρεές.

◆ Απλοποίηση του πλαισίου λει-

τουργίας των ΕΛΚΕ για την ουσιαστική επιτάχυνση των σχετικών διοικητικών ενεργειών (τροποποίηση ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου, διαδικασιών κ.α.λ. για μεγαλύτερη ευελιξία και μείωση της γραφειοκρατίας), με τις κατάλληλες θεσμικές εγγυήσεις διαφάνειας και λογοδοσίας.

Η υποχρέωση της Πολιτείας (συνταγματική υποχρέωση) να χρηματοδοτεί τα πανεπιστημιακά ιδρύματα τίθεται υπό την αίρεση της αξιολόγησης. Στα Πανεπιστήμια θα δίνεται μόνο ένα μέρος της κρατικής χρηματοδότησης (που έτσι κι αλλιώς είναι πετσοκομμένη) ίσα ίσα για να εξυπηρετούνται οι τελειώς απαραίτητες δαπάνες (φως, νερό, τηλέφωνο) και αυτό, φυσικά, με κάποια κριτήρια (π.χ. τον αριθμό των «ενεργών φοιτητών»). Η επιπλέον χρηματοδότηση θα αποδίδεται με βάση τους δείκτες «ποιότητας και επιτευγμάτων» και σύμφωνα με το βαθμό «επίτευξης των στόχων» που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ της Πολιτείας και των Ιδρυμάτων. Εξ ου και οι δεσμευτικές πολυετείς προγραμματικές συμφωνίες μεταξύ Πολιτείας και Ιδρυμάτων.

Οι περίφημοι αυτοί δείκτες δεν έχουν καμιά σχέση με την προαγωγή αυτής καθαυτής της επιστήμης και την κατάκτησή της από τους φοιτητές, ούτε με την προαγωγή γενικά της βασικής έρευνας που τα αποτελέσματά της μπορούν να φανούν στο μέλλον και αφορούν το γενικό καλό. Έχουν να κάνουν με την «αποτελεσματική λειτουργία και απόδοση των υπηρεσιών, σύμφωνα με τις διεθνείς πρακτικές», ιδίως εκείνες του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης, με ποσοτικά δηλαδή κριτήρια επιβολής μιας ιδιότυπης δημοσιονομικής πειθαρχίας στα Ιδρύματα και με την διασύνδεση

του Πανεπιστημίου με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, η οποία μπορεί να αποφέρει πρόσθετα έσοδα.

Στοιχείο θετικής αξιολόγησης θα είναι επίσης η χρηματοδότηση από ιδιωτικούς φορείς, η έρευνα κατ' εντολή και προς όφελος επιχειρήσεων, η προσέλκυση φοιτητών-«πελατών», η διαμόρφωση προγραμμάτων πιστοποίησης και κατάρτισης για κάθε «τέση», κ.λπ. Στη χρηματοδότηση θα συμμετέχουν οι «επώνυμες» έδρες και οι ανάγκες των Ιδρυμάτων σε υλικοτεχνική υποδομή και εργαστηριακό εξοπλισμό θα καλύπτεται με τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα (αξιοποίηση Συμπράξεων Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα ΣΔΙΤ).

Είναι σαφές ότι το νέο πλαίσιο χρηματοδότησης θα δημιουργήσει κατηγορίες Ιδρυμάτων. Τη «νύφη» θα πληρώσουν δεόντως οι λεγόμενες «μη παραγωγικές» σχολές, οι σχολές των ανθρωπιστικών και κοινωνικών σπουδών, που δεν έχουν περιθώρια διεξαγωγής έρευνας σε συνεργασία με επιχειρηματικούς ομίλους.

Η «απλοποίηση του πλαισίου λειτουργίας των ΕΛΚΕ» δεν είναι τόσο αθώα όσο παρουσιάζεται. Δεδομένης της απόφασης της κυβέρνησης να προχωρήσει άμεσα στην ιδιωτικοποίηση των πάντων σε όλα τα επίπεδα στο όνομα καταπολέμησης των «γραφειοκρατικών αγκυλώσεων», η σχετική εξαγγελία παραπέμπει σε απουσία ελέγχου ή διαφάνειας στη διαχείριση των κονδυλίων.

3. Αξιολόγηση-όχημα για την περιστολή δαπανών και τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις Σχολών και Τμημάτων

Αναφέρονται οι εξής προτεραιότητες:

◆ Αναβάθμιση και ενίσχυση της Ανεξάρτητης Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

◆ Θέσπιση νέου κανονιστικού πλαισίου για την αξιολόγηση των Ιδρυμάτων εν γένει, καθώς και για τη διαμόρφωση εφεξής του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας (συγχωνεύσεις, ενοποιήσεις Ιδρυμάτων, δημιουργία νέων τμημάτων), ιδίως με τη θέσπιση αντικειμενικών διαδικασιών και κριτηρίων και την πρόβλεψη προηγούμενης σχετικής τεκμηρίωσης.

◆ Ενίσχυση του θεσμού της αξιολόγησης των προγραμμάτων σπουδών.

Η αξιολόγηση είναι ο μηχανισμός μέσω του οποίου θα γίνονται εφεξής οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις Σχολών και Τμημάτων. Αξιολόγηση όχι βεβαίως ποιοτική, με γνήσια ακαδημαϊκά κριτήρια, όπως ισχυρίζεται και η ΝΔ. Όταν βασικό μέλημα κάθε μνημονιακής κυβέρνησης είναι η άγρια περικοπή των δαπανών και ο δραστηστικός περιορισμός της τάσης της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση-επαγγελματική αποκατάσταση, η αξιολόγηση Πανεπιστημίων-Σχολών-Τμημάτων, που θα καθορίζει την επιβίωσή τους, θα αφορά άλλους δείκτες, όπως ο αριθμός των προτιμήσεων των υποψήφιων που συμμετέχουν στις πανελλαδικές εξετάσεις, η σύνδεση με τις ευκαιρι-

Στις ελληνικές καλένδες οι μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών

«**Π**ροχωρούν οι προσλήψεις στην Ειδική Αγωγή από εκεί που τις βρήκαμε. Ήταν σωστή η πρωτοβουλία της προηγούμενης κυβέρνησης και θα ολοκληρωθεί. Και **ανάλογα με τις δημοσιονομικές μας δυνατότητες**, θα προχωρήσουμε και στις προσλήψεις τακτικού προσωπικού στην εκπαίδευση, δίνοντας πάντα μια προτεραιότητα στους αναπληρωτές καθηγητές. Αλλά για να μπορούμε να το κάνουμε αυτό, **θα πρέπει να έχουμε καταρχάς μία πλήρη καταγραφή του ανθρώπινου δυναμικού της εκπαίδευσης, να δούμε πού είναι οι ουσιαστικές μας ανάγκες και να ξανακάνουμε έναν ουσιαστικό σχεδιασμό με βάση τα πραγματικά δεδομένα της εκπαίδευσης σήμερα**. Δεν θα είμαστε στον κανόνα ένα προς πέντε. Αυτό μπορεί να σας το πω πια, διότι έχουμε τη δυνατότητα να κινηθούμε σε καλύτερα επίπεδα απ' αυτό. Αλλά πάλι **το ζήτημα δεν είναι ο κανόνας**. Ο κανόνας ένα προς ένα, γνωρίζετε ότι έχει ήδη ξεπεραστεί απ' την κυβέρνηση, είχαμε περισσότερες προσλήψεις από αποχωρήσεις. Αλλά το ζήτημα δεν είναι να παίζουμε με τους κανόνες. Είναι **να προσλαμβάνουμε εκεί που υπάρχουν πραγματικές ανάγκες**». Κυριάκος Μητσotάκης (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Ο Μητσotάκης ουσιαστικά παρέπεμψε τους μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών στις ελληνικές καλένδες. Αποκάλεσε «σωστή την πρωτοβουλία της προηγούμενης κυβέρνησης» για τους διορισμούς στην Ειδική Αγωγή για να δείξει ότι είναι αμερόληπτος και να ενισχύσει ουσιαστικά το δεύτερο, την άρνηση διορισμών στη γενική εκπαίδευση, με το πρόσχημα ότι εξετάζονται σοβαρά οι δυνατότητες και «ο ουσιαστικός σχεδιασμός γίνεται με βάση τα πραγματικά δεδομένα».

Ο ισχυρισμός, βεβαίως, είναι ψευδής και κρύβει την πραγματική αιτία που είναι η άρνηση των ιμπεριαλιστών

δανειστών να δώσουν ακόμη το ο.κ., καθορίζοντας κάθε δαπάνη, σύμφωνα με την επίτευξη των μνημονιακών στόχων.

Ας μη ξεχνάμε και τον ισχυρισμό ΟΟΣΑ και ΣΕΒ ότι υπάρχει πλεονασμός εκπαιδευτικών και ότι το πρόβλημα εστιάζεται στη μη ορθή κατανομή τους («βέλτιστη κατανομή ανθρώπινου δυναμικού»).

ΥΓ1: Στη μελέτη του IOBE (think tank του ΣΕΒ) για την εκπαίδευση σημειώνεται: «Συνεπώς, οι ελλείψεις και τα κενά εκπαιδευτικών που παρουσιάζονται κάθε χρόνο στα ελληνικά σχολεία, οφείλονται περισσότερο σε διαχειριστικές αδυναμίες της κεντρικής διοίκησης στην αξιοποίηση και διαχείριση του προσωπικού της εκπαίδευσης, καθώς και του δικτύου σχολικών υποδομών και του σχολικού προγράμματος», «Η μελέτη έδειξε ότι παρά την έκταση της δημοσιονομικής προσαρμογής που ακολούθησε το ξέσπασμα της κρίσης και τη μείωση του αριθμού των εκπαιδευτικών, και των σχολικών μονάδων, η διαχείριση και αξιοποίηση του εκπαιδευτικού προσωπικού και του δικτύου σχολικών υποδομών του εκπαιδευτικού συστήματος στο πλαίσιο της κεντρικής διοίκησης του κράτους, υστερεί έναντι των άλλων χωρών της ΕΕ και του ΟΟΣΑ».

ΥΓ2: Οι εκπρόσωποι του ιμπεριαλιστικού οργανισμού του ΟΟΣΑ G. RAMOS και B. PONT στην παρουσίαση της έκθεσης τον Απρίλιο του 2018 μίλησαν επίσης και για «ευελιξία» όσον αφορά στην πρόσληψη εκπαιδευτικών και τη συνέδεσαν με την επίτευξη «μεγαλύτερης αποκεντροποίησης των διαδικασιών στα σχολεία» (δηλαδή προσλήψεις εκπαιδευτικών με διάφορες συμβάσεις από τα αποκεντρωμένα σχολεία, σε επίπεδο π.χ. περιφέρειας, δήμων ή ακόμη και σχολικών μονάδων). Αναφέρθηκαν επίσης σε πενταετείς συμβάσεις για κάποιες κατηγορίες αναπληρωτών.

ακές ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, κλπ.

Αλλωστε, η διαμόρφωση του «Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας» με «αναδι-άταξη του ακαδημαϊκού χάρτη», η «ακόμα μεγαλύτερη ενοποίηση του τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού τομέα», αποτελούν κατεύθυνση που υποδεικνύει ο ιμπεριαλιστικός οργανισμός ΟΟΣΑ στην έκθεσή του για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και όλες οι κυβερνήσεις των Μνημονίων έχουν σπεύσει να υλοποιήσουν αυτήν την κατεύθυνση.

Εκεί θα εστιάζει και ο ενισχυμένος ρόλος της ΑΔΙΠ, γιατί, όσον αφορά το γενικότερο πλαίσιο, αυτό ήδη υπάρχει.

4. Προγράμματα σπουδών-σούπα και για κάθε τσέπη και ανώτατος χρόνος σπουδών v+2

Προτεραιότητες:

◆ Διεύρυνση δυνατότητας δημιουργίας ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων.

◆ Απελευθέρωση των Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών.

◆ Ενίσχυση των θερινών/χειμερινών προγραμμάτων.

◆ Καθιέρωση ενός εσωτερικού προγράμματος κινητικότητας για φοιτητές μεταξύ Ελληνικών Πανεπιστημίων, στα πρότυπα του Erasmus.

◆ Ανάπτυξη εκπαιδευτικών προγραμμάτων εξ' αποστάσεως σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο.

◆ Ενίσχυση του θεσμού της πρακτικής άσκησης φοιτητών σε δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, σε συναφή με τις σπουδές τους αντικείμενα.

◆ Καθιέρωση ανώτατου χρονικού ορίου ολοκλήρωσης των προπτυχιακών σπουδών v+2 (πλην ορισμένων εξαιρέσεων).

Μιας και η προηγούμενη Βουλή δεν έκρινε αναθεωρητέο το άρθρο 16 του Συντάγματος, γεγονός πολύ λυπηρό για τον Μητσοτάκη, η ΝΔ το επόμενο διάστημα θα βαλθεί να ιδιωτικοποιήσει το δημόσιο Πανεπιστήμιο, ώστε να το κάνει «ανταγωνιστικό» και «αποδοτικό», σύμφωνα με όσα «ισχύουν διεθνώς». Η προσέλκυση πόρων «από τρίτους» είναι βασική έγνοια, μιας και η κρατική χρηματοδότηση θα είναι ανεπαρκέστατη: Προπτυχιακά προγράμματα με δίδακτρα για ξένους (σε πρώτη φάση) φοιτητές-«πελάτες», απελευθέρωση μεταπτυχιακών, προπτυχιακά και μεταπτυχιακά προγράμματα εξ αποστάσεως, θερινά και χειμερινά προγράμματα κατάρτισης που θα προσφέρουν πιστοποίηση. Όλα τούτα οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην υποβάθμιση γενικότερα των πανεπιστημιακών σπουδών, σε ένα πανεπιστήμιο-μηχανισμό κυρίως κατάρτισης και όχι σπουδής και προαγωγής της επιστήμης.

Στο πανεπιστήμιο-επιχείρηση ΑΕ, το περιβάλλον πρέπει να είναι αποστειρωμένο από κάθε

συλλογική πολιτική και κοινωνική διεργασία και οι φοιτητές πρέπει να μοιάζουν με στρατιωτάκια, ώστε οι επιχειρηματικοί όμιλοι να σουλατσάρουν ανενόχλητοι και να κάνουν τις μπίζνες τους με το πανεπιστημιακό κατεστημένο. Εξ ου και η κατάργηση σε πρώτη φάση του πανεπιστημιακού ασύλου και η πρόθεση για την καθιέρωση ανώτατου χρόνου σπουδών (v+2).

5. Ενταση των ταξικών φραγμών για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια

◆ Καθιέρωση ελάχιστης βάσης εισαγωγής στα Ανώτατα Ιδρύματα και ο ρόλος των Ιδρυμάτων στον προσδιορισμό ανώτερης βάσης εισαγωγής και αριθμού εισακτέων.

◆ Ενίσχυση του τεχνολογικού τομέα και προτεινόμενες δράσεις για την επίλυση προβλημάτων (διοικητικής φύσης ή άλλης) που δημιουργήθηκαν από την πρόσφατη ενοποίηση των πρώην Πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

◆ Θεσμικό πλαίσιο για τη στέγαση και τη σίτιση φοιτητών.

Με την εκλογή της η ΝΔ προανήγγειλε μέτρα που θα οξύνουν στο έπακρο τους ταξικούς φραγμούς, όπως επαναφορά της βάσης του 10, εξετάσεις σε όλες τις τάξεις του Λυκείου με τράπεζα θεμάτων, καθορισμό από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα του αριθμού εισακτέων και βάσης εισαγωγής επιπλέον της βάσης του 10. Η πτώση των βάσεων εισαγωγής έγινε το εφελτήριο έντασης μιας γενικευμένης προπαγάνδας σε αυτήν την κατεύθυνση, κρύβοντας την ουσία που καθορίζει την επιτυχία-αποτυχία των υποψήφιων και είναι οι τορπίλες των θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας, το ίδιο το περιεχόμενο του αστικού σχολείου που δεν καλλιεργεί την κριτική σκέψη και το ενδιαφέρον για μάθηση και εστιάζει στην απομνημόνευση, καθώς και η ίδια η ταξική θέση του οικογενειακού και κοινωνικού περιγύρου των μαθητών, που καθορίζει σημαντικά το μορφωτικό προφίλ και την εξέλιξή τους.

Όσον αφορά την «ενίσχυση του τεχνολογικού τομέα», αυτή θα περιοριστεί κυρίως σε διοικητικά θέματα, μιας και η ΝΔ αποδέχεται την ενοποίηση Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, που εντάσσεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο στη στρατηγική της συρρίκνωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, της υποβάθμισης των πανεπιστημιακών σπουδών και της πρόσβασης σε επιλεγμένες σχολές αριστείας ενός περιορισμένου αριθμού λίγων και εκλεκτών, (διακήρυξη της Μπολόνια, που καθιέρωνε τον τριετή προπτυχιακό κύκλο σπουδών και τα πτυχία πολλών ταχυτήτων). Η δημιουργία του λεγόμενου Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης στοχεύει ακριβώς σε αυτόν το στόχο και στις συνθήκες της βαθιάς οικονομικής κρίσης εκφράστηκε αρχικά με το «σχέδιο Αθηνά» και τώρα με το γαϊτανάκι των συγχωνεύσεων Πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

Γιούλα Γκεσούλη

Αμετανόητοι όλοι οι χρυσαυγίτες που έκαναν τη δολοφονική επίθεση στους αιγύπτιους ψαράδες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

του; Έτσι κάλυψε και τον Πανταζή, λέγοντας πως δήθεν δε θυμόταν ότι φορούσε μαύρη μπλούζα με το λογότυπο της Χρυσής Αυγής, ότι στο αστυνομικό τμήμα είχαν φορέσει ανάποδα τις μπλούζες και μετά στη ΓΑΔΑ φόρεσαν άλλα τα ρούχα με τα οποία φωτογραφίστηκαν.

Πρέπει να μιλήσουμε και πάλι για την προκλητική κάλυψη που ο αστυνομικός μηχανισμός πρόσφερε στη νεοναζιστική συμμορία. Στη ΓΑΔΑ τους επέτρεψαν ν' αλλάξουν ρούχα, για να μη φωτογραφιστούν με τα μπλουζάκια της ΧΑ! Αυτή η κάλυψη από τον αστυνομικό μηχανισμό συνεχίστηκε για αρκετό καιρό ακόμα, μέχρι την στυγνή δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα, τον οποίο η ηγεσία της ΧΑ είχε στοχοποιήσει και προγράψει. Γι' αυτό, όταν το βράδυ της 17ης προς 18η Σεπτεμβρίου του 2013 τον εντόπισαν στην καφετέρια «Κοράλλι», ο Πατέλης, ύστερα από έγκριση του Λαγού και του φίρερ Μιχαολιάκου, κινητοποίησε το τάγμα εφόδου της Νίκαιας και με συνοπτικές διαδικασίες τον δολοφόνησαν.

Απολογούμενος στο δικαστήριο ο Ευγενικός πήρε πίσω τα βασικά απ' αυτά που είχε καταθέσει στην ανακρίτρια, εκτελώντας προφανώς οδηγίες του Πανταζή και του φίρερ Μιχαολιάκου. Αυτή την «κωλοτούμπα» την επεσήμανε και η πρόεδρος που του υπογράμμισε ότι έτσι επιβαρύνει τη θέση του. Λόγω χώρου δε θα παραθέσουμε αποσπάσματα από την κατάθεση του Ευγενικού, τις ερωτήσεις της προέδρου και τις απαντήσεις που αυτός έδωσε, ιδιαίτερα στο γιατί άλλαξε ριζικά την κατάθεσή του.

◆ Ο Μαρίας κατέθεσε στην ανακρίτρια ότι ο Πανταζής και ο Ευγενικός φορούσαν μπλούζες της ΧΑ. Οτι ο Πανταζής συζητούσε ιδιαίτερα με τους Αγριογάννη και Ευγενικό και ότι στη ΓΑΔΑ πήγε ο δικηγόρος Μιλτιάδης Νικολαΐδης που πρέπει να τον κάλεσε ο Πανταζής γιατί όταν έφτασε μίλησε μ' αυτόν. Κατέθεσε ακόμα ότι ο εν λόγω δικηγόρος τους πήγε μερικά χαρτιά που τα υπέγραψαν όλοι χωρίς να ξέρουν (!) τι έγραφαν αυτά. Όπως αποδεικνύεται, μ' αυτά τα χαρτιά υποβαλλόταν μήνυση κατά των θυμάτων (αιγύπτων ψαράδων) που είχαν δεχτεί την άγρια δολοφονική επίθεση από το χρυσαυγίτικο τάγμα εφόδου του Περάματος. Ο Νικολαΐδης ήταν συνήγορος της ΧΑ και πρέπει να είχε κληθεί από τον Πανταζή.

Ο Μαρίας κατέθεσε ακόμα ότι οι αιγύπτιοι ψαράδες γνώριζαν τον Πανταζή. Αυτό, σε συνδυασμό με την κατάθεση του Πανταζή ότι τόσο πριν την επίθεση όσο και μετά απ' αυτή είχε επισκεφθεί πολλές φορές τους αιγύπτιους ψαράδες στο μαγαζί τους, δείχνει γιατί τόσο «εύκολα» οι Αιγύπτιοι αναγνώρισαν τον «Τασάρα» και τους άλλους τέσσερις κατηγορούμενους ως δράστες της δολοφονικής επίθεσης εναντίον τους. Οι φάτσες τους τους ήταν γνωστές.

◆ Ο Παπαδόπουλος, όπως προαναφέρθηκε, εμφανίστηκε για απολογία στην ανακρίτρια μόνος του, χωρίς συνήγορο. Αυτός, εκτός από την ομολογία ότι ο Πανταζής και ο Ευγενικός φορούσαν μπλούζες της ΧΑ, έβαλε και άλλες ουσιαστικές πινελιές. Η ανακρί-

τρια, αφού του ανέφερε ότι λίγες ώρες πριν από την επίθεση στους αιγύπτιους ψαράδες ο Λαγός είχε οργανώσει συγκέντρωση στην καφετέρια ΑΙΝΙΓΜΑ στο Πέραμα, όπου μεταξύ των άλλων δήλωσε ότι **από εδώ και πέρα οι αιγύπτιοι ψαράδες θα δίνουν λογαριασμό στη ΧΑ**, τον ρώτησε τι λέει γι' αυτό.

Ο Παπαδόπουλος απάντησε: **Είναι δύσκολο να είναι τυχαίο. Μοιάζει σαν να οργανώνουν τη Χρυσή Αυγή και σαν να τους δίνει εντολή.**

Ο Παπαδόπουλος, εκτός από τον Λαγό «έκαψε» και τον Πανταζή λέγοντας στην ανακρίτρια ότι το δικηγόρο Νικολαΐδη, που τους έβαλε να υπογράψουν μήνυση κατά των αιγύπτων ψαράδων για ψευδή καταμήνυση, συκοφαντική δυσφήμιση, ψευδορκία και απόπειρα απάτης, τον κάλεσε ο Πανταζής και ότι αυτός ανήκει στην Χρυσή Αυγή. Με την αποστολή του χρυσαυγίτη συνηγόρου από την ηγεσία της Χρυσής Αυγής για να υπογράψουν οι πέντε κατηγορούμενοι μήνυση κατά των θυμάτων, αποδεικνύεται ότι η δολοφονική επίθεση έγινε με εντολή της.

Θέλοντας να δείξει ότι δήθεν αποστασιοποιείται από τη ΧΑ, ο Παπαδόπουλος κατέθεσε ότι απέρριψε τον Νικολαΐδη ως συνήγορό του, γιατί είναι συνήγορος της ΧΑ. Δεν εξήγησε, όμως, γιατί και ο ίδιος υπέγραψε τη μήνυση που του πήγε ο Νικολαΐδης. Όταν ρωτήθηκε ποιος πήρε την απόφαση να υποβληθεί μήνυση εκ μέρους τους και να γράψει το κείμενο αυτής της μήνυσης, ο Παπαδόπουλος απάντησε: Λογικά τον είχε πάρει τηλέφωνο ο κ. Πανταζής και μάλλον αυτός είχε κάνει τις συνεννοήσεις ως μεγαλύτερος. Γιατί εγώ δεν μιλαγα. Αλλωστε και ο δικηγόρος μιλαγε πιο πολύ με αυτόν.

Επειδή ο Πανταζή αμφισβήτησε ότι αυτός ήταν ο «Τασάρας» με τον οποίο συνομιλούσε ο Λαγός, ισχυριζόμενος ότι υπήρχαν και άλλοι «υποστηρικτές» στη ΧΑ με αυτό το όνομα, θα παραθέσουμε τις απαντήσεις που έδωσε ο Πανταζής σε μερικές από τις ερωτήσεις που -μέσω της προέδρου, όπως προβλέπεται από τον ΚΠΔ- του υπέβαλε ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Θόδωρος Θεοδωρόπουλος:

Θεοδωρόπουλος: Οτι το βράδυ της δολοφονίας του Φύσσα προσπάθησε να επικοινωνήσει με τον κ. Πατέλη, αλλά δεν σήκωσε το τηλέφωνο και δεν μίλησε. Θέλω να εξηγηθεί, γιατί στο Αναγνωστέο 275, στην σελίδα 72, φαίνεται ότι στις 1.21' τηλεφώνησε στον κ. Πατέλη με διάρκεια κλήσης 13", στις 1.26' τηλεφωνεί στον κ. Πατέλη με διάρκεια κλήσης 5" και στις 2.56' τηλεφωνεί στον κ. Πατέλη με διάρκεια κλήσης 21". Αφού δεν μίλησε καθόλου, πώς προκύπτει αυτός ο χρόνος συνομιλίας τηλεφώνου του με το τηλέφωνο του Πατέλη;

Πρόεδρος: Σε κάποια απολογία του ή απολογητικό υπόμνημα δεν λέει αυτό που είπε εδώ, ότι δεν μίλησε καθόλου.

Θεοδωρόπουλος: Μίλησε σήμερα, κ. πρόεδρε, αφήστε τι είπε και έτσι και αλλιώς. Δεν μπορούμε να τα πούμε εδώ όλα.

Πρόεδρος: Σήμερα έχει πει ότι δεν μίλησε καθόλου.

Θεοδωρόπουλος: Αυτό ρωτώ, μήπως μίλησε.

Πρόεδρος: Ωραία.

Θεοδωρόπουλος: Αυτό ρωτώ, γιατί

προέκυψε ότι μίλησε.

Πανταζής: Μάλλον δεν αντιλαμβάνομαι την ερώτηση. Αν κάποια τηλεφωνήματά του σηκώθηκαν ή τα σήκωσε, ούτε καν πρόλαβα να του μιλήσω. Εκλείνει, δεν έπιανε. Εγώ δεν έχω μιλήσει.

Πρόεδρος: Σαφέστατη υπήρξε η ερώτηση και σαφέστατη η απάντηση. Κατ' εμένα έχει μιλήσει.

Θεοδωρόπουλος: Το τηλέφωνο 6974987529 που ανήκει στην Κυπραίου Αικατερίνη του Γεωργίου και με τα λοιπά στοιχεία, το γνωρίζει, το χρησιμοποίησε ποτέ;

Πρόεδρος: Την Κυπραίου την ξέρετε;

Πανταζής: Βέβαια, είναι γυναίκα μου.

Θεοδωρόπουλος: Το τηλέφωνο το χρησιμοποίησες;

Πρόεδρος: Τον αριθμό αυτό;

Πανταζής: Ναι, τον γνωρίζω είναι της γυναίκας μου.

Θεοδωρόπουλος: Μάλιστα. Θέλω να κάνω ευθέως το ερώτημα, εάν τη νύκτα της δολοφονίας του Φύσσα, στις 1.10', όπως προκύπτει από το 275 Αναγνωστέο έγγραφο, η τηλεφωνική σύνδεση 6907717708 του κ. Λαγού κάλεσε το τηλέφωνο της γυναίκας του, οπότε και μίλησαν 98'.

Η πρόεδρος κάλεσε τον Πανταζή να απαντήσει και ανάμεσα σ' αυτόν και την πρόεδρο έγινε ένας έντονος διάλογος που κράτησε πεντέμισι λεπτά. Η πρόεδρος στρίμωξε τον Πανταζή. Το σχετικό διάλογο θ' «ανεβάσουμε» στην ιστοσελίδα μας. Ο Θ. Θεοδωρόπουλος συνέχισε:

Θεοδωρόπουλος: Το τελευταίο, κ. πρόεδρε. Θέλω να ερωτηθεί εάν του έχει επιβληθεί κάποια ποινή από την Τοπική.

Γκαβέλας (συνήγορος Πανταζή): Οχι.

Θεοδωρόπουλος: Συγγνώμη;

Πρόεδρος: Να ακούσουμε την ερώτησή.

Θεοδωρόπουλος: Ωραία. Θα το πω για να μην στενοχωρήσω τον συνάδελφο. Έχουμε αναγνώσει, κ. Πρόεδρε, εδώ από το 32221297Η κινητό του Λαγού το μήνυμα με αριθμό 1940 της 18ης Ιούλη του 2013, από το τηλέφωνο της κ. Κυπραίου προς τον Λαγό, που λέει: Αρχηγέ, καλημέρα. Ενημερώθηκε από τον Περικλή (ο.σ.σ. προφανώς εννοεί τον Μουλιανάκη) -είναι το μήνυμα 1938- για την ποινή. Η Τοπική δεν φταίει πουθενά. Αν θέλεις να κάνεις κάτι, κάν' το σε μένα. Εγώ είμαι υπεύθυνος. Ευχαριστώ και καλημέρα σας.

Πρόεδρος: Και η ερώτηση ποια είναι; **Θεοδωρόπουλος:** Εάν έχει επιβληθεί ποινή και ποια.

Πρόεδρος: Από ποιον;

Θεοδωρόπουλος: Από την Τοπική Οργάνωση, προφανώς, δεν είναι από το δικαστήριο.

Πρόεδρος: Ωραία.

Θεοδωρόπουλος: Αυτό λέω, και από ποιον.

Ο Πανταζής κάτι απάντησε, αλλά δεν ακούστηκε καθαρά. Ο Θ. Θεοδωρόπουλος τον ξαναρώτησε αν έστειλε στον Λαγό αυτό το μήνυμα και ο Πανταζής απάντησε: **Μπορεί να το έστειλα!** Επιβεβαιώθηκε έτσι και πάλι, ότι ο Πανταζής είχε στενές σχέσεις με τους Λαγό και Πατέλη και ότι πριν κάνει το παραμικρό έπαιρνε εντολές απ' αυτούς.

Γεράσιμος Λιόντος

Δικό της μαγαζί κι όποιου αρέσει

Την ανάγκη φιλοτιμία έκανε η Γεννηματά και έδωσε συνέντευξη-ποταμό στο «Καρφί» (καμιά από τις μεγάλες αστικές φυλλάδες δεν της διαθέτει τόσο χώρο). Η δεύτερη κιόλας ερώτηση έβγαλε είδηση. Ρώτησε ο δημοσιογράφος: «Έχετε εξαγγείλει συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα; Θα εκλέξει ηγεσία και νέα όργανα ή θα έχει μόνο ιδεολογικό και πολιτικό χαρακτήρα;».

Τι απάντησε η πρόεδρος του ΚΙΝΑΛ; Οτι δεν έχει σκοπό να κάνει συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. «Όλα τα κόμματα κάνουν ένα βήμα πίσω στη λειτουργία τους και δρουν πολιτικά και οργανωτικά μέσα από το Κίνημα Αλλαγής. Το ΠΑΣΟΚ υπάρχει μέσα από το κίνημα αλλαγής και πρωταγωνιστεί στην καθιέρωση και στην άνοδο του καινούργιου. Κίνημα Αλλαγής δεν υπάρχει χωρίς το ΠΑΣΟΚ, αλλά ούτε μόνο με το ΠΑΣΟΚ», απάντησε. Και συνέχισε αερολογώντας, χωρίς να απαντήσει αν θα γίνει το (αποφασισμένο) συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, πότε θα γίνει και τι περιεχόμενο θα έχει. Το καλύτερο το φύλαγε για το τέλος: «Έχω ισχυρή την πεποίθηση ότι αυτούς τους δρόμους που ακολουθούμε θα επέλεγε ο ιδρυτής και ηγέτης του ΠΑΣΟΚ στην είσοδο της νέας εποχής!» Η Φώφη επικοινωνεί μεταφυσικά με τον Ανδρέα και είναι η εκπρόσωπός του στη γη, με τον ίδιο τρόπο που οι δεσποτάδες είναι οι εκπρόσωποι του θεού.

Τα υπόλοιπα ήταν... γνήσια Φώφη. Αντιμετωπίζει, είπε, παγίδες και ενέδρες από εχθρούς και φίλους, αλλά δεν κωλώνει, γιατί γεμίζει τις μπαταρίες της κατά την επαφή της με το λαό που τη λατρεύει και την προσφωνεί με το μικρό της όνομα! Το μήνυμα στους πασόκους είναι σαφές: αυτό το μαγαζί είναι δικό μου κι όποιος θέλει ας δοκιμάσει να μου το πάρει. Τους παπανδρεϊκούς μάλλον δεν τους φοβάται, η γερουσία δεν έχει τα κουράγια να τη ρίξει, ενώ τον Ανδρουλάκη τον έχει βυσματωμένο. Έχει τα κλειδιά και τις σφραγίδες, έχει φτιάξει την «αυλή» της και μετράει τα «κουκιά» της. Οπότε, κάθε πασόκος καλείται να επιλέξει: στην «αυλή» της Φώφης ή στον ΣΥΡΙΖΑ για κάποιο νέο ξεκίνημα;

ΥΓ. «Το ΠΑΣΟΚ θέλει δουλειά για να γίνει και πάλι δημοκρατικό προοδευτικό κόμμα», δήλωσε ο Γερούλανος σε ραδιοφωνικό σταθμό της Θεσσαλονίκης. «Είναι μια μάχη, αυτό που κάνω, για την ψυχή της κεντροαριστεράς», είπε σε άλλο σημείο. Ε, από κάτι τέτοιους δεν κινδυνεύει η Φώφη. Το πολύ ο... ευγενής Πολ να ετοιμάζει τη μετάβασή του στον ΣΥΡΙΖΑ, όταν θα διαπιστώσει ότι το ΠΑΣΟΚ εξακολουθεί να μην είναι «δημοκρατικό προοδευτικό κόμμα».

Μούγκα για τις Πρέσπες

Στην ομιλία του στη Θεσσαλονίκη ο Μητσοτάκης δεν είπε κούβεντα για τις Πρέσπες, ενώ οι μπάτσοι φρόντισαν να προσαγάγουν καμιά τριανταριά εθνοκοφασίστες που ετοιμαζόνταν να διαδηλώσουν, ώστε να μην καταφέρουν ούτε φωτογραφία να βγάλουν σε δρόμο κοντά στο Βελλίδειο. Η μοναδική αναφορά που έκανε δεν έχει καμιά σχέση με τις Πρέσπες και το «Μακεδονικό» έτσι όπως το εκμεταλλευόταν προεκλογικά η ΝΔ. Είπε συγκεκριμένα: «Απόλυτη προτεραιότητά μας, το έχουμε συζητήσει πολλές φορές με τον περιφερειάρχη, αποτελεί η προστασία και η ενίσχυση των μακεδονικών προϊόντων με τη δημιουργία και διεθνή πιστοποίηση ενός συλλογικού σήματος για αυτά. Θα προστατεύσουμε το brand Μακεδονία. Την πραγματική Μακεδονία, την αυθεντική Μακεδονία. Και θα το υποστηρίξουμε με μια μεγάλη επικοινωνιακή εκστρατεία. Και τα προϊόντα, αυτό θα δηλώνει, πλέον, χωρίς αμφιβολίες, την ποιότητα και την προέλευσή τους, απέναντι σε κάθε ανταγωνιστή».

Επειδή οι συριζαίοι άρχισαν την πολιτική καζούρα, όταν του έγινε σχετική ερώτηση την επομένη, στη συνέντευξη Τύπου, μίλησε αναγκαστικά για «εθνικά επιζήμια συμφωνία», η οποία δεν μπορεί να αλλάξει. Είπε και τα γνωστά... καουμπόικα («θα είμαστε πάρα πολύ αυστηροί ως προς την εφαρμογή αυτής της Συμφωνίας που τη θεωρούμε κακή, αλλά τη βρήκαμε, την κληρονομήσαμε») και επανήλθε στα περί ανάγκης «να στηρίζουμε το brand της Μακεδονίας, αυτό το οποίο αποκαλώ αυθεντική, πραγματική Μακεδονία και να κερδίσουμε παγκόσμια το παιχνίδι της επικοινωνίας. Για να το πω πολύ απλά: Όταν ο άλλος ακούει Μακεδονία να σκέφτεται τη Μακεδονία μας, την πραγματική Μακεδονία, την αυθεντική Μακεδονία».

Όπως αντιλαμβάνεστε, αυτό είναι ένα εμπορικό ζήτημα, που δεν έχει να κάνει με τη Συμφωνία των Πρεσπών, αλλά με τον επιχειρηματικό ανταγωνισμό στη διεθνή αγορά. Το συνδικάτο των βορειοελλαδικών βιομήχανων το είπε πιο καθαρά: «Η σημασία που απέδωσε ο Πρωθυπουργός με τη δέσμευσή του για προστασία των προϊόντων που περιέχουν τον όρο “Μακεδονία”, δικαιώνει τη θέση του ΣΒΕ για διεθνή κατοχύρωση των σχετικών brand names, προκειμένου να υπάρξει αποφυγή προβλημάτων με ομοειδή προϊόντα από τη Βόρεια Μακεδονία που κυκλοφορούν ταυτόχρονα στις διεθνείς αγορές». Επειδή και οι «άλλοι» μπορούν να χρησιμοποιούν τον όρο «Μακεδονία» στα προϊόντα τους, το παιχνίδι θα κριθεί στα λεφτά που θα ρίξει η κάθε πλευρά. Οι καπιταλιστές της Βόρειας Ελλάδας φιλοδοξούν να εισπράξουν παραδάκι από τον κρατικό προϋπολογισμό, αυτή είναι η ουσία.

Ο Τσίπρας ξετυλίγει το προσωπικό του σχέδιο

Την ώρα που οι συριζαίοι ψάχνονταν να βρουν πώς θα διαδηλώσουν στη Θεσσαλονίκη, ο Τσίπρας απολάμβανε τις ανέσεις της υπεροπολυτελούς Villa d' Este στις όχθες της μαγευτικής λίμνης του Κόμο, καλεσμένος του «σκοτεινού» Ιδρύματος Ambrozetti, που εδώ και χρόνια προσπαθεί να δώσει μια αίγλη στα στελέχη του ιταλικού αστικού πολιτικού κατεστημένου, που δε χαίρουν και της υψηλότερης εκτίμησης μεταξύ του ευρωπαϊκού αστικού πολιτικού κατεστημένου.

Ο Τσίπρας ήθελε μια διεθνή εμφάνιση, μετά την απώλεια της πρωθυπουργίας, οι ιθύνοντες του Ιδρύματος Ambrozetti ήθελαν λίγη αριστερή χρυσόσκονη σε ένα πολιτικό σύστημα που έχει ως ισχυρότερη πολιτική προσωπικότητα τον νεοφασίστα Σαλβίνι, επομένως δεν υπήρχε καμιά δυσκολία να σταλεί η πρόσκληση και να γίνει αποδεκτή μετά χαράς.

Φεύγοντας για το θέρετρο του Τσερνόμπιο ο Τσίπρας

άφησε και μια συνέντευξή του στο ημιεπίσημο κομματικό όργανο (ΕφΣυν), για να 'χουν να διαβάσουν οι σύντροφοι κατά την απουσία του. Τα έσουρε στον Μητσοτάκη («τρώνε από τα έτοιμα που βρήκανε και σαρώνουν το κράτος ως λάφυρο», «θεσμική εκτροπή», «επιστροφή στα πιο σκοτεινά χρόνια του κράτους της Δεξιάς» κτπ), αλλά ενδιαφέρον υπήρχε μόνο για όσα θα έλεγε για τα εσωκομματικά.

Μολονότι ο συντάκτης προσπαθούσε να του δώσει πάσες με οξείς ερωτήσεις («Πολλοί εντός του κόμματος φαίνεται να μην πιστεύουν πραγματικά στο εγχείρημα. Μεταξύ ενός παραλυτικού συμβιβασμού και ενός ενδεχομένου όσοι διαφωνούν να μείνουν εκτός, τι διαλέγετε;»), ο Τσίπρας όχι μόνο δεν ανέβασε τους τόνους, αλλά απέφυγε ακόμα και υπαινιγμούς ν' αφήσει σε βάρος του «ΣΥΡΙΖΑ του 4%».

Προφανώς, έχει δεμένο το γαϊδάρό του, αφού όλες οι προτάσεις του έχουν περάσει και είναι ζήτημα χρόνου

ν' αρχίσουν να υλοποιούνται. Επανάλαβε, λοιπόν, την αντίθεσή του σε κάθε είδους «face control» για όσους θελήσουν να μπουν στον ΣΥΡΙΖΑ. Όπως είπε, στην προσπάθεια διευρυνσης «έχουν θέση όλοι εκείνοι που κατανοούν ότι η μεγάλη προοδευτική παράταξη και μόνο αυτή, μπορεί να δώσει την ενέργεια που χρειάζεται μια στρατηγική αλλαγής και κοινωνικής προόδου».

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι άφησε ανοιχτό ακόμα και το σενάριο για απευθείας εκλογή αρχηγού. Όταν ρωτήθηκε αν αυτό είναι στο τραπέζι, απάντησε ότι «αυτό που υπάρχει στο τραπέζι είναι ο προβληματισμός, η αγωνία αν θέλετε, για το μοντέλο δημοκρατικής λειτουργίας που πρέπει να έχει ένα κόμμα σύγχρονο, μαζικό, αποτελεσματικό, ριζωμένο σε κάθε γωνία της ελληνικής κοινωνίας» και ότι «παρακολουθούμε και μελετάμε τις διεθνείς εξελίξεις, το μοντέλο οργάνωσης κινήματων και κομμάτων του προοδευτικού τόξου διεθνώς,

αλλά έχουμε και την αρνητική εμπειρία εγχώριων εγχειρημάτων που καλό είναι να αποφύγουμε».

Το μόνο που φοβίζει τον Τσίπρα είναι μη τυχόν η απευθείας εκλογή του εξελιχθεί σε φιάσκο συμμετοχής. Ηδη, όπως διέρρευσε τις τελευταίες μέρες, κατεβάζουν κάτω από το μισό το στόχο για αύξηση των μελών του ΣΥΡΙΖΑ από 30.000 σε 180.000. Τώρα κάνουν λόγο για κάτι μεταξύ 65.000 μέχρι 80.000 μελών. Πρώτα θα στήσουν τον e-ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με τα ποταμικά πρότυπα και μετά θα δούν πώς θα οργανώσουν την αποθέωση του Τσίπρα ως Καίσαρα που αντλεί την εξουσία κατευθείαν από το λαό.

Μέχρι τότε έχουν άλλα για ν' ασχοληθούν. Όπως η νέα αλητεία που ετοιμάζουν με τη δημοσιοποίηση της πολιτικής τους διακήρυξης στις 27 Σεπτέμβρη, για να ταυτίζεται με τη μέρα ίδρυσης του ΕΑΜ! Αδίστακτοι ήταν πάντοτε, θα το διαπράξουν και αυτό.

Μητσοτάκης στη ΔΕΘ: Αδειασμα του ΠΑΣΟΚ και στρατηγική πρόωρων εκλογών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

αναλογικής. Αρα θα είναι διπλή κάλπη. Το λέω ξεκάθαρα από τώρα για να ξέρουμε πού οδεύουμε. Δεν εκτιμώ ότι με απλή αναλογική μπορεί να σχηματιστεί σταθερή Κυβέρνηση και θα περάσουμε, δυστυχώς, από τη διαδικασία μιας διπλής εκλογής, όποτε γίνουν οι επόμενες εκλογές. Εγώ σας λέω ότι θα γίνουν το 2023», είπε ο Μητσοτάκης στη Θεσσαλονίκη.

Για τη διπλή κάλπη καμιά αντίρρηση, όμως η αναφορά στο 2023 είναι ψέμα. Αλλωστε, στην αρχή της απάντησής του στη σχετική ερώτηση (περί πρόωρων εκλογών), του ξέφυγε και είπε: «Είναι το τελευταίο πράγμα που έχω στο μυαλό μου. Σας μιλώ τελειώς ειλικρινά. Πρόθεσή μου είναι προφανώς να εξαντλήσω την τετραετία». Φράση που (είτε του ξέφυγε είτε την είπε συνειδητά, όπως είναι το πιθανότερο) άφησε ορθάνοιχτο το παράθυρο για πρόωρες εκλογές. Φυσικά, έπρεπε στη συνέχεια να μιλήσει για το 2023, όπως θα έκανε κάθε πρωθυπουργός στη θέση του, αφού οι πρόωρες εκλογές είναι από τα ελάχιστα πράγματα που διαψεύδονται μέχρι να προκηρυχθούν.

Αρθρογράφος που ουδέποτε έκρυψε την ένταξή του στη Δεξιά, ο Μ. Κοττάκης, έγραψε ότι ο Μητσοτάκης «δεν θα ησυχάσει, ως φαίνεται, **αν δεν “κάψει” την παγίδα της απλής αναλογικής με εκλογές** (είτε το 2020 είτε το 2021), όσο ο ίδιος και η παράταξή του είναι στο απόγειο της δύναμής τους. Αυτό είναι το βασικό συμπέρασμα στο οποίο καταλήγω, μελετώντας με προσοχή τις απαντήσεις που έδωσε προχθές στην καθιερωμένη συνέντευξη Τύπου της ΔΕΘ».

Ο συγκεκριμένος αρθρογράφος έγραψε αυτό που αντιλαμβάνεται όποιος έχει στοιχειώδη πολιτική εμπειρία. Αφού ο Μητσοτάκης απορρίπτει το μοντέλο της στρατηγικής συνεργασίας με το ΚΙΝΑΛ, για συνταγματική αναθεώρηση και εκλο-

γικό νόμο σήμερα και για συγκυβέρνηση αύριο, και προεξοφλεί ότι οι επόμενες εκλογές θα είναι διπλές (πρώτα με απλή αναλογική, που δε θα δώσουν κυβέρνηση, και μετά με τη δική του υπερ-ενισχυμένη, που θα του δώσουν αυτοδύναμη κυβέρνηση), θα ήταν ηλίθιος να περιμένει το τέλος της τετραετίας, όταν η κυβέρνησή του θα έχει φθαρεί πολιτικά και δε θα είναι καθόλου σίγουρος ότι θα έχει την πρωτιά. Δε φτιάχνει εκλογικό νόμο για να βοηθήσει τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για να βοηθήσει τον εαυτό του. Αρα, θα επιλέξει μια στιγμή μέσα στην επόμενη διετία, που τα προγνωστικά θα είναι ακόμα υπέρ του. Και θα ποντάρει στο ότι στις δεύτερες εκλογές λειτουργεί πάντοτε η απειλή της «ακυβερνησίας», που σμικρύνει τα μικρά κόμματα και ενισχύει τα δύο μεγαλύτερα. Φτάνει να θυμηθούμε τι έγινε την άνοιξη του 2012. Τον Μάη, το αποτέλεσμα έγραψε: ΝΔ 18,85%, ΣΥΡΙΖΑ 16,78%, ΠΑΣΟΚ 13,18%, ΑΝΕΛ 10,61%, Περισός 8,48%, Νεοναζί 6,97%, ΔΗΜΑΡ 6,11%. Ενα μήνα μετά, τον Ιούνη, το αποτέλεσμα έγραψε: ΝΔ 29,66%, ΣΥΡΙΖΑ 26,89%, ΠΑΣΟΚ 12,28%, ΑΝΕΛ 7,51%, ΝΕΟΝΑΖΙ 6,92%, ΔΗΜΑΡ 6,25%, Περισός 4,50%. Οι συνθήκες, φυσικά, δεν είναι ίδιες, ο κομματικός χάρτης έχει αλλάξει τρεις φορές από τότε, όμως η τάση ενίσχυσης των δυο μεγαλύτερων κομμάτων σε επαναληπτικές εκλογές είναι προφανής. Και σ' αυτή ποντάρει ο Μητσοτάκης. Φυσικά, για να ποντάρει, θα πρέπει η ΝΔ να είναι πρώτο κόμμα. Αυτό οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε πρόωρες εκλογές.

Αυτό μάλλον το πληροφορήθηκε ο Τσίπρας, γι' αυτό και πριν πει οτιδήποτε ο Μητσοτάκης είχε σπεύσει να πει (συνέντευξη στην ΕφΣυν) ότι ο Μητσοτάκης «θα σκεφτεί τις πρόωρες εκλογές» «πιο σύντομα από ό,τι φαντάζεστε». Βέβαια, αυτό το συνέδεσε με το ότι ο Μητσοτάκης θα βρεθεί σύντομα «μπροστά στα αδιέξοδα

και στις αντιφάσεις της πολιτικής του» και γι' αυτό θα πάει σε πρόωρες εκλογές, όμως κανένας πρωθυπουργός δεν πάει σε πρόωρες εκλογές για να τις χάσει (αυτό το ξέρει καλά ο Τσίπρας, γι' αυτό και προσπάθησε να φτάσει στο τέλος της δικής του πρωθυπουργικής θητείας, άλλο αν δεν τα κατάφερε). Αυτό, λοιπόν, ο Τσίπρας το είπε για ξεκάρφωμα. Μάλλον κάποια πληροφορόρηση για τα σχέδια του Μητσοτάκη είχε, είτε από τη ΝΔ είτε (το πιθανότερο) από το ΠΑΣΟΚ.

Το τέλος του φλερτ ΝΔ-ΚΙΝΑΛ επιβεβαιώθηκε και από τις δημόσιες τοποθετήσεις των πασόκων. «As γνωρίζοι ο κ. Μητσοτάκης ότι τυχόν επανάληψη διατάξεων που μετατρέπουν τις λαϊκές μειοψηφίες σε κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες θα μας βρει δυναμικά απέναντι», είπε στην ομιλία της στη Θεσσαλονίκη η Γεννηματά. Έβαλε και τον Χρηστίδη να επαναλάβει τα ίδια, ώστε να μη μείνει η παραμικρή αμφιβολία ότι το φλερτ έλαβε τέλος.

Με βάση όλα τα παραπάνω, εύκολα μπορεί να αντιληφθεί κανείς πως τα μέτρα φοροελαφρύνσεων που ανακοίνωσε ο Μητσοτάκης και αφορούν στη συντριπτική τους πλειοψηφία το 2021, το 2022 και το 2023 δεν ήταν παρά μια πρόωμη προαναγγελία του προεκλογικού του προγράμματος για τις επόμενες (πρόωρες) εκλογές.

Αναμένεται, λοιπόν, να ζήσουμε σκληρές απείρου κάλλους τους επόμενους μήνες, κατά τις διαδικασίες της συνταγματικής αναθεώρησης, της ψήφισης νέου εκλογικού νόμου και της εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας. Μητσοτάκης και Τσίπρας θα διασταυρώνουν τα ξίφη τους με μεγαλοστομίες περί δημοκρατίας και κυβερνησιμότητας, η Φώφη θα προσπαθεί να πεταχτεί ενώ οι άλλοι δύο θα την αγνοούν και η ζωή θα συνεχίζεται με σκληρή μονιακή λιτότητα και τα λοιπά γνωστά.

Ασφαλιστικό τύπου Πινοσέτ

Ο Μηταράκης δημοσίευσε την περασμένη Κυριακή άρθρο στην εφημερίδα «Παρασκήνιο», με τίτλο «Μεγάλη τομή στο Ασφαλιστικό ή κεφαλαιοποίηση στην επικουρική», το οποίο φρόντισε να διαφημίσει δεόντως, στέλνοντας σχετικό δελτίο Τύπου από το προσωπικό του Γραφείο σε όλους τους διαπιστευμένους στο υπουργείο Εργασίας συντάκτες.

Ο τίτλος δεν αφήνει περιθώριο παρερμηνείας. Αφού η μετατροπή της επικουρικής ασφάλισης σε ασφάλιση τύπου ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών, είναι τομή για την Ασφάλιση γενικά, κάποια στιγμή πρέπει να γίνει το ίδιο και με την ασφάλιση για κύρια σύνταξη. Όπως εξηγεί ο Μηταράκης, η τομή συνίσταται στο ότι «κάθε ασφαλισμένος θα διαθέτει έναν δικό του ατομικό λογαριασμό» και θα έχει «σημαντικούς βαθμούς ελευθερίας ως προς την επενδυτική στρατηγική, το μείγμα εφάπαξ και μηνιαίων καταβολών, την ηλικία λήψης της σύνταξης!». Επίσης, «θα μπορεί να επιλέγει και εναλλακτικούς επενδυτικούς φορείς, όπως επαγγελματικό ταμείο ή επενδυτικές και ασφαλιστικές εταιρίες, υπό τον αυστηρό έλεγχο πάντα της ΤτΕ και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς» («αυστηρό έλεγχο» ασκούσε και η αμερικάνικη Fed, όταν κατέρρευσαν τέτοιες ασφαλιστικές εταιρίες και εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι έχασαν τις ασφαλιστικές τους οικονομίες).

Αυτό βέβαια δεν είναι κοινωνική ασφάλιση, αλλά τζογάρισμα σε τραπεζικά προϊόντα. «Ο εργαζόμενος έτσι, χαράσσοντας τη δική του επενδυτική στρατηγική, μακροπρόθεσμα θα λαμβάνει και τις αντίστοιχες αποδόσεις», γράφει με καμάρι ο νεοφιλελεύθερος Μηταράκης, διαφημίζοντας το αλά Πινοσέτ ασφαλιστικό σύστημα. Και επειδή κάθε νεοφιλελεύθερος είναι αδίστακτος ψεύτης, ο Μηταράκης γράφει ότι «τα πρώτα στοιχεία που έχουμε επεξεργαστεί δείχνουν σημαντικές αυξήσεις στις απολαβές των μελλοντικών συνταξιούχων». Ποιος τα επεξεργάστηκε αυτά τα στοιχεία; Με ποιες παραδοχές; Τα επεξεργάστηκαν, φυσικά, οι ασφαλιστικές εταιρίες (που κρύβονται πίσω από τον Μηταράκη, καθώς οσμίζονται «αίμα»), κάνοντας παραδοχές που βολεύουν το αποτέλεσμα που για διαφημιστικούς λόγους πρέπει να βγάλουν. Όπως ακριβώς το ΔΝΤ, κάθε μνημονιακό χρόνο «έβγαζε από την κρίση» την Ελλάδα, για ν' ακολουθήσουν νέα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα, γιατί... είχε γίνει λάθος στουςλλαπλασιαστές!

Και βέβαια, ο «μπροστινός» Μηταράκης δεν μπαίνει στον κόπο να μας πει τι έγινε στη Χιλή του Πινοσέτ μετά από μερικά χρόνια. Οτι κατέρρευσε όλο αυτό το σύστημα και το 2008, με την κρίση, αναγκάστηκαν να επιστρέψουν στο παλιό σύστημα, με τα λεφτά των ασφαλισμένων να έχουν κάνει φτερά στο μεγαλύτερο μέρος τους και να αναγκάζεται ο κρατικός προϋπολογισμός να μπαλώνει τρύπες. Δεν μας λέει για ποιο λόγο οι στρατιωτικοί, που μέσω της χούντας κυβερνούσαν τη Χιλή, ήταν οι μόνοι (μαζί με τους μπάτσους) που εξαιρέθηκαν από το νέο σύστημα και παρέμειναν στο παλιό κρατικό αναδιανεμητικό σύστημα. Δεν μας λέει τι συνέβη σε χώρες που παλινорθωμένου καπιταλισμού (Ουγγαρία, Πολωνία, Λετονία, Βουλγαρία, Εσθονία, Λιθουανία, Σλοβακία, Ρουμανία), που τη δεκαετία του '90 παρέδωσαν την επικουρική ασφάλιση στις ασφαλιστικές εταιρίες και είδαν το σύστημα να καταρρέει αμέσως μόλις ξέσπασε η βαθιά οικονομική κρίση το 2008.

Δuo μέρες μετά το... βαθυστόχαστο άρθρο του, ο Μηταράκης συναντήθηκε με το ΔΣ της ΠΟΠΟΚΠ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής). Όπως αποκάλυψαν σε δελτίο Τύπου οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές, ο Μηταράκης «επιβεβαίωσε ουσιαστικά ότι, εκτός από την εφαρμογή κεφαλαιοποιητικού συστήματος –κατά κάποιο τρόπο ισχύει άλλωστε από 1/1/2015– η βασική στόχευση αφορά στην οριστική αποδέσμευση του κράτους από την τυπική εξασφάλιση και υποχρέωση χορήγησης επικουρικής σύνταξης. Ωστόσο, παραδέχτηκε ότι υπάρχει πρόσφατη αναλογιστική μελέτη επικυρωμένη από την ΕΕ ότι, το ΕΤΕΑΕΠ στον τομέα της επικουρικής σύνταξης δεν έχει κανένα απολύτως πρόβλημα για τα επόμενα 50 χρόνια (2070)!

Η συγκεκριμένη δραστηριότητα παραδίδεται στον ιδιωτικό τομέα, μέσω της δυνατότητας επιλογής φορέα διαχείρισης των εισφορών –κρατικού ή ιδιωτικού– για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας από 1/1/2021. Πρόθεση δε του Υπουργείου είναι στο καινούργιο σύστημα να ενταχθούν υποχρεωτικά όλες οι επαγγελματικές κατηγορίες (ελεύθεροι επαγγελματίες κλπ). Η κυβέρνηση προσδοκεί ότι οι νέοι άνθρωποι θα επιλέξουν μαζικά την ιδιωτική ασφάλιση, αφού η “δαιμονοποιημένη” και “κακοποιημένη” –διαχρονικά από τις μέχρι τώρα κυβερνήσεις– έννοια της σύνταξης και της δημόσιας Κοινωνικής Ασφάλισης μοιάζει γι’ αυτούς με όνειρο θερινής νύχτας. Ταυτόχρονα και επειδή θα είναι “ελεύθερη” η επιλογή φορέα, μεταθέτουν την ευθύνη στους ίδιους για το αν θα πάρουν στο τέλος σύνταξη ή όχι... Αυτό ακριβώς επεξεργάζεται η αρμόδια επιτροπή που συγκροτήθηκε και στην οποία έχουν “εξέχουσα” θέση οι εκπρόσωποι των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών. Όσο για τους εν ενεργεία ασφαλισμένους και συνταξιούχους, οι συντάξεις τους θα εξαρτώνται και θα διαμορφώνονται με βάση τις συνεχώς φθίνουσες ασφαλιστικές εισφορές των “παλαιών” και την ελεημοσύνη της εκάστοτε κυβέρνησης μέσω του κρατικού προϋπολογισμού».

Έχει και συνέχεια. «Ιδιαίτερη έκπληξη και ανησυχία δε, μας προκάλεσε η άποψη του κ. Μηταράκη ότι, αν το ΕΤΕΑΠ δεν μεταλλαχθεί σ’ αυτό που ανατέρω περιγράψαμε, θα είναι προτιμότερο να ενσωματωθεί στον ΕΦΚΑ!», γράφουν οι αστογραφειοκράτες της ΠΟΠΟΚΠ. Πρόκειται για ωμό εκβιασμό. Ή οι εργαζόμενοι θα

δεχτούν τη μετατροπή της επικουρικής ασφάλισης σε ατομικό κεφαλαιοποιητικό σύστημα ή η κυβέρνηση θα την καταργήσει και θα την ενσωματώσει στον ΕΦΚΑ (στην κύρια σύνταξη δηλαδή).

Το καλύτερο το κρατούσαν για το τέλος. Ο Μηταράκης γράφουν «δεν απέφυγε να αναφερθεί και στην ανταποδοτική σύνταξη του ΕΦΚΑ αφήνοντας να εννοηθεί ότι, είναι υπέρ ενός αμιγώς κεφαλαιοποιητικού συστήματος!!!». Λογικό. Η μετατροπή της επικουρικής ασφάλισης σε κεφαλαιοποιητική-ιδιωτική είναι απλά το πρώτο βήμα και ταυτόχρονα ο πιλότος για το πέρασμα σε ένα ασφαλιστικό σύστημα σαν αυτό που η Παγκόσμια Τράπεζα δοκίμασε για πρώτη φορά στη Χιλή της στρατιωτικοφασιστικής δικτατορίας. Αλλωστε, ο νόμος Κατρούγκαλου είναι ανοιχτός σ’ αυτή την κατεύθυνση, η οποία δεν αποτελεί παρά την τελική κατάληξη του. Η θέσπιση της λεγόμενης ανταποδοτικής σύνταξης είναι το σκαλοπάτι για το πέρασμα σ’ ένα σύστημα καθαρά κεφαλαιοποιητικό, από το οποίο θα εξαλειφθεί κάθε ιδέα κοινωνικής ασφάλισης και η ασφάλιση θα είναι μια ατομική «επένδυση».

Με τις συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί, ιδιαίτερα κατά τα μνημονιακά χρόνια, την τεράστια ανεργία, την υποαπασχόληση, την ανασφάλιση ή υποασφαλιζόμενη εργασία, τις συνεχείς αντιασφαλιστικές ανατροπές και τον εξευτελισμό των ασφαλιστικών παροχών, η ίδια η ασφαλιστική συνείδηση των εργατών και εργαζόμενων έχει υποστεί τεράστιο πλήγμα. Στο κενό που έχει δημιουργηθεί προσπαθούν να δεισδύσουν οι οπαδοί του ασφαλιστικού νεοφιλελευθερισμού, που ντύνουν το αντεργατικό-αντιασφαλιστικό τους δόγμα με χρυσόσκονη και προσπαθούν να το πουλήσουν ιδιαίτερα στους νέους εργαζόμενους, μεγάλο μέρος των οποίων δεν έχει προλάβει να γευτεί την ικανοποίηση του συλλογικού αγώνα και της συλλογικής κατάκτησης, δεν έχει διδαχτεί τι σημαίνει συλλογική κατάκτηση και γιατί αυτή η κατάκτηση είναι η μόνη που μπορεί να «εξασφαλίσει» τον εργάτη.

Το μεγάλο στοίχημα είναι να αναπτυχθεί και πάλι ασφαλιστική συνείδηση, ιδιαίτερα στις νέες γενιές εργατών και εργαζόμενων. Πλήρης ασφάλιση για όλους και πλήρης χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους, αυτό είναι το δικό μας «δόγμα», ο δικός μας οδηγός για δράση. Αλλιώς, θα την πατήσουμε ακόμα πιο άσχημα.

Μετρό Θεσσαλονίκης: Ετοιμάζουν αρχαιολογικό έγκλημα

Καλά ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι ιδεοληπτικός και υπηρετεί για πελαταικούς λόγους τις ιδεοληπτικές αντιλήψεις των αρχαιολόγων, όπως λέει η προπαγάνδα της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Ο Μπουτάρης όμως; Ιδεοληπτικός και αυτός; Ούτε αριστερός είναι, καπιταλιστής είναι, με τον «εκσυγχρονισμό» φλέρταρε στα χρόνια του Σημίτη, με το Ποτάμι ήταν τα τελευταία χρόνια, ακούει εργατικά δικαιώματα και βγάζει σπυράκια. Γιατί λοιπόν επανέκαμψε από την πολιτική αποστρατεία και εμφανίζεται λάβρος ενάντια στο αρχαιολογικό έγκλημα που ο Μητσοτάκης ανακοίνωσε ότι θα διαπράξει;

Πρόκειται για την κατασκευή του Μετρό της Θεσσαλονίκης και συγκεκριμένα για το σταθμό Βενιζέλου, όπου βρέθηκαν ανεκτίμητης αρχαιολογικής αξίας ευρήματα. «Όταν ανακαλύφθηκαν τα αρχαία, το BBC έκανε ολόκληρο θέμα και παρομοίασε τα ευρήματα με την Πομπηία», είπε ο Μπουτάρης σε συνέντευξη Τύπου που οργάνωσε τρεις μέρες μετά την ομιλία Μητσοτάκη. Και συνέχισε: «Εμείς τώρα λέμε “κάτι πέτρες είναι, βάλτες στην άκρη να τελειώνουμε, να τα πάμε στο στρατόπεδο Παύλου Μελά”. Το οποίο είναι άλλο ένα τεράστιο έγκλημα».

Δεν πρόκειται να εμπλακούμε στον καυγά μεταξύ συριζαίων και νεοδημοκρατών για την πρόοδο των έργων στο Μετρό της Θεσσαλονίκης, για το ποια είναι τα χρονοδιαγράμματα παράδοσης, για τα εγκαίνια με βαμμένους μουσαμάδες που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ και όλα τα παρόμοια. Θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε πώς έχει το ζήτημα.

Στην ανασκαφή για την κατασκευή του σταθμού Βενιζέλου βρέθηκαν αρχαιότητες της ρωμαϊκής περιόδου μοναδικής αξίας. Χάρη στον αγώνα των αρχαιολόγων, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να υιοθετήσει την προοδευτική λύση: η κατασκευή του σταθμού θα γίνει με τις αρχαιότητες in situ (στη θέση τους). Υπήρχε βλέπετε το προηγούμενο του σταθμού στην Αγίας Σοφίας, που οι αρχαιότητες μετακινήθηκαν και πετάχτηκαν κάπου, χωρίς κανέναν να ξέρει τίποτα για την τύχη τους. Όταν λειτουργήσει ο σταθμός, κάποια κομμάτια θα μεταφερθούν εκεί και θα χρησιμοποιηθούν σαν ντεκόρ. Οι ρωμαϊκές αρχαιότητες που βρέθηκαν στη Βενιζέλου είναι τέτοιες που δεν μπορούν να μετακινήθούν και να ξανατοποθετηθούν. Υπάρχουν τοιχοποιίες που όταν γκρεμιστούν δε θα μπορούν να ανασυσταθούν. Κι εκείνοι, άλλωστε, που προκρίνουν αυτή τη λύση μιλούν για μετακίνηση και επανατοποθέτηση σε ποσοστό 85%-90%! Όπως αντιλαμβάνεστε, αυτό που βρέθηκε και που αποτελεί ένα σημαντικότατο εύρημα για τη Θεσσαλονίκη των ρωμαϊκών χρόνων, θα κοπεί σε κομμάτια και δε θ' αποκτήσει ποτέ την ενότητα που έχει καθώς το αποκαλύπτει η αρχαιολογική σκαπάνη.

Και γιατί επιλέγουν αυτή τη λύση; Γιατί είναι φτηνότερη! Για 25 εκατ. ευρώ (τόσο λένε ότι θα είναι η επιβάρυνση) ετοιμάζονται να πετσοκόψουν ένα τόσο σημαντικό αρχαιολογικό εύρημα! Μποστά σ' αυτή την ιστορία έχει μπει το Τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας του ΤΕΕ (γνωστές οι σχέσεις του ΤΕΕ με τους εργολάβους), που έκανε και παρουσίαση σχετικής μελέτης, στην οποία όμως δεν κάλεσε την αρμόδια αρχαιολογική υπηρεσία ούτε το σύλλογο αρχαιολόγων! Όταν παραμερίζονται οι αρχαιολόγοι και περνά η δικαιοδοσία στους μηχανικούς, είναι σίγουρο ότι επίκειται η αρχαιολογική καταστροφή. Γίνεται το ίδιο που συμβαίνει με το δάσος, όταν μπαίνουν μπροστά οι μηχανικοί και εκτοπίζουν τους δασολόγους.

Τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά. Πριν από ένα εξάμηνο, οι ειδικοί διαβεβαίωναν ότι στα τέλη του 2020 θα μπορούσε να λειτουργήσει η Γραμμή 1 του Μετρό με 12 σταθμούς, εκτός απ' αυτόν της Βενιζέλου. Και ότι το 2021 θα λειτουργούσε και η γραμμή της Καλαμαριάς. Πότε θα λειτουργούσε ο σταθμός της Βενιζέλου; Το 2023 λένε οι συριζαίοι, το 2024 λένε οι νεοδημοκράτες. Τι λένε τώρα οι τελευταίοι; Οτι με τη μετακίνηση των αρχαίων, όλοι οι σταθμοί θα λειτουργήσουν το 2023. Η κοινή λογική λέει πως η λύση τους δεν είναι πιο γρήγορη, αλλά το αντίθετο, αφού οι 12 σταθμοί θα λειτουργήσουν με δυο χρόνια καθυστέρηση. Επομένως, δεν πρόκειται για επίσπευση, αλλά για επιβράδυνση του έργου. Αμφίβολο είναι αν θα υπάρξει και εξοικονόμηση στη δαπάνη, μολονότι αυτό δε θα έπρεπε να υπολογίζεται μπροστά στην ανάγκη προστασίας των αρχαίων, όπως συμβαίνει σε όλο τον πολιτισμένο αστικό κόσμο. Τους βλέπεις, άλλωστε, να λένε διαφορετικά νούμερα ο καθένας όταν αναφέρονται στην οικονομία που υποτίθεται ότι θα γίνει.

Κάπου αλλού, λοιπόν, θα πρέπει ν' αναζητήσουμε τα αίτια αυτού του πισωγυρίσματος. Στις μελέτες, στα γραφεία που θα τις κάνουν, στους εργολάβους που θ' αναλάβουν διάφορα τμήματα στη μελέτη και την κατασκευή. Γι' αυτό και επέδειξαν τόση βιασύνη στην αλλαγή του σχεδίου, παίρνοντας τον Μητσοτάκη με το μέρος τους (και όχι εξαπατώντας τον, όπως λέει ο Μπουτάρης).

Ας ελπίσουμε ότι θα υπάρξει ευρύτερος ξεσηκωμός στη Θεσσαλονίκη για να αποτραπεί αυτό το έγκλημα.

Αδίστακτοι δημαγωγοί

Λες και δεν έχει τρέξει τίποτα, λες και ζούμε στη χώρα των Λωτοφάγων, βγήκε ο Ν. Παππάς και έκανε την εξής δήλωση: «Η εμμονή της ΝΔ στην πολιτική της καθολικής αποχώρησης του Δημοσίου από κρίσιμες για τη χώρα υποδομές είναι επιζήμια για τα συμφέροντα της κοινωνίας και οικονομικά αναποτελεσματική. Η διεθνής εμπειρία το καταδεικνύει. Ο ρόλος των ΕΛΠΕ είναι αναντικατάστατος για την ελληνική οικονομία και για τον έλεγχο των δικαιωμάτων της χώρας στα ενεργειακά αποθέματα. Ας το αντιληφθούν όσο είναι καιρός. Μία τέτοια επιλογή θα αποτελέσει τουλάχιστον πολιτικό σκάνδαλο».

Του απάντησαν αμέσως με κοινή δήλωση ο Σταϊκούρας με τον Χατζηδόκη: «Για την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ ο κ. Ν. Παππάς πριν εκδώσει την ανακοίνωσή του θα έπρεπε να είχε συνεννοηθεί με τον κ. Τσίπρα και τον κ. Τσακαλώτο. Διότι η ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ ήταν συμβατική υποχρέωση της χώρας την οποία είχε υπογράψει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ». Παρέθεσαν μάλιστα και απόσπασμα από την πιο πρόσφατη από την Εκθεση Ενισχυμένης Εποπτείας του Ιουνίου 2019 (1 μήνα πριν τις εκλογές), που αναφέρει: «ΕΛΠΕ... Επετεύχθη συμφωνία με τις ελληνικές αρχές έτσι ώστε το ΤΑΙΠΕΔ να λάβει την τεχνική εντολή και να εξερευνήσει όλες τις διαθέσιμες επιλογές με στόχο να προχωρήσει η συναλλαγή (ιδιωτικοποίηση)».

Για να τα μπαλώσει βγήκε ο Χαρίτσος και δήλωσε ότι έχουν αλλάξει οι συνθήκες και πλέον δεν υπάρχει λόγος να πουλήσει το κράτος το ποσοστό του στα ΕΛΠΕ. Πότε άλλαξαν οι συνθήκες, τους τελευταίους τρεις μήνες;

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Στα επετειακά αλλά και κοσμικά γεγονότα της ημέρας, τα γενέθλια δύο (ενός μερικώς και ενός ολικώς) εξαφανισθέντων που κλείνουν τα 63 χρόνια τους: του Κώστα Καραμανλή και του Λευτέρη Ζαγορίτη.

Μας λέει ο άλλος: «Ρε παιδιά, εκείνος ο φασίστας ο βουλευτής πώς λέγεται της Νέας Δημοκρατίας; Ελάτε ρε, τον ξέρετε». Κι αρχίσαμε να λέμε ονόματα επί τρίωρο και τελειωμό δεν είχαν...

Με αφορμή την έναρξη άλλης μιας σχολικής χρονιάς, παραθέτουμε μικρό αλλά «ζουμερό» χρονογράφημα του λογοτέχνη και εκπαιδευτικού



Αριστοτέλη Κουρτίδη που δημοσιεύτηκε το 1887 στην εφημερίδα «Κλειώ» (εκδιδόταν στη Λειψία από το 1885 ως το 1891) και δυστυχώς ισχύει μέχρι σήμερα: «Αν τον Αύγουστο όλοι διασκεδάζωσιν, υπάρχουν ατυχή τινά όντα, αίτινα κήνυνται επί ανημμένων ανθράκων κατά τον μήνα τούτον. Τα όντα ταύτα είναι οι διδάσκαλοι, οι ειλωτες της πολιτείας, οι παρίαί της δημόσιας υπηρεσίας. Κατά τον μήνα τούτον διορίζονται, μετατίθενται ή απολύονται οι ανά τας πόλεις και τας κόμους και τα χωρία διδάσκαλοι και διδασκάλισσαι. Και συρρέουσιν πάντες εις Αθήνας και καταπλημμυρούσι τους διαδρόμους και την αυλήν του υπουργείου, καθηγηταί με υψηλόν πύλον και γραμματοδιδάσκαλοι με απότριπτα και κεκληιδωμένα επανωφόρια και διδασκάλισσαι με τας γράϊας μητέρας των. Και θέτουσιν εις ενέργειαν βουλευτάς και εκλιπαρούσι και ολοφύρονται όπως απαλλαγώσι του θανατηφόρου κτυπήματος. Οι ταλαίπωροι δημοδιδάσκαλοι! Εν τεμάχιον χαρτίον του υπουργού δύναται να τους εκσφεντονίσει εις τα πέρατα της Ελλάδος!».

«Αν σε πιάσουν και δείξεις το γεμάτο πορτοφόλι σου, θα βρεθεί ένας τρόπος να σε αφήσουν οπωσδήποτε. Αν σε πιάσουν και δείξεις το γεμάτο κεφάλι σου, θα βρεθεί ένας τρόπος να σε κρατήσουν οπωσδήποτε (Αργύρης Μαρνέρος).

Δεν βλάπτει άλλη μία επετειακή υπενθύμιση: «Κάθε χρόνο τον Σεπτέμβρη σαν ανοίγουν τα σχολεία, στις συνοικίες οι γυναίκες μπαίνουν στα χαρτοπωλεία και αγοράζουν σχολικά βιβλία και τετράδια για τα παιδιά τους. Απελπισμένες ψάχνουν στα τριμμένα τσαντάκια τους και την τελευταία δεκάρα, όλο παράπονο που η γνώση είναι τόσο ακριβή. Κι όμως μήτε που υποπετούνται πόσο κακή είναι η γνώση που προορίζεται για τα παιδιά τους» (Bertolt Brecht).

Το λέν' τα πρωινάδικα, το διαλαλούν τοκ σόου
το κρώζουμε οι έμορφες από τα παραθύρια:
Η άξια κυβέρνηση ανάπτυξη μάς φέρνει
κι όλα καλά, όλα άξια, αγγελικά πλασμένα.

«Οι άθλιες βάρκες με τους μετανάστες που καταποντίζονται στη θάλασσα είναι τα διεγγωνα εκείνων των δουλεμπορικών. Οι σημερινοί σκλάβοι, που δεν ονομάζονται πια έτσι, έχουν την ίδια ελευθερία που είχαν και οι πρόγονοί τους, όταν τους χτυπούσαν με το μαστίγιο και τους πετούσαν στις φυτείες της Αμερικής. Δεν φεύγουν: τους αναγκάζουν. Κανείς δεν μεταναστεύει επειδή το θέλει. Από την Αφρική κι από πολλά άλλα μέρη, οι απελπισμένοι προσπαθούν να γλιτώσουν από τον πόλεμο, την ξηρασία, τη χέρσα γη, τα μολυσμένα ποτάμια και την άδεια τους κοιλιά. Το εμπόριο ανθρώπινης σάρκας αποτελεί σήμερα μία από τις καλύτερες εξαγωγικές δραστηριότητες του νότου» (Eduardo Galeano).

Η δωρεάν παιδεία: σύμφωνα με «παράγοντες της αγοράς» οι φετινές τιμές για ένα παιδί του δημοτικού σχολείου κυμαίνονται από 15,82 ως 446,31 ευρώ, ενώ για ένα παιδί γυμνασίου ή λυκείου από 26,27 ως 501,74 ευρώ. Βέβαια, το ποσό διαμορφώνεται ανάλογα με τις επιλογές αλλά και τις ανάγκες του κάθε μαθητή...

«Στα μαθητικά σου τα βιβλία (...) ό,τι κι αν διαλέξεις / λείπει ο Αλέξης / και σε πιάνει μια μελαγχολία»...

«Αν δεν αγωνιζόμαστε, ας έχουμε τουλάχιστον την ευπρέπεια να σεβαστούμε αυτούς που το κάνουν» (José Martí).

Για να γλιτώσουμε απ' τον βραχνά της «Eldorado» μια είν' η λύση: επίσκεψη στον Κάκαβο απ' τον Κούλη.

«Παρακαλούνται θερμά αυτοί που πιστεύουν ότι δεν γίνεται, να μην ενοχλούν αυτούς που το κάνουν».

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ανελέητη μάχη για την «παράγκα»

Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε σχολιάσει τα δεδομένα που διαμορφώνονται στο ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα με βάση την αγωνιστική δυναμικότητα των ομάδων. Είχαμε κάνει την πρόβλεψη ότι ΠΑΟΚ και Ολυμπιακός είναι οι δυο ομάδες που θα δώσουν τη μάχη, αφού υπερέρχουν σημαντικά από τις υπόλοιπες. Στο εξωαγωνιστικό επίπεδο, όμως, τα πράγματα δεν είναι εξίσου καθαρά αφού υπάρχουν περισσότεροι «παίχτες» που θα προσπαθήσουν να έχουν τον πρώτο λόγο στις εξελίξεις. Με μια πρώτη εκτίμηση θα μπορούσαμε να πούμε ότι καθοριστικό ρόλο στα όσα θα γίνουν εκτός γηπέδων θα έχουν οι ιδιοκτήτες των τεσσάρων μεγάλων ομάδων, Σαββίδης, Μαρινάκης, Μελισσανίδης και Αλαφούζος, οι οποίοι διαιθέτουν φράγκα, ΜΜΕ ή και τα δύο.

Πριν προχωρήσουμε στην «αξιολόγησή» τους, θα προσθέσουμε έναν ακόμα παίκτη, τον Αχιλλέα Μπέο. Ο δήμαρχος Βόλου και ισχυρός άνδρας του ΝΠΣ Βόλου μπορεί να μη διαθέτει φράγκα και ΜΜΕ, έχει όμως πολλές διασυνδέσεις με το εξωαγωνιστικό κύκλωμα και μπορεί να αποδειχτεί καταλύτης στην τελική έκβαση της μάχης για την κυριαρχία στην ποδοσφαιρική «παράγκα».

Θα ξεκινήσουμε την αξιολόγηση των διεκδικητών της «παράγκας» από τον Αλαφούζο. Από τη μέχρι σήμερα διαδρομή του έχει καταφέρει να μετατρέψει τον Παναθηναϊκό σε μια μικρομεσαία ομάδα του πρωταθλήματος, έχει αφήσει την ομάδα στην τύχη της και δείχνει να μην ενδιαφέρεται για όσα συμβαίνουν στο παρασκήνιο. Αν και διαθέτει το πιο κυβερνητικό από τα ΜΜΕ, δε δείχνει ότι παίζει ρόλο στις εξελίξεις, αφού σε οικονομικό επίπεδο έχει ρίξει πετσέτα και έχει σταματήσει να «επενδύει» στην ομάδα του. Κατά συνέπεια, η συμμετοχή του στις εξελίξεις θα περιοριστεί σε επικουρικό ρόλο, στο πλευρό του ενός εκ των τριών διεκδικητών της ποδοσφαιρικής εξουσίας. Όπως πολύ σωστά επισημάνθηκε από φίλο σε ποδοσφαιρική συζήτηση, ο Αλαφούζος έχει μετατρέψει τον Παναθηναϊκό από ισχυρή ομάδα σε γραφικό κίνημα διαμαρτυρίας, με μοναδικό ατού του σημαντικό αριθμό οπαδών που έχουν ακόμα οι πράσινοι.

Περνώντας στους βασικούς διεκδικητές της ηγεσίας του εξωαγωνιστικού ποδοσφαιρικού κυκλώματος, θα ξεκινήσουμε από τον Σαββίδη. Ο πρόεδρος του ΠΑΟΚ ξεκινάει ένα κλικ πιο μπροστά

από τους άλλους δύο διεκδικητές, αφού έχει υπό τον έλεγχό του την ΕΠΟ και ήταν μέχρι πρότινος -με την ιδιότητα του κατόχου του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών της εταιρίας «Σουρωτή»- ο βασικός χορηγός (επί της ουσίας ο μοναδικός) της Super League. Τα τελευταία χρόνια είναι ο καπιταλιστής που έχει ρίξει στην ποδοσφαιρική πιάτσα τα περισσότερα φράγκα και έχει δημιουργήσει σημαντικά ερείσματα στις τάξεις των «ανιδιοτελών εργατών» του ελληνικού ποδοσφαίρου (είναι γνωστό ότι η συγκεκριμένη ομάδα στοιχίζεται πάντα στο πλευρό του προέδρου που τους εξασφαλίζει το μεγαλύτερο και καλύτερο μεροκάματο), διαθέτει τηλεοπτικό σταθμό και εφημερίδες και δραστηριοποιείται επιχειρηματικά στη νευραλγική για την κυβέρνηση περιοχή της Βόρειας Ελλάδας. Αγωνιστικά ο ΠΑΟΚ είναι μαζί με τον Ολυμπιακό πολύ μπροστά από τις άλλες ομάδες, ενώ σε πολιτικό επίπεδο ο Ιβάν φρόντισε να αποκαταστήσει τις σχέσεις με τον Κούλη πριν τις εκλογές, οπότε τοποθετείται στην κυβερνητική παράταξη, γεγονός που μειώνει τις πιθανότητες να του τραβήξουν το χαλί κάτω από τα πόδια.

Όπως και στο αγωνιστικό επίπεδο, ο βασικότερος αντίπαλος του Ιβάν είναι ο Βαγγέλης Μαρινάκης. Ο Ολυμπιακός ήταν για μεγάλο χρονικό διάστημα ο απόλυτος κυρίαρχος εντός και εκτός γηπέδων, αφού ο Μαρινάκης είχε επικρατήσει κατά κράτος τον αντιπάλω του. Η δραστη-

ριοποίηση του Σαββίδη στον ΠΑΟΚ ήταν η αρχή της αμφισβήτησης της ερυθρόλευκης κυριαρχίας και μετά την ανάληψη της κυβέρνησης από τον ΣΥΡΙΖΑ άρχισε η διαδικασία αλλαγής των δεδομένων στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Στη μάχη για τον έλεγχο της «παράγκας» κατά την εποχή ΣΥΡΙΖΑ ο Μαρινάκης ήταν ο χαμένος, αφού ο Σαββίδης, αξιοποιώντας αφενός την κυβερνητική βοήθεια και αφετέρου τη συμμαχία του με τον Μελισσανίδη, κατάφερε να εκλέξει στην ΕΠΟ τους δικούς του ανθρώπους. Στην παρούσα χρονική περίοδο επιχειρεί να ξαναπάρει τα ηνία του εξωαγωνιστικού κυκλώματος, έχοντας σαν ισχυρά όπλα την κυβερνητική εξουσία (για πολλούς είναι αυτός που καθορίζει την πολιτική της κυβέρνησης!), τη δυναμική του Ολυμπιακού εντός και εκτός γηπέδων, τα ΜΜΕ που έχει στην κατοχή του (εφημερίδες και κανάλι) και τα φράγκα από τη συμμετοχή του στους ομίλους του Champions League. Γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα στο παρασκήνιο και θα προσπαθήσει να ξαναφέρει στην ερυθρόλευκη επιρροή τους «ανιδιοτελείς εργάτες» που σαηνεύτηκαν από τα φράγκα του Σαββίδη και κυρίως τον Μπέο.

Το αουτσάιντερ της μάχης είναι ο Μελισσανίδης που θεωρητικά είναι «συναρχηγός» στην ΕΠΟ στο πλευρό του Σαββίδη, όμως στην πράξη έχει μείνει πίσω και ελέγχει μια μειοψηφική ομάδα στη διοίκηση της Ομοσπονδίας. Ο

Γατούλης κατά τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είχε πολλά ερείσματα εντός της κυβέρνησης και είχε εξασφαλισμένη τη «βοήθεια» από την ποδοσφαιρική «παράγκα», κατάφερε να πάρει ένα πρωτάθλημα, όμως την περσινή χρονιά η ΑΕΚ ήταν αγωνιστικά πολύ πίσω από ΠΑΟΚ και Ολυμπιακό και δεν κατάφερε να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο. Ανάλογη αναμένεται η αγωνιστική εικόνα και τη φετινή περίοδο, αφού προτεραιότητα της κιτρινόμαυρης διοίκησης είναι η ολοκλήρωση της ανέγερσης της «Αγιασοφιάς» και όχι η ενίσχυση του έμφυχου δυναμικού της ομάδας. Το μοναδικό όπλο του Μελισσανίδη είναι η συμμετοχή του στην ΟΠΑΠ ΑΕ. Ο στοιχηματικός οργανισμός είναι ο βασικός χορηγός των περισσότερων ομάδων της Super League, ενώ ταυτόχρονα του δίνει τη δυνατότητα να ελέγχει τον έντυπο και ηλεκτρονικό αθλητικό τύπο (εκτός από τον αμιγώς οπαδικό), μέσα από τα φράγκα για τη διαφήμιση της ΟΠΑΠ ΑΕ. Δυστυχώς γι' αυτόν, όλα δείχνουν ότι αυτό το όπλο δε θα μπορέσει να του εξασφαλίσει τη νίκη και θα πρέπει να αρχίσει να συνηθίζει το ρόλο του κομπάρσου.

Αφήσαμε τελευταίο τον Μπέο που για πολλά χρόνια ήταν από τους βασικούς παίκτες στις εξελίξεις στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Η συμμετοχή του ΝΠΣ Βόλος, που ουσιαστικά είναι η προσωπική του ομάδα, ξαναδίνει τη δυνατότητα στον Μπέο να έχει λόγο και ρόλο στα ποδοσφαιρικά δρώμενα. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο και να ελέγξει την ποδοσφαιρική «παράγκα», έχει όμως τη δυνατότητα να καθορίσει τον νικητή. Μπορεί να παίξει ρόλο σχετικά με τις ομάδες που θα βρεθούν στην ούρα του πρωταθλήματος και όποιος εξασφαλίσει τη βοήθειά του θα έχει και τον πρώτο λόγο για την τελική επικράτηση. Προς το παρόν δεν έχει ανοίξει τα χαρτιά του και είναι δύσκολο να προβλέψουμε αν θα ενταχθεί ξανά στο ερυθρόλευκο μπλοκ, όπως προσπαθεί ο παλιός του σύμμαχος Βαγγέλης Μαρινάκης, ή αν θα συνταχθεί με τον Σαββίδη, τιμωρώντας τον Μαρινάκη που δεν τον στηρίζει όσο ήθελε στις δικαστικές του περιπέτειες για τα «στημένα» και την «ποδοσφαιρική εγκληματική οργάνωση».

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ο σχολιασμός για το σύνολο της αγωνιστικής δράσης στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Μπάσκετ στην Κίνα θα γίνει την επόμενη βδομάδα.



Η είδηση «θάφτηκε» από το σύνολο των αθλητικών (και όχι μόνο) εφημερίδων και ιστοσελίδων, με εξαίρεση μερικές αριστερές και αντιρατσιστικές ιστοσελίδες. Οι αφροαμερικανοί παίκτες, που αποτελούν την πλειοψηφία της δωδεκάδας της εθνικής ομάδας των ΗΠΑ, κατά τη διάρκεια της ανάκρουσης του εθνικού ύμνου των ΗΠΑ στην αναμέτρηση με την Ελλάδα, προχώρησαν σε μια άκρως συμβολική κίνηση. Κοιτούσαν το παρκέ με χαμηλωμένο κεφάλι και βλέμμα, θυμίζοντας την αντίστοιχη διαμαρτυρία του Καπέρνικ. Μ' αυτόν τον τρόπο διαμαρτύρονται για τα κρούσματα ρατσισμού, την ατιμωρησία των μπάτσων που σκοτώνουν για το παραμικρό και τη ρατσιστική πολιτική του Τραμπ. Δεν είναι η πρώτη φορά που παίκτες του NBA εκφράζουν με αυτόν τον τρόπο τη διαμαρτυρία τους. Το Black Lives Matter (οι μαύρες ζωές έχουν αξία) και το I can't breathe (οι τελευταίες λέξεις Αφροαμερικάνου που δολοφονήθηκε από μπάτσους), έχουν πολλούς υποστηρικτές στο κορυφαίο μπασκετικό πρωτάθλημα του πλανήτη. Η συγκεκριμένη διαμαρτυρία που έγινε κατά τη διάρκεια του Παγκόσμιου πρωταθλήματος, με εκατομμύρια τηλεθεατές σε όλο τον κόσμο να τη βλέπουν σε απευθείας μετάδοση, έχει μεγάλη σημασία επικοινωνιακά και γι' αυτό ο δημοσιογραφικός εσμός την έθαψε.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Η μικροαστική αντίληψη θα 'λεγε «αν» αντί του «πότε θα ξεσπάσουν ταξικοί αγώνες»

Κατά τα φαινόμενα (δεν) Μπορίς, Τζόνσον

Κάποιοι αρέσκονται ν' ανοίξουν «ταξικό πόλεμο» με -σκέτα- τα κιγκλιδώματα

Ρύζι, κριθαράκι, μακαρόνια, φασόλια, φακές (μεσογειακή δια-σ-τροφή)

► «Εξαιρετική» η «λαϊκή δημοκρατία του Ντονιέσκ»: «Μπορεί να μπει στην ένωση Ρωσίας-Λευκορωσίας» (skrkprss.ru/novosti-kpdur-dur-mozket-vojti-v-soyuz-rosii-i-belorussii-boris-litvinov-video/).

► «Εθνική Λαϊκή Συνειδηση» του Λαγού (που τρέχει μακριά...) κατά το ΕΛΑΣ=Ελληνική Αστυνομία.

► Βρετανία: από το con Johnson στο sine Johnson.

► Ανεβάζει τους (αντι)προσφυγικούς τόνους ο (παντοειδής) Τύπος μιλώντας ΜΟΝΟ για τον αριθμό των αφικνούμενων προσφύγων.

► Και πότε ξεκίνησαν οι εργασίες για την επιδιόρθωση των προβλημάτων (τα πάντα χωράνε στη λέξη προβλήματα) που δημιουργήθηκαν μετά το σεισμό της 19ης Ιουλίου; Μάλλον ρητορικό το ερώτημα αφού τα παιδιά - μαθητές αυτών των σχολείων θα πάνε σε «όμορα σχολεία».

► Take the egg and shave it.

► «Προεδρική εκλογή και με απλή πλειοψηφία» - μια φαγούρα...

► Κυπριακό: ως συνήθως βαίνει προς αίσιο τέλος...

► Μπαρουφοταίνεις.

► Το ραδιενεργό νερό από τη Φουκοσίμα στον Ειρηνικό Ωκεανό. Λες και ο ωκεανός είναι ο απόλυτος βόθρος.

► Γιορτές (και πανηγύρια) στον Πειραιά.

► Ακτοπλοϊκή γραμμή Αλεξανδρούπολης-Σαμοθράκης: «θα» λυθεί το ζήτημα μετά τις 31 Οκτωβρίου (τρέχοντος έτους;).

► Τηρώντας απαρέγκλιτα τη (διαχρονική) γραμμή του «όταν δεν εκλέγεσαι, διορίζεσαι», έγινε πρόεδρος ο Ταχιάος στην Αττικό Μετρό και η αδελφή του έπιασε θέση στο υπουργείο ψηφιακής διακυβέρνησης.

► Οι «άριστοι» θριαμβεύουν.

► «Κοινωνικό μέρισμα» διαφημίζουν κάποια μέσα εξημέρωσης αναφερόμενα στο... εποχικό επίδομα (με τις ανάλογες παρατές βεβαίως, βεβαίως).

► Ο Σύνδεσμος Ελληνικών

Τουριστικών Επιχειρήσεων ζητά «διασφάλιση της δημοσιονομικής σταθερότητας» μεταξύ άλλων (λιτότητα ad perpetuum).

► «Αποδίδουμε αυτήν τη βόμβα στο Νέο IRA, όπως και την ταραχή που σημειώθηκε αργότερα το βράδυ. Θα ήταν σωστό να λέγαμε ότι ο αριθμός των επιθέσεων ή των επιχειρούμενων επιθέσεων αυξάνεται». Μαρκ Χάμιλτον, μπάτσος-αξιωματικός, στο ραδιόφωνο του BBC, μετά την επίθεση κατά μπάτσων με μολότοφ στο Derry της Β. Ιρλανδίας (πόλης όπου είχαν σφαγιαστεί 13 άνθρωποι και τραυματιστεί πολύ περισσότεροι από τα πυρά του βρετανικού στρατού τη δεκαετία του 1970).

► Brits out!

► Δε θα καταργήσει όλους τους ισχύοντες νόμους που αφορούν το προσφυγικό η συμμαχική κυβέρνηση του Partito Democratico και του Κινήματος των 5 Αστέρων. Ιδια γεύση.

► Ευρωπαϊκότατος ο Τσίπρας στο φόρουμ Αμπροσέτι. Το «μέτωπο ευρωπαϊκό» που ευαγγελίζεται ξεκινάει «από τα αριστερά της Αριστεράς» και φτάνει «μέχρι το προοδευτικό κέντρο». Ανοίγματα...

► Μετά την απομάκρυνση εκ της κάλπης... άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε. (Κοστολόγηση του κοστολογημένου προγράμματος της ΝΔ που είναι άγνωστη στον κ. Χατζηδάκη).

► «Πιασάριος» ο τίτλος του άρθρου του Γ. Κυρίτση στην avg1.gr, 10/9/2019: «Τι απέγιναν οι ακροδεξιοί». Μία εκ των απαντήσεων είναι: είναι ελεύθεροι χάρη στη νομική μέριμνα του Σύριζα.



Η Αλήθεια για τους Σλαβομακεδόνες
Ο ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΣ ΑΝΕΛΕΥΣΤΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ

► Τι έγιναν οι «μακεδονομάχοι»; Δεν έκαναν και αισθητή την παρουσία τους στη φετινή ΔΕΘ.

► Φαιδρόι...

► Τζούφη-ος λόγος: Ο Κούλης είναι «μνημονιακότερος των Μνημονίων». Όπως αυτό που πέρασε η κυβέρνηση του Σύριζα επικουρούμενη από τον Κούλη, ας πούμε...

► Ασχολίαστη παραθέτει η avg1.gr, 10/9/2019, τη δήλωση του Νετανιάχου ότι αν κερδίσει τις εκλογές της 17ης Σεπτεμβρίου δεσμεύεται να προσαρτήσει την Κοιλάδα του Ιορδάνη, περιοχή στρατηγικής σημασίας στην κατεχόμενη Δυτική Οχθη. Οι μακροχρόνιες φιλίες δεν κρύβονται...

► Ο νέος διευθυντής του ΑΠΕ-ΜΠΕ είναι ο ίδιος που ήταν στέλεχος της ΚΝΕ στα Δυτικά απ' το '74 και μετά;

► Πληθαίνουν οι «προσφορές» εφημερίδων που επιδιώκουν να μας «διαφωτίσουν» για τον εμφύλιο (=ένοπλη επανάσταση του ΔΣΕ 1946-1949).

► Στο πλαίσιο της Κεραμέως: «η Ιστορία να έχει χαρακτήρα διαμόρφωσης εθνικής συνείδησης».

► Μωραίνει Κύριος... Στ. Κασιμάτης: δυναμικός ο Μηταράκης («κάποτε συνέλαβε αυτοπροσώπως έναν πορτοφολά στην πλατεία Κάνιγγος»).

► Για ποιους θα ισχύσει η τριετής αναστολή ΦΠΑ στις νέες οικοδομές; «Ο ΦΠΑ 24% επιβάλλεται σε όσους αποκτούν νεόδμητο ακίνητο... ή στους αγοραστές κατοικιών, Έλληνες και ξένους» (kathimerini.gr). Και είναι γνωστό ποιοι ΠΑΝΤΑ ευημερούν (οικονομικά) για να αγοράσουν ακίνητα...

► Από το '70 και μετά μας έχουν πνίξει τα σκατά.

► Καπιταλισμός (έτσι απλά): 13.000 επιβάτες εγκλωβισμένοι στο εξωτερικό (έχοντας πληρώσει το εισιτήριό τους), η (γαλλική) αεροπορική εταιρία υποβάλλει αίτηση πτώχευσης (έτσι απλά). Η εταιρία είναι η Aigle Azur (Γαλάζιος Αετός).

► Δεν πετάει, δεν πετάει (ο Γαλάζιος Αετός).

► Και 1.150 εργαζόμενοι, μπαμ και κάτω - άνεργοι.

► Και τώρα τι θα γίνει με τα 3,9 ευρώ που μας «χαρίζει» ο Κούλης (το μήνα); Διότι η διαίρεση δε βγάζει ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΚΟΥΛΟΥΡΙ την ημέρα...

► «...η ανάπτυξη των κερδών των λίγων προϋποθέτει το τσάκισμα των πολλών». Από ανακοίνωση του γραφείου Τύπου της ΚΕ του Περισού. Σχολιάσατε, ω αναγνώστα!

► Οντως αποτελεί πρόκληση η απόφαση του Δήμου Αίγινας να «τιμήσει» τον αμερικανό πρέσβη Πάιατ. Σύντονη η προσπάθεια να ξαναγραφτεί (=αναθεωρηθεί) η ιστορία.

► Πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου της γερμανικής πόλης Βάλντζιντλουνγκ ο νεοναζί (NPD) Στέφαν Γιακς, με τις ψήφους των CDU, SPD, FPD. 90 και πάνω χρόνια η σοσιαλδημοκρατία κάνει πλάτες στο ναζισμό.

► ΜΚΟ στην Κούβα; Μη κρατικός τομέας στην Κούβα; Στη «σοσιαλιστική» Κούβα; Απ' αφορμή μια είδηση στον 902.gr: «ΗΠΑ-Νέα μέτρα-κυρώσεις της Κούβας», 10/9/2019. Οσο για τις «ξένες επενδύσεις» (νόμος 118 του 2014), που δίνουν γην και ύδωρ στο εκτός Κούβας κεφάλαιο, ουδεμία αναφορά...

► Ασχολίαστη η αναφορά στις εκλογές για την ανάδειξη 16 περιφερειακών κυβερνητών και των μελών τοπικών κοινοβουλίων 13 περιοχών και στη (σχετική) εκλογική επιτυχία του Κ.Κ.Ρ.Ο.

► Δυτική Οχθη: η σιωνιστική βαρβαρότητα δολοφονεί έφηβους Παλαιστίνιους.

► Τι να σημαίνει άραγε η ρήση του στελέχους του ΠΑΜΕ Γ. Πέρρου «δημιουργούμε απεργιακό κλίμα παντού!»;

► Εκείνη η «Πανελλαδική Επιτροπή των Μπλόκων» είναι «διαχρονική»; Δηλαδή εκτός από τις ημέρες που (όντως...) έγιναν αγροτικά μπλόκα, τον υπόλοιπο καιρό πού και σε τι μεταφράζεται η εγκυρότητά της;

► «Η επέμβαση του στρατού απεσόβησεν αιματοκύλισμα εις την Θεσσαλονίκην» - εφημερίδα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, «ιδιοκτήτης - διευθυντής: Ι.Κ. Βελλίδης», Τρίτη, 25 Απριλίου 1967.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή



◆ Ενα κίνημα ενάντια στις πετρελαϊκές εξορύξεις αναπτύσσεται στη βορειοδυτική Ελλάδα και στα Ιόνια νησιά και προσπαθεί να ευαισθητοποιήσει τις τοπικές κοινωνίες ενάντια στις καταστροφικές για το περιβάλλον μπιζνες των πετρελαιάδων. Το πανό της φωτογραφίας είναι από την Ιθάκη (το νησί είναι γεμάτο από πανό με κάθε λογής συνθήματα ενάντια στις εξορύξεις), ενώ πανό με αντίστοιχη θεματολογία είδαμε στα Γιάννενα, την Πρέβεζα, την Αρτα και τη Λευκάδα. Οι οικολογικές αυτές δράσεις πνίγονται από τα τοπικά ΜΜΕ, τα οποία είναι συνδεδεμένα με τις τοπικές εκφράσεις της κεντρικής εξουσίας (περιφέρειες, αντιπεριφέρειες, δήμοι, αστικά κόμματα), όμως είναι ένα παρήγορο γεγονός, καθώς η αχαλίνωτη αναπτυξιολογία, σε συνδυασμό με τις συνέπειες της κρίσης πάνω στα πλατιά λαϊκά στρώματα, ελαστικοποιεί τις συνειδήσεις, ειδικά στα ζητήματα της προστασίας του περιβάλλοντος.



◆ Οι οπαδοί της «Μπεσίκτας» δεν ξεχνούν τον Μπερκίν Ελβάν. Τον 15χρονο που χτυπήθηκε με κάνιστρο δακρυγόνου στο κεφάλι, από ευθεία βολή μπάτσου, το καλοκαίρι του 2013, και πέθανε το Μάρτη του 2014, έχοντας παραμείνει 269 μέρες σε κώμα.



◆ Πρώτο δελτίο Τύπου, με τίτλο «Ο ΥπαΑΤ Μάκης Βορίδης στη ΔΕΘ». Με εννιά (!) φωτογραφίες. Και ξεχωριστό αρχείο με τις λεζάντες. Ο υπουργός εδώ, ο υπουργός με τους μεν, ο υπουργός με τους δε κτλ. Λίγο ακόμα και θα μας έδειχναν και πού κατούρησε ο υπουργός. Δεύτερο δελτίο Τύπου, με τίτλο «Ξεκίνησαν σήμερα οι εργασίες του 4ου Παγκόσμιου Συνεδρίου Αγροδιατροφικής Επιχειρηματικότητας». Με πέντε φωτογραφίες αυτό. Και αρχείο με συνοδευτικές λεζάντες. Εδώ ο υπουργός συμπρωταγωνιστεί με τον Τζέφρι Πάιατ. Τον αμερικανό ανθύπατο. Ενα απέραντο πολιτικό διαφημιστήριο είναι η ΔΕΘ. Με λεφτά του ελληνικού λαού, φυσικά. Να φανταστείτε ότι το υπουργείο Εργασίας μας έστειλε «Πρόσκληση σε διαβούλευση για ένα Ευφυές Σχέδιο Δράσης για το φαινόμενο της διαρροής εργαζομένων και επιστημόνων (brain drain) και τη μετάβαση της αγοράς εργασίας στη Ψηφιακή Οικονομία, στο πλαίσιο της προσεχούς ΔΕΘ» (!) υπογεγραμμένη από τη Στρατινάκη, η οποία επανέκαμψε ως γενική γραμματέας, για να συνεχίσει το... φιλεργατικό της έργο. Φυσικά, καμιά διαβούλευση δεν υπήρξε. Μια διημερίδα ήταν, που προέβλεπε και ένα δίωρο παρεμβάσεων από το κοινό. Με κυρίαρχες τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, φυσικά.

Προτού καλά-καλά ανακοινώσει τη σύνθεση της Επιτροπής της η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, ο Μαργαρίτης Σχοινάς είχε σπεύσει με ανάρτησή του στο Ιντερνετ να πανηγυρίσει: «Είμαι ενθουσιασμένος που υποδείχτηκα για τη θέση του αντιπροέδρου για την Προστασία του Ευρωπαϊκού μας Τρόπου Ζωής. Από την καλύτερη προστασία των



έναν εκτελεστικό αντιπρόεδρο. Θεωρήθηκε έκπληξη η διατήρηση της Βεστάγιερ, επειδή είχε αντιταχθεί στη γερμανογαλλική συγχώνευση των σιδηροδρομικών κολοσσών Siemens και Alstom, όμως η υποστήριξη της ομάδας των Φιλελεύθερων ήταν καθοριστική, ενώ από την άλλη η Βεστάγιερ πιστώνεται τα πρόστιμα που επέβαλε σε αμερικανικούς

βαθύ κόκκινο

Μπουρδολόγοι

Ο «σταρ οικονομολόγος» Τομά Πικετί έγραψε, λέει, καινούργιο ογκώδες βιβλίο (1.232 σελίδες) με τίτλο «Κεφάλαιο και Ιδεολογία». Δε σκοπεύουμε να διαβάσουμε το βιβλίο του Πικετί, γιατί δεν έχουμε χρόνο για σπατάλη σε μπουρδολογίες. Πριν βιαστείτε να μας κατηγορήσετε για αφοριστική στάση, διαβάστε μερικές από αυτές τις μπουρδες, όπως τις παρουσίασε ο «σταρ» σε πρόσφατη συνέντευξή του στο περιοδικό «L' Obs», υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο «Είναι καιρός να ξεπεράσουμε τον καπιταλισμό».

Από τον τίτλο ακόμα καταλαβαίνει κανείς ότι έχει να κάνει με έναν αριστερό σοσιαλδημοκράτη που απλά ξέρει να τυλίγει με καλύτερο αμπαλάζ την ιδεολογική του πραγματεία. Γιατί ο καπιταλισμός -όπως και κάθε κοινωνικοοικονομικό σύστημα- δεν ξεπερνιέται, μέσα από εξελικτικές διαδικασίες. Η σοσιαλδημοκρατία, όμως, αυτό πρεσβεύει από τον περασμένο αιώνα. Κι ο Πικετί δε βγαίνει έξω από τα όρια της σοσιαλδημοκρατίας. Το 2012, άλλωστε, αυτός ο... επαναστάτης είχε υποστηρίξει τον Ολάντ, ενώ τις παραμονές των τελευταίων ευρωεκλογών κυκλοφορούσε πρόταση με τίτλο «Να αλλάξουμε την Ευρώπη».

Ζητούσε μια νέα ευρωπαϊκή συνθήκη για να μπορέσουμε «να βγούμε από τον κανόνα της ομοφωνίας και να εφαρμόσουμε ένα αναπτυξιακό μοντέλο βασισμένο στη φορολογική και κλιματική δικαιοσύνη». «Αυτό που χρειάζεται σήμερα η Ευρώπη», έλεγε στη «Liberation», «είναι ένας κοινός φόρος για τα κέρδη των μεγάλων εταιριών, τα υψηλά εισοδήματα και την κηροζίνη». Και πώς θα γίνει αυτό; «Για να συμβεί αυτό, πρέπει να δημιουργηθεί από όσες χώρες το επιθυμούν μια ευρωπαϊκή εθνοσυνέλευση που θα αποφασίζει κυρίαρχα για δημοσιονομικά ζητήματα... Πρέπει να βγούμε από τις κεκλεισμένων των θυρών συνεδριάσεις των υπουργών Οικονομικών και να εγκαθιδρύσουμε μια πραγματική, δημοκρατική και κυρίαρχη εθνοσυνέλευση»!

Μιλάμε, δηλαδή, για εμφανέστατη σοσιαλδημοκρατική μούχλα. Κι όμως, κάποιοι είχαν το θράσος να αποκαλέσουν τον Πικετί... σημαντικότερο από τον Μαρξ. Τόσο σημαντικότερος είναι που σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή» (19.12.2014) έλεγε ότι «η ιστορία των ανισοτήτων είναι κυρίως πολιτική και πολιτισμική: υπάρχουν πανίσχυρες οικονομικές δυνάμεις που κινούνται προς όλες τις κατευθύνσεις. Ποια θα κυριαρχήσει τελικά εξαρτάται από τους θεσμούς και τις πολιτικές που θα επιλέξουμε»!

Ο Μαρξ μίλησε (με επιστημονικό τρόπο, αφιερώνοντας ολόκληρη τη ζωή του στην έρευνα) για παραγωγικές δυνάμεις και παραγωγικές σχέσεις, για σχέσεις ιδιοκτησίας που δεν είναι παρά η νομική έκφραση των σχέσεων παραγωγής. Μίλησε για την πάλη των τάξεων που είναι ο κινητήριος μοχλός της κοινωνικής εξέλιξης. Και για την ανάγκη της κοινωνικής επανάστασης, η οποία -αφού συντρίψει το αστικό κράτος- θα κοινωνικοποιήσει τα μέσα παραγωγής και θα οικοδομήσει νέες σχέσεις παραγωγής. Ο Πικετί μιλά για... πολιτική και πολιτισμό και για εθνοσυνελεύσεις στο πλαίσιο της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων, με τις αποφάσεις των οποίων θα... ξεπεραστεί ο καπιταλισμός!

Για να καταλάβετε ότι μιλάμε για έναν καραμπινάτο σοσιαλδημοκράτη, αρκεί ένα απόσπασμα από συνέντευξή του στη «Libération» τον περασμένο Μάη: «Σήμερα υπάρχουν δύο διαφορετικά ευρωπαϊκά σχέδια. Το ένα υποστηρίζει μια μεγάλη φιλελεύθερη ευρωπαϊκή αγορά όπως η σημερινή και το άλλο θέτει τις βάσεις μιας φορολογικής και οικολογικής ευρωπαϊκής κυριαρχίας. Θα θέλαμε τα δύο αυτά σχέδια μια μέρα να συγκλίνουν. Δεν μπορούμε όμως να πείσουμε την Πολωνία, την Ουγγαρία, τη Βουλγαρία ή τη Βρετανία να λάβουν μέρος αν δεν τους δείξουμε ότι μπορούμε να λειτουργήσουμε με έναν μικρότερο αριθμό χωρών»!

Μακριά, λοιπόν, από τους κάθε είδους «ροκ σταρ». Εμμονή στην πραγματική επιστήμη, που δε φτιάχνει ροζ συννεφάκια, δεν προκαλεί σύγχυση και αποπροσανατολισμό, αλλά αποτελεί καθοδήγηση για δράση.

Π.Γ.

Νεοαποικία σε όλα τα επίπεδα

πολιτών μας και των συνόρων μας και τον εκσυγχρονισμό του συστήματος ασύλου μέχρι την επένδυση στις δεξιότητες των Ευρωπαίων και τη δημιουργία λαμπρότερου μέλλοντος για τη νεολαία μας, είμαι σίγουρος ότι μπορούμε να κάνουμε μεγάλα βήματα τα επόμενα πέντε χρόνια για να **προστατεύσουμε** και να **ενισχύσουμε** τους Ευρωπαίους. - Μαργαρίτης Σχοινάς - Team Ursula».

Ούτε μια αναφορά στη χώρα που (υποτίθεται ότι) αντιπροσωπεύει, ούτε μια τυπική ευχαριστία στον Μητσοτάκη που τον επέλεξε για τη συγκεκριμένη θέση. Γιατί όμως να ευχαριστήσει τον Μητσοτάκη; Μήπως αυτός τον έκανε κοιμισάριο; Ο Μητσοτάκης απλά υλοποίησε την εντολή που πήρε από τις Βρυξέλλες, με την έγκριση του Βερολίνου: «θα βάλεις τον Σχοινά που είναι δικός μας άνθρωπος». Οσο για τη χώρα, ο Σχοινάς έδωσε λαμπρά δείγματα γραφής, όταν ως εκπρόσωπος Τύπου του Γιούνκερ εκφώνούσε τις πιο σκληρές δηλώσεις για τα εμπόδια που συναντούσε η μνημονιακή πολιτική. Δεν είχε καν την ευθεία να ζητήσει να εξαιρεθεί απ' αυτό το καθήκον. Ήταν και εξακολουθεί να είναι ένας λεγεωνάριος, στρατευμένος στην υπηρεσία των ευρωπαίων νεοαποικιοκρατών. Ο διορισμός του από τον Μητσοτάκη ήταν ένα ακόμα χαρακτηριστικό δείγμα της λογικής του φυλάρχου αποικίας που διέπει το ελληνικό αστικό πολιτικό σύστημα. Ο Μητσοτάκης απλά το τερμάτισε.

Ο Μητσοτάκης, παραβλέποντας ακόμα και το σάλο από την προκλητικά ξενοφοβική ονομασία που δόθηκε στο «χαρτοφυλάκιο» του Σχοινά, έσπευσε να «χαιρετίσει με ιδιαίτερη ικανοποίηση τη σύνθεση της νέας Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ανακονίωσε σήμερα η Πρόεδρος Ursula von der Leyen». Και βαφτίζοντας το κρέας ψάρι, δήλωσε ότι «η ανάθεση στον άξιο και

έμπειρο Μαργαρίτη Σχοινά της Αντιπροεδρίας της Κομισιόν για την Ασφάλεια, την Μετανάστευση και την Κινητικότητα αποτελεί ξεχωριστή τιμή. Ψήφο εμπιστοσύνης προς τον ίδιο, αλλά και την Ελλάδα. Που αποδεικνύει ότι η χώρα αναβαθμίζεται, πια, σε παράγοντα ισχύος και ανάπτυξης στην ευρωπαϊκή σκηνή. Και ότι η πατρίδα μας αλλάζει ταχύτητα στο πλαίσιο της Ένωσης. Διαθέτοντας κύρος και στελέχη για σημαντικά χαρτοφυλάκια».

Η αντιπροεδρία της Κομισιόν που δόθηκε στον Σχοινά δεν ονομάζεται όπως την ονόμασε ο Μητσοτάκης. Ονομάζεται αντιπροεδρία για την «Προστασία του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής». Πρόκειται για μια κίνηση με προπαγανδιστική σημασία και ακροδεξιό-ξενοφοβικό άρωμα. Η Φον ντερ Λάιεν προσπαθεί να υπερκεράσει τους Σαλβίνι και Ορμπαν, τους Λεπέν, AfD και Βελόπουλους. Από ποιους κινδυνεύει ο «ευρωπαϊκός τρόπος ζωής»; Από τους «λαθροεισβολείς», φυσικά! Ο πολιτικός άχρωμος, άγευστος και άοσμος Σχοινάς, ο λεγεωνάριος στο στρατό της Κομισιόν, ο επί σειρά πολλών ετών yesman των Βρυξελλών, είναι ο καταλληλότερος για να προσωποποιεί αυτή την πολιτική χωρίς κανένα προσωπικό δισταγμό.

Μιλάμε για προσωποποίηση της ξενοφοβικής πολιτικής και όχι για εκπόνηση και εφαρμογή της, γιατί ο Σχοινάς δεν παίρνει πολιτικές αρμοδιότητες, ούτε ουσιαστικά ούτε τυπικά. Καταρχάς, θα είναι μη εκτελεστικός αντιπρόεδρος, που σημαίνει ότι δεν έχει δικαίωμα υπογραφής. Όλα αυτά που ο ίδιος και τα ελληνικά παπαγαλάκια που κατοικοεδρεύουν στις Βρυξέλλες παρουνιάζουν ως αρμοδιότητές του, αναφέρονται στο επίπεδο του συντονισμού και μόνο. Οι ουσιαστικές αρμοδιότητες ανήκουν σε άλλους επιτρόπους. Για παράδειγμα, το χαρτοφυλάκιο των Εσωτερικών Υποθέσεων, στο οποίο ανήκει

και η Μετανάστευση (είναι αυτό που είχε ο Αβραμόπουλος) δόθηκε στη Σουηδέζα Ιλβα Γιόχανσον. Το χαρτοφυλάκιο της Διαχείρισης Κρίσεων στον Σλοβένο Γιάνεζ Λέναρτσις. Το χαρτοφυλάκιο της Ισότητας στην Μαλτέζα Ελένα Ντάλι. Το χαρτοφυλάκιο «Καινοτομία και Νεολαία» στη Βουλγάρα Μαρία Γκαμπριέλ. Το χαρτοφυλάκιο της Δικαιοσύνης (συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων του κράτους δικαίου) στον Βέλλο Ντιντιέ Ρένιτερς. Το χαρτοφυλάκιο Γειτονίας και Διεύρυνσης ο Ούγγρος Λάσλο Τρότσανι.

Όλοι αυτοί, πέραν του ότι θα έχουν τις ουσιαστικές αρμοδιότητες, έχουν και μεγαλύτερο πολιτικό «βάρος» από τον Σχοινά, καθώς πρόκειται στην πλειοψηφία τους για πρώην υπουργούς (υπουργοί δεν έχουν διατελέσει η Βουλγάρα, που ήταν όμως μέλος και της Κομισιόν Γιούνκερ, και ο Σλοβένος, που ήταν προβεβλημένος διπλωμάτης). Για όλους αυτούς ο Σχοινάς δε θα είναι παρά ένας πρώην υπάλληλος της Κομισιόν. Εντολές δεν μπορεί να τους δώσει. Μόνο να μεταφέρει τις εντολές της Φον ντερ Λάιεν. Μ' άλλα λόγια, ο Σχοινάς θα κάνει και ως κοιμισάριος αυτό που έκανε ως μεγαλοϋπάλληλος της Κομισιόν. Θα είναι ο his master's voice. Οι συστάσεις του Γιούνκερ προς τη γερμανίδα διάδοχό του για τον πιστό υπάλληλο που δε διστάζει να πει τα πιο σκληρά πράγματα, αν πάρει τη σχετική εντολή, έπιασαν τόπο.

Ισορροπίες

Η Επιτροπή Φον ντερ Λάιεν δεν έκρυβε εκπλήξεις. Ως εκτελεστικοί αντιπρόεδροι διατηρήθηκαν οι τρεις της Επιτροπής Γιούνκερ: ο ολλανδός σοσιαλδημοκράτης Τίμερμανς, ο λετονός χριστιανοδημοκράτης Ντομπρόβσκις και η δανή φιλελεύθερη Βεστάγιερ. Έτσι, η καθεμιά από τις τρεις ομάδες που αναγκαστικά πρέπει να συνεργάζονται στο νέο Ευρωκοινοβούλιο πήρε από

κολοσσούς όπως η Google και η Apple, αλλά και τη λυσσώδη αντίσταση στη διείσδυση των κινέζικων μονοπωλίων στην ευρωπαϊκή παραγωγική μηχανή.

Εκπληξη θεωρήθηκε, επίσης, η ανάθεση του χαρτοφυλακίου των Οικονομικών (αυτού που είχε ο Μοσκοβισί) στον Πάολο Τζεντιλόνι. Ομως, ο ιταλός πολιτικός έχει διατελέσει υπουργός Εξωτερικών και πρωθυπουργός (μετά την παραίτηση του Ρέντσι). Η τοποθέτησή του σ' αυτό το πόστο δημιουργεί έναν ισχυρό δεσμό με τη νέα κυβέρνηση συνεργασίας Κινήματος 5 Αστέρων - Δημοκρατικού Κόμματος, που όλοι θέλουν να μακροημερεύσει και να καταφέρει να «μαζέψει» τον Σαλβίνι. Ο Τζεντιλόνι είναι ορκισμένος «ευρωπαϊστής» και είναι αποδεκτός από τη μονοπωλιακή αστική τάξη της Ιταλίας. Δεν πρόκειται, λοιπόν, να κάνει «παρασπονδίες» από το γερμανικό δημοσιονομικό ευαγγέλιο.

Από την άλλη, καθώς οι οικονομίες της ΕΕ έχουν αρχίσει να «λαχανιάζουν», με πρώτη τη γερμανική, και όλοι προεξοφλούν ότι θα υπάρξει μια νέα περίοδος ύφεσης, θα χρειαστεί κάποια χαλάρωση του σκληρού δημοσιονομικού πλαισίου. Αυτό που χρειάζεται σήμερα η Ιταλία θα το χρειαστούν αύριο η Γερμανία και η Γαλλία. Ο Τζεντιλόνι είναι το κατάλληλο πρόσωπο για να κάνει τις «ζυμώσεις» μεταξύ των κυβερνήσεων και να προετοιμάσει την ατζέντα. Σε κάθε περίπτωση, η Κομισιόν δεν είναι το κορυφαίο όργανο της ΕΕ. Οι καθοριστικές αποφάσεις λαμβάνονται στις συνόδους κορυφής, αφού προηγηθεί συμφωνία του γερμανογαλλικού άξονα.

ΥΓ. Ο Σαμαράς δεν έγινε, λέει κοιμισάριος, γιατί δε θα έπαιρνε αντιπροεδρία. Την οποία, όμως, πήρε ο Σχοινάς. Κι εμείς πρέπει να πιστέψουμε ότι ο Σχοινάς είναι... ανώτερος από τον Τζεντιλόνι!

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638